NUMER O PODWÓJNEJ OBJĘTOŚCI.

Nr. 14. Warszawa, dnia 31 maja 1922 r. Rok IV.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 80 mk. (z przesyłką pocztową zwyczajną 84 mk. poleconą 99 mk.). Prenumerata kwartalna 400 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem 200 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 16-37, tel. admin. № 276-29.

Postanowienia ogólne.

207.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

w sprawie „Skorowidza", opracowanego przez R. Hausnera.

Nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych została wydana IV część Skorowidza dekretów, ustaw, rozporządzeń i okólników, opracowana przez Radcę Ministerjalnego Romana Hausnera. Część IV obejmuje w systematycznym układzie przegląd wszystkich norm prawnych i przepisów, które ukazały się w czasie od 1 lipca do 31 grudnia 1921 r.

Ponieważ cz. I i II Skorowidza są rozsprzedane, zaś cz. III na wyczerpaniu, przeto niebawem ukaże się nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ponowne opracowanie całego materjału, zawartego w tych 3 częściach Skorowidza.

Cz. IV Skorowidza, objętości str. XIII — 121 wraz ze Skorowidzem alfabetycznym w cenie 350 mk. za egzemplarz broszurowany jest do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Warszawa, ul. Miodowa 22, w Administracji „Monitora Polskiego") oraz w księgarniach. Niebawem Skorowidz będzie również do nabycia w Urzędach Wojewódzkich.

Warszawa, dnia 16 maja 1922 r.

Podatki bezpośrednie.

208.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 kwietnia 1922 r.

celem wykonania ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550) o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Na mocy art. 38 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82,

poz. 550) o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 232), zarządza się, co następuje:

Do art. 1 ustawy.

§ 1. Art. 1 zmienia postanowienia, zawarte w art. 2 ustawy z 16 lipca 1920 r. w ten sposób, że dla wszystkich miejscowości ustanawia się jedno minimum egzystencji w kwocie 180.000 mk. zarówno dla osób fizycznych i spadków wakujących (nie objętych), jak i dla osób prawnych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r.

Minimum to stosuje się do wszelkiego rodzaju dochodów, z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę określonych w § 20 niniejszego rozporządzenia.

Do art. 2 ustawy.

§ 2. W myśl art. 2, a odmiennie od przepisów ustawy z 16 lipca 1920 r., nie włącza się do ogólnego dochodu płatników dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, o których mowa w art. 3 ustęp 6 i w art. 20 ustawy z 16 lipca 1920 r., oraz w § 20 nin. rozp.

Dochód z tego źródła opodatkowuje się odrębnie na podstawie przepisów działu II ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 232).

Do art. 3 ustawy.

§ 3. Art. 3 podwyższa dziesięciokrotnie wysokość odliczeń od sumy ogólnego dochodu, oznaczonych w ustępach 3 i 4 art. 10 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r.

Odliczeń, przewidzianych w art. 10 ustawy z dn. 16 lipca 1920 r., nie bierze się wogóle w rachubę przy opodatkowaniu dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (Dział II ustawy), a uwzględnia się powyższe odliczenia tylko przy opodatkowaniu dochodów, płynących ze wszystkich innych źródeł.

Do art. 4 ustawy.

§ 4. Art. 4 sankcjonuje przepisy, zawarte w części czwartej ustęp „b" § 15 i w części trzeciej ustęp 6 § 26 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 298), zaliczając do kosztów osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia przychodów (art. 6 ustawy z 16 lipca 1920 r.) koszty wyżywienia członków rodziny, stale pracujących w gospodarstwie rolnem lub leśnem, albo w przedsiębiortswie handlowem lub przemysłowem. lecz nie w gospodarstwie domowem podatnika.

Do art. 5 ustawy.

§ 5. Art. 5 nie wprowadza żadnych zmian w zasadzie, wyrażonej w art. 13 ustawy z 16 lipca 1920 r., o ile chodzi o przyjęcie za podstawę do opodatkowania dochodów, osiągniętych w ostatnim roku kalendarzowym.

Zmiana zaś dotyczy tylko przyjęcia za podstawę do opodatkowania dochodów, osiągniętych w ostatnim roku operacyjnym, względnie gospodarczym. Pod tym względem nowa ustawa nie wymaga składania zamknięć rachunkowych, a tem samem prowadzenia przez podatnika prawidłowych ksiąg handlowych, względnie gospodarczych.

Przyjęcie jednak za podstawę opodatkowania dochodów, osiągniętych w ostatnim roku operacyjnym, względnie gospodarczym, może mieć miejsce tylko w takich wypadkach, gdy płatnik prowadzi jakiekolwiek zasługujące na wiarę zapiski oraz, gdy obliczenie dochodu za rok kalendarzowy przedstawia dla płatnika rzeczywistą trudność. Należy przytem baczyć, by przy opodatkowaniu takich płatników w latach następnych był brany za podstawę opodatkowania dochód z roku operacyjnego, względnie gospodarczego, obejmującego również odpowiednie miesiące, inaczej bowiem nie byłoby ciągłości w opodatkowaniu.

Przykład:

Za podstawę opodatkowania płatnika na rok podatkowy 1922 przyjęto dochód, osiągnięty przezeń w czasie od 1 lipca 1920 r. do 30 czerwca 1921 r., jako w roku operacyjnym, względnie gospodarczym; za podstawę opodatkowania tego samego płatnika na następny rok podatkowy 1923, winien być przyjęty dochód z roku operacyjnego, względnie gospodarczego, obejmującego okres czasu od 1 lipca 1921 r. do 30 czerwca 1922 r.; przy opodatkowaniu tegoż płatnika na rok podatkowy 1924 należy przyjąć za podstawę opodatkowania dochód z okresu czasu od 1 lipca 1922 r. do 30 czerwca 1923 r. i t. d.

Do art. 6 ustawy.

§ 6. Załączona do art. 6 skala podatku dochodowego służy:

1) do wyznaczania stawek podatkowych, przypadających od ogólnego dochodu, osiągniętego przez płatnika ze wszystkich źródeł, z wyjątkiem uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę;
2) do określania stopy procentowej podatku, przypadającego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, przekraczających 4.000 000 mk. (część druga art. 27 ustawy z 4 kwietnia 1922 r.). W tym ostatnim wypadku podatek oblicza się według stopy procentowej odpowiedniego stopnia dochodu

Przykłady:

ad 1) ogólny dochód z wszelkich źródeł, z wyjątkiem uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę	5.500.000 mk.
podatek według stawki 54 stopnia dochodu	358.400 „
ad 2) dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, obliczony w stosunku rocznym	5.500.000 „
podatek według stopy procentowej 54 stopnia dochodu w stosunku 6,4%	352.000 „

Celem ułatwienia stosowania przepisów części drugiej i trzeciej art. 6, podaje się następujące przykłady:

I. Od dochodu osób fizycznych i spadków wakujących osiągnięto ze wszystkich źródeł, z wyjątkiem uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Podlegający podatkowi dochód . . 36.000.000 mk.

Obliczenie podatku:

Od 20.000.000 mk. dochodu podatek wynosi . . . . 5,000,000 „

Od każdych następnych pełnych 200.000 mk. dochodu po 50.000 mk. (50.000 × 80) = ... 4,000.000 „

Nadto od 36.000.000 mk. 2½ . . . 720.000 „

9,720.000 mk.

II. Od dochodu osób prawnych, osiągniętego ze wszystkich źródeł.

Podlegający podatkowi dochód . . 36,000.000 mk.

Obliczenie podatku:

Od 20,000.000 mk. dochodu podatek wynosi . . . . 5,000.000 „

Od każdych następnych pełnych 200.000 mk. dochodu po 50.000 mk. (50.000 × 80) = ... 4,000.000 „

Ogółem podatek wynosi . 9,000.000 mk.

Celem ułatwienia stosowania przepisów części czwartej i piątej art 6 podaje się następujące przykłady:

1) Podlegający podatkowi dochód . . . . 18,250.000 mk.

Od 18,250.000 mk. dochodu winien przypadać podatek według stawki 118 stopnia dochodu . . . . . 4,268.800 „

Po potrąceniu tego podatku od podlegającego podatkowi dochodu (18,250.000 — 4,268.800) pozostaje . 13,981.200 „

Od najwyższego dochodu poprzedniego stopnia, t. j. od 18,200.000 mk. przypada podatek . . . . . 4,186.000 „

A ponieważ po potrąceniu tegoż podatku od podlegającego podatkowi dochodu (18,200.000 — 4,186.000) pozostaje . . . . 14,014.000 „

Przeto od dochodu 18,250.000 mk. wymierzyć należy różnicę między 18,250.000 mk. a 14,014.000 mk. (18,250.000 — 14,014.000) = ... 4,236.000 „ (zamiast 4,268.800 mk.).

2) Podlegający podatkowi dochód osoby fizycznej . . . . . 50,500.000 „

Od 50,500.000 mk. dochodu winien przypadać podatek:

Od 20,000.000 mk. dochodu . . 5,000.000 mk.

Od każdych następnych pełnych 200.000 mk. dochodu po 50.000 mk. (50.000 × 152) = ... 7,600.000 „

Nadto od 50,500.000 mk. 4% . 2,020.000 „

Razem . . 14,620.000 mk.

Po potrąceniu tego podatku od podlegającego podatkowi dochodu (50,500.000 — 14,620.000) pozostaje . 35,880.000 „

Od najwyższego dochodu poprzedniego stopnia, t. j. od 50,000.000 mk. przypada podatek:

Od 20,000.000 mk. dochodu . . 5,000.000 „

Od każdych następnych pełnych 200.000 mk. dochodu po 50.000 mk. (50.000 × 150) = ... 7,500.000 „

Nadto od 50,000.000 mk 3% . 1,500.000 „

Razem . . 14,000.000 mk.

A ponieważ po potrąceniu tego podatku od podlegającego podatkowi dochodu 50,000.000 — 14,000.000) pozostaje . . . . 36,000.000 mk.

Przeto od dochodu 50,500.000 mk. wymierzyć należy różnicę między 50,500.000 mk. a 36,000.000 mk. (50,500.000 — 36,000.000) = ... 14,500.000 „

3) Podlegający podatkowi dochód . . . . 180.200 mk.

Podatek winien wynosić według stawki 1 stopnia dochodu . . . . 1.000 „

Ponieważ po potrąceniu tego podatku od podlegającego podatkowi dochodu (180.200 — 1.000) pozostaje 179.200 mk., zatem mniej, niż wynosi najwyższy dochód wolny od podatku, t. j. 180.000 mk., przeto wymierza się podatek w wysokości nadwyżki dochodu ponad tę najniższą granicę, t. j. . . . . 200 „

Do art. 7 ustawy.

§ 7. Zgodnie z art. 7, odpowiadającym zasadniczo art. 24 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., osoby, które osiągają dochód z tantjem, określony w art. 18 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., a przekraczający 20.000 mk., opłacają oprócz podatku dochodowego specjalny podatek od tantjem w wysokości 50% stawki, przypadającej od otrzymanego z tantjemy dochodu według skali, załączonej do art. 6, w każdym jednak razie nie mniej, niż 1.000.

Przykłady:

1) Tantjema wynosi . . . . . 25.000 „

Specjalny podatek od tantjem stanowi . . . . 1.000 „

ponieważ w skali załączonej do art. 6 niema odpowiedniej stawki.

2) Tantjema wynosi . . . . . 185.000 „

Specjalny podatek od tantjem stanowi . . . . 1.000 „

ponieważ 50% stawki, przypadającej wedle skali, załączonej do art. 6, wynosi tylko 500 mk.

Przy obliczaniu specjalnego podatku od tantjem mają analogiczne zastosowanie §§ 37 i 45 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 roku.

Do art. art. 10 — 16 ustawy.

§ 8. Art. art. 10 — 16 zawierają przepisy, dotyczące nowo wprowadzonych organów pomocniczych dla komisji szacunkowych do podatku dochodowego.

Organami temi są podkomisje szacunkowe, które działają pod kierunkiem właściwych komisji szacunkowych, względnie jej przewodniczących, stosując się ściśle do otrzymywanych wskazówek i poleceń.

Szczegółowe przepisy o zakresie i trybie działania podkomisji szacunkowych zawiera oddzielna instrukcja Ministra Skarbu z dnia 21 kwietnia 1922 r.

§ 9. Wymienione w poprzednim paragrafie podkomisje tworzy się zasadniczo w każdej gminie wiejskiej.

W większych jednak gminach wiejskich i małomiasteczkowych, w których ilość osób, wymienionych w art. 15, znacznie przekracza cyfrę pięciuset, należy utworzyć dwie lub więcej podkomisji.

Odrębne podkomisje należy w każdym razie ukonstytuować dla tych miasteczek, które posiadają znaczniejszą ilość mieszkańców, osiągających dochody z nieruchomości budynkowej, handlu, przemysłu, rzemiosł, furmanek i t. p.

W większych miastach można tworzyć podkomisje szacunkowe tylko dla odrębnych dzielnic, zamieszkałych wyłącznie lub przeważnie przez płatników podatku dochodowego, wymenionych w art. 15.

§ 10. Przewodniczący komisji szacunkowej winien zbadać, czy nie zachodzi potrzeba utworzenia w jego okręgu podkomisji szacunkowych, wymienionych w części drugiej, trzeciej i czwartej poprzedniego paragrafu.

O ile się okaże, że powołanie do życia takich podkomisji jest niezbędne, przewodniczący komisji szacunkowej składa dyrektorowi izby skarbowej należycie umotywowane w tym przedmiocie wnioski z podaniem granic okręgu każdej projektowanej przezeń podkomisji.

Wnioski te zatwierdza ostatecznie dyrektor izby skarbowej.

§ 11. Podkomisje szacunkowe tworzy się na okres trzechletni.

O ileby jednak w tym okresie zaszła potrzeba utworzenia nowych podkomisji, winni przewodniczący komisji szacunkowych złożyć dyrektorom izb skarbowych swoje w tym przedmiocie wnioski w sposób podany w poprzednim paragrafie i to w takim czasie, by projektowane podkomisje mogły rozpocząć swą działalność od nowego okresu podatkowego.

§ 12. Przewodniczący komisji szacunkowej po otrzymaniu od podkomisji szacunkowych kwestjonarjuszy, o których mowa w ustępie 3 § 13 i § 16 instrukcji Ministra Skarbu z dnia 21 kwietnia 1922 r. (załącznik) sprawdza, czy wypełniono należycie wszystkie przedziałki kwestjonarjusza, a w razie potrzeby żąda od podkomisji wyjaśnień i uzupełnień.

Sprawdzone i uzupełnione kwestjonarjusze przewodniczący komisji szacunkowej przedstawia tejże komisji do rozpatrzenia.

§ 13. O ile chodzi o gospodarstwa rolne, to komisja szacunkowa po rozpatrzeniu kwestjonarjusza ustala dla każdej okolicy normy przeciętnej dochodowości gruntów (jednego hektara, morga, dziesiatyny).

Przy ustalaniu tych norm należy podzielić gospodarstwa rolne stosownie do ich obszaru na kategorje w danej okolicy przeważające.

Normę przeciętnej dochodowości ustala się na podstawie danych, nie tylko zawartych w kwestjonarjuszach, lecz również zebranych przez przewodniczącego komisji, oraz zakomunikowanych przez członków i zaproszonych w razie potrzeby rzeczoznawców.

Przy ustalaniu przeciętnych norm dochodowości bierze się pod uwagę nie tylko dochód z gruntów, lecz całokształt dochodów z gospodarstwa danej kategorji, a więc dochodów z gruntów łącznie z dochodami z nabiału, przychówku, owoców, warzywa i t. p., po potrąceniu wydatków, związanych z prowadzeniem gospodarstwa.

Ustalone w ten sposób przeciętne normy dochodowości gruntów służą za wskaźnik przy określaniu dochodów płatników, wymienionych w ustępie a) art. 15.

§ 14. Po otrzymaniu od podkomisji szacunkowych wypełnionych formularzy, o których mowa w §§ 13 i 16 instrukcji Ministra Skarbu z dnia 21-go kwietnia 1922 r., przewodniczący komisji szacunkowej sprawdza zawarte w nich dane i w razie potrzeby żąda od podkomisji wyjaśnień i uzupełnień; jeżeli zaś nabierze przekonania, że proponowany we wniosku podkomisji dochód poszczególnych płatników nie odpowiada rzeczywistości, żąda od tych płatników dodatkowych wyjaśnień, stosując przy tem przepisy art. 63 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. oraz § 116 rozp. Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 r.

§ 15. Po dokonaniu czynności, wymienionych w poprzednim paragrafie, przewodniczący komisji szacunkowej przedstawia tejże komisji wspomniane w § 14 nin. rozp. formularze wraz z otrzymanemi wyjaśnieniami i uzupełnieniami.

Komisja szacunkowa ustala dochody płatników, kierując się danemi, zebranemi przez podkomisje szacunkowe, ewentualnie uzupełnionemi w trzybie wskazanym w § 14 nin. rozp., jak również, o ile chodzi o posiadłość gruntową, normami przeciętnej dochodowości, ustalonemi w myśl § 13 nin. rozp. i zwraca baczną uwagę na specjalne okoliczności, dotyczące każdego płatnika, a wpływające na powiększanie lub zmniejszanie jego dochodowości.

§ 16. Ustalone przez komisje dochody oraz wymiary podatku od płatników, wymienionych w art. 15 wpisuje się w odpowiednich przedziałkach formularzy, wspomnianych w § 14 nin. rozp., które pod tym względem zastępują arkusze wymiarowe, tudzież rejestry szacunkowe.

§ 17. Przy sposobności uskuteczniania wymiarów w myśl § 15 nin. rozp. przewodniczący komisji szacunkowej sporządza wykaz tych podlegających podatkowi dochodowemu płatników, którzy nie złożyli podkomisji zeznań w myśl art. 15, celem nałożenia grzywien z art. 95 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. w brzmieniu art. 24 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. na formularzu, przepisanym w § 167 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 r. i wykaz ten wnosi pod uchwały komisji szacunkowej.

Do art. 19 ustawy.

§ 18. Art. 19 wprowadza dla wszystkch płatników, z wyjątkiem wymienionych w art. 15, obowiązek wpłacania do kas skarbowych połowy podatku, przypadającego według skali z art. 6 od zeznanego dochodu.

Wpłata winna być dokonana przed złożeniem zeznania o dochodzie, w terminie, oznaczonym w części drugiej art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., a dowód uskutecznionej zapłaty należy dołączyć do zeznania.

Za dowód taki uważa się pokwitowanie kasy skarbowej, albo zaświadczenie Pocztowej Kasy Oszczędności, złożone w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie.

W razie niezłożenia zeznania o dochodzie, za kwotę przypadającą do zapłaty w myśl art. 19 uważa się połowę podatku, należnego od dochodu, oznaczonego w nakazie płatniczym.

Od nieuiszczonych w terminie płatności kwot pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie.

Do art. art. 25—29 ustawy.

§ 19. Art. art. 25—29 ustawy zasadniczo zmieniają przepisy ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., dotyczące opodatkowania dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Główne zmiany są następujące:

1) dochodów wyżej wymienionych nie włącza się do ogólnego dochodu płatnika;
2) przedmiotem opodatkowania jest dochód bieżący, a nie osiągnięty w roku ubiegłym poprzedzającym rok podatkowy;
3) za podstawę podatku przyjmuje się obliczoną w stosunku rocznym wysokość uposażenia, emerytury lub wynagrodzenia za najemną pracę, przypadającą do wypłaty za pewien okres czasu.

Wynagrodzenie jednorazowe względnie wynagrodzenie za wykonaną pracę, przypadające do wypłaty oprócz wynagrodzenia za pewien okres czasu, dolicza się do wysokości ostatniego perjodycznego wynagrodzenia, obliczonej w stosunku rocznym;
4) do dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę stosuje się wyższe minimum egzystencji, aniżeli do dochodów z innych źródeł;
5) przewidziane w dziale II dochody opodatkowuje się w całości i nie uwzględnia się odliczeń, zwyżek i zniżek podatkowych, o których mowa w art. art. 10, 25, 26, 28 ustawy z 16 lipca 1920 r. oraz art. art. 5, 8 i 9 ustawy z 4 kwietnia 1922 r.;
6) podatek od dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę oblicza służbodawca i pobiera drogą potrącenia.

§ 20. W związku ze zmianami, przytoczonemi w poprzednim paragrafie, za dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę uważać należy wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzach lub w naturze, jakie pracownik uzyskuje od służbodawcy ze swego stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy.

W szczególności należą tu:

1) uposażenia służbowe, dodatki osobiste, dodatki służbowe, remuneracje, tantjemy, z wyjątkiem tantjem, wymienionych w części pierwszej § 37 rozporządzenia Ministra Skarbu z 14 maja 1921 r., czesne, taksy egzaminacyjne, promocyjne, wynagrodzenia od sztuki, akordowe, żetonowe, prowizje i wszelkie inne dodatki, jakąkolwiekbądź nazwę mające, pobierane przez oficerów, duchownych wojskowych, urzędników wojskowych, pracowników państwowych, samorządowych i innych instytucji publicznych oraz przez pracowników pozostających w prywatnym stosunku służbowym lub w stosunku najmu pracy (urzędnicy prywatni, pomocnicy, robotnicy, służący i inni podobnego rodzaju pracownicy prywatni).

Wspomniane wynagrodzenia należy uważać za dochód bez względu na to, czy zapewnione są w sumach z góry ustanowionych (rocznie, miesięcznie, tygodniowo, dziennie), czy też otrzymywane według innych norm (przepisy służbowe, umowy, zwyczaje i t. p.). Nazwa wynagrodzenia oraz okoliczności, czy pobierane wynagrodzenie jest związane z uprawnieniem do emerytury lub nie, nie czyni żadnej różnicy;

2) dopłaty, wyznaczone na utrzymanie księżom świeckim i członkom zakonów regularnych z funduszów Państwa, samorządów lub z innych funduszów publicznych (uzupełnienia kongruy);

3) emerytury i zaopatrzenia, jakie pobierają wyżej wymienione osoby z powodu czasowego lub stałego przeniesienia w stan spoczynku, albo po wystąpieniu z czynnej służby, względnie po zaprzestaniu pełnienia obowiązków z innych przyczyn, oraz zaopatrzenia, jakie wdowy sieroty po wspomnianych osobach pobierają od służbodawcy, albo też z funduszów i kas, do których służbodawcy składają wkłady na emeryturę lub zaopatrzenie;

4) oprócz świadczeń w gotówce uwzględnić należy także wartość dochodów w naturze, otrzymywanych od służbodawców, tudzież wartość czynszową udzielonego bezpłatnie przez służbodawcę mieszkania. Do podległego podatkowi dochodu urzędników państwowych nie należy doliczać wartości czynszowej mieszkań służbowych lub gruntów w użytkowanie oddanych, za które czynsz potrąca się z uposażenia służbowego. We wszystkich innych przypadkach wartość mieszkania w naturze obliczyć należy w myśl § 32 rozporządzenia Manistra Skarbu z dnia 14 maja 1921 r. z uwzględnieniem postanowień części ostatniej art. 26 ustawy z 4 kwietnia 1922 r.

Natomiast wynagrodzenia z tytułu najmu pracy, stanowiące świadczenia wyłącznie za wynik pracy, albo za wykonaną pracę, a nie wytwarzające w czasie trwania pracy stosunku zależności do pracodawcy i wskutek tego nie pochodzące od służbodawcy, należą do kategorji dochodów, płynących z zajęcia zawodowego lub zatrudnienia o celach zarobkowych i podpadają pod dochód ze źródeł wymienionych w art. 3 ustęp 3 lit. „b" ustawy z 16 lipca 1920 r. Tu przedewszystkiem należą wynagrodzenia za roboty na zamówienie, wynagrodzenia za pracę płatną od sztuki, a wykonaną dla potrzeb przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego poza zakładem tegoż (przemysł domowy), następnie wszelkie świadczenia, jakie podatnicy otrzymują ze względu na swoje stanowisko od osób trzecich, bez względu na to, czy świadczenia te mają charakter datków obowiązkowych lub podarków dobrowolnych, a w szczególności:

a) dochód duchownych z opłat stuły, z opłat za odprawianie mszy, stypendji mszalnych i t. p. oraz z innych darów, jakie duchowni ze względu na swój urząd otrzymują,
b) dochód, który słudzy publiczni i prywatni (słudzy, woźni, portjerzy, dozorcy domów, kelnerzy i t. p.) otrzymują w postaci datków lub podarków nie od służbodawcy, lecz od innych osób za usługi lub ze zwyczaju przy pewnych sposobnościach.

Dochód duchownych z gruntów i budynków kościelnych określa się w myśl §§ 25—32 rozporządzenia Ministra Skarbu z 14 maja 1921 r. i opodatkowuje się jako dochód ze źródeł wymienionych w ustępie 1 i 2 art. 3 ustawy z 16 lipca 1920 r.

Do art. 27 ustawy.

§ 21. Przy każdej wypłacie uposażenia, którego wysokość obliczona w stosunku rocznym wynosi ponad 300.000 mk. do 4.000.000 mk. włącznie, pobiera się podatek według skali, załączonej do art. 27, drogą potrącania przez służbodawcę.

Przy wypłacie uposażeń przekraczających w stosunku rocznym 4.000.000 mk. podatek pobiera się również drogą potrącania przez służbodawcę, lecz według stopy procentowej odpowiedniego stopnia skali art. 6 (§ 6 ustęp 2 nin. rozp.).

O ile wysokość uposażenia ulegnie zmianie, należy już przy najbliższej wypłacie uwzględnić zaszłą zmianę i za podstawę potrącenia przyjąć kwotę zmienionego uposażenia, obliczoną w stosunku rocznym.

Stopę procentową podatku, przypadającego od jednorazowych wynagrodzeń, ustala się w ten sposób, że jednorazowe wynagrodzenie dodaje się do sumy dochodu, obliczonego w stosunku rocznym na podstawie ostatniego perjodycznego uposażenia, podatek zaś potrąca się według otrzymanej w ten sposób stopy procentowej od sumy jednorazowo wypłaconego wynagrodzenia.

Przykłady:

1) Wypłaca się pracownikowi miesięczne uposażenie za styczeń w kwocie . . . . 60.000 mk.

Wysokość tego uposażenia, obliczona w stosunku rocznym (60.000 × 12) wynosi . . . . 720.000 „

Stopa procentowa od rocznego dochodu 720.000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,3%.

Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianych 60.000 mk. podatek w kwocie . . . . 180 „

2) Wypłaca się temuż pracownikowi miesięczne uposażenie za luty podwyższone z 60.000 mk. na 80.000 marek.

Wysokość tego uposażenia, obliczona w stosunku rocznym (80.000 × 12) wynosi . . . . 960.000 „

Stopa procentowa od rocznego dochodu 960.000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,4%.

Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianych 80.000 mk. podatek w kwocie . . . . 320 „

3) Wypłaca się temuż pracownikowi miesięczne uposażenie za marzec . . . 80.000 „
i jednorazowe wynagrodzenie . 100.000 „

Razem . . 180.000 mk.

Ustalenie stopy procentowej:

Wysokość perjodycznego uposażenia, obliczona w stosunku rocznym (80.000 × 12) wynosi . . . . . 960.000 mk.
Jednorazowe wynagrodzenie . 100.000 „

Razem . . 1.060.000 mk.

Stopa procentowa od rocznego dochodu 1.060.000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,6%.

Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianych 180.000 mk. podatek w kwocie . . . . 1.080 „

4) Wypłaca się pracownikowi w dniu 1 kwietnia uposażenie za pierwszy kwartał danego roku . . . 300.000 mk.

Wysokość kwartalnego uposażenia, obliczona w stosunku rocznym (300.000 × 4) wynosi . . . . . . 1.200.000 „

Stopa procentowa od rocznego dochodu 1.200.000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,6%.

Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie 300.000 mk. podatek w kwocie . . . . 1.800 „

5) Wypłaca się pracownikowi tygodniowe wynagrodzenie w kwocie 12.000 „

Wysokość tego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym (12.000 × 52) wynosi . . . . . . 624.000 „

Stopa procentowa od rocznego dochodu 624.000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,3%.

Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianych 12.000 mk. podatek w kwocie . . . . 36 mk.

6) Wypłaca się pracownikowi miesięczne uposażenie w kwocie . . 30.000 „
tudzież miesięczne świadczenie w naturze, którego wartość pieniężna, obliczona podług cen w dniu 1 stycznia roku podatkowego, wynosi . . . . 25.000 „

Razem . . 55.000 mk.

Wysokość dochodu z uposażenia w pieniądzach, obliczona w stosunku rocznym (30.000 × 12) wynosi . . . 360.000 mk.
Roczna wartość pieniężna świadczenia w naturze (25.000 × 12) wynosi 300.000 „

Razem . . 660.000 mk.

Stopa procentowa od rocznego dochodu 660.000 mk. według skali art. 27 wynosi 0,3%. Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianego uposażenia (30.000+25.000 mk.) podatek w kwocie 165 mk.

7) Wypłaca się pracownikowi uposażenie za październik . . . . 50.000 mk.
tudzież za trzeci kwartał świadczenia w naturze, których wartość pieniężna, obliczona według cen w dniu 1 stycznia roku podatkowego wynosi 80.000 „

Razem . . 130.000 mk.

Wysokość dochodu z uposażenia w pieniądzach, obliczona w stosunku rocznym (50.000 × 12) wynosi 600.000 mk.
Roczna wartość pieniężna świadczeń w naturze (80.000 × 4) . . . . 320.000 „

Razem . . 920.000 mk.

Stopa procentowa od rocznego dochodu 920.000 mk. wedle skali art. 27 wynosi 0,4%. Służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianego uposażenia (50.000+80.000 mk.) podatek w kwocie 520 mk.

Do art. 28 ustawy część pierwsza.

§ 22. **Wszystkie osoby fizyczne i prawne (służbodawcy), wypłacające osobom zamieszkałym na**

obszarze Rzeczypospolitej uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzach lub w naturze, które wynikają ze stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy, są obowiązane, poczynając od 1 lipca 1922 r., obliczać i potrącać podatek na zasadach, wyłuszczonych w art. 27, oraz § 21 niniejszego rozporządzenia.

Obowiązek potrącania podatku ciąży na urzędach, względnie na kasach państwowych, związkach komunalnych i innych instytucjach publicznych, również w wypadkach wypłacania uposażeń służbowych ze źródeł, wymienionych w ustępie 2 lit. d art. 1 ustawy z 16 lipca 1920 r.

Do art. 28 część druga i następna.

§ 23. Potrącone przez służbodawcę w ciągu miesiąca kwoty podatku winny być wpłacone do kasy skarbowej w terminie do dni 14 po upływie tegoż miesiąca.

Przy wpłaceniu służbodawca obowiązany jest złożyć w kasie wykaz potrąceń, sporządzony według przepisanego wzoru lub odpis listy płacy, o ile takowa zawiera dane, niezbedne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Za niezbędne dane uważa się nazwisko i imię pracownika, rodzaj jego zajęcia, względnie wartość pieniężna wynagrodzeń w naturze, oznaczenie okresu czasu, za który wypłaca się wynagrodzenie, wysokość wynagrodzenia, obliczona w stosunku rocznym, kwota potrąconego podatku.

Kasa skarbowa wystawia służbodawcy pokwitowanie na ogólną sumę wpłaconego podatku, przesyła wykaz, względnie odpis listy płacy do właściwej władzy podatkowej I instancji wraz z odnośnym pomocniczym dziennikiem przychodu.

Do art. art. 29 i 30 ustawy.

§ 24. Wymiar podatku w wypadkach, gdy służbodawca nie wpłacił podatku wcale, lub wpłacił za mało, uskutecznia władza podatkowa po sprawdzeniu wykazów (list płacy), względnie po zebraniu materjałów przez urzędników, delegowanych na zasadzie art. 30.

Do art. 38 ustawy.

§ 25. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; równocześnie wszelkie przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 o ile są sprzeczne z ustawą z 4 kwietnia 1922 r. i z niniejszem rozporządzeniem, tracą moc obowiązującą w zastosowaniu do wymiarów podatku dochodowego na rok 1922 i lata następne.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 21 maja 1922 r. Nr. 35, poz. 301).

209.

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z d. 21/IV 1922 r. poz. 301

INSTRUKCJA

o zakresie i trybie działania podkomisji szacunkowych, przewidzianych ustawą z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550) o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

§ 1.

Podkomisje szacunkowe powołuje się celem ułatwienia płatnikom składania zeznań o dochodzie oraz celem zebrania i dostarczenia komisjom szacunkowym materjałów do przeprowadzenia wymiaru podatku dochodowego.

§ 2.

Podkomisje szacunkowe są organami Komisji szacunkowej, ustanowionej przy Urzędzie (Inspektoracie) skarbowym, a jako takie stosują się do jej wskazówek i poleceń oraz przedstawiają jej wyniki swych czynności.

§ 3.

Do zakresu działania podkomisji szacunkowych należy:

1) przyjmowanie od płatników ustnych, względnie pisemnych zeznań o dochodzie;
2) ustalanie źródeł podatkowych;
3) stawianie wniosków co do wysokości dochodu płatników.

§ 4.

Podkomisja szacunkowa obowiązana jest wykonywać czynności, przewidziane w § 3 nin. instr., tylko co do zamieszkałych w okręgu podkomisji płatników podatku dochodowego, których główny dochód płynie:

a) z nieruchomości gruntowej, nieprzekraczającej 30 ha. (51,9 morgów, wzgl. 44,7 dziesiatyn);
b) z przedsiębiorstwa handlowego, opłacającego zasadniczy podatek przemysłowy według IV i V kategorji we wszystkich miejscowościach i według III kategorji w miejscowościach III i IV klasy;
c) z zakładu przemysłowego lub warsztatu rzemieślniczego, wolnego od zasadniczego podatku przemysłowego lub opłacającego ten podatek wedle VIII kategorji przedsiębiorstw przemysłowych;
d) z domów mieszkalnych, składających się nie więcej, jak z 4-ch izb.

§ 5.

Każda podkomisja szacunkowa składa się z pięciu do siedmiu członków i tyluż zastępców, powoływanych na okres trzechletni z grona płatników podatku dochodowego, zamieszkałych w obrębie obszaru działalności podkomisji. Ilość członków i ich zastępców dla każdej podkomisji oznacza Naczelnik Urzędu (Inspektoratu) skarbowego.

Dwóch członków i zastępców członków podkomisji mianuje Naczelnik właściwego Urzędu skarbowego (Inspektoratu skarbowego), resztę zaś członków i zastępców wybierają Zebrania gminne (Rady gminne), względnie Rady miejskie.

§ 6.

Na członków i zastępców członków podkomisji szacunkowych mogą być powoływane jedynie te osoby, podlegające obowiązkowi opłacania podatku dochodowego, które posiadają pełnię praw cywilnych i politycznych i nie stały się winnemi przekroczeń podatkowych z art. art. 99, 100 i 101 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550) o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

§ 7.

Zarząd gminy, otrzymawszy od przewodniczącego właściwej komisji szacunkowej pisemne wezwanie, winien, najpóźniej na siódmy dzień po jego otrzymaniu, zwołać Zebranie gminne (Radę gminną), względnie Radę miejską w celu wyboru członków i zastępców członków podkomisji szacunkowej.

W wezwaniu przewodniczącego komisji szacunkowej podane będą:

1) oznaczenie (nazwa i obszar działalności) podkomisji, do której mają być przeprowadzone wybory;
2) imiona i nazwiska oraz adresy osób z okręgu podkomisji, winnych przekroczeń ,podatkowych z art. art. 99, 100 i 101 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550) i przez to wyłączonych w myśl § 6 nin. instr.;
3) imiona i nazwiska oraz adresy osób, zamianowanych przez Urząd (Inspektorat) skarbowy na członków i zastępców członków podkomisji w myśl części drugiej § 5 nin. instr.

§ 8.

Przestrzegając warunków, zastrzeżonych w § 6 nin. instr., Zebrania gminne (Rady gminne), względnie Rady miejskie, winny przeprowadzić wybory w ten sposób, aby w skład podkomisji szacunkowej weszły przedewszystkiem osoby umiejące biegle czytać i pisać, posiadające dostateczne życiowe doświadczenie oraz należytą znajomość stosunków miejscowych i cieszące się powszechnem zaufaniem.

§ 9.

O dokonaniu wyborów Zarząd gminy jest obowiązany zawiadomić przewodniczącego właściwej komisji szacunkowej w terminie dni 3-ch, licząc od dnia, w którym wyborów dokonano. W zawiadomieniu należy podać imię, nazwisko, zawód, względnie zatrudnienie, miejsce zamieszkania (dokładny adres) każdego z wybranych, oraz stwierdzić, że wszyscy wybrani posiadają warunki, wymagane w myśl części pierwszej § 5, tudzież w myśl § 6 nin. instr.

§ 10.

Najpóźniej na siódmy dzień po dokonaniu wyborów (§ 8) Zarząd gminy zwoła posiedzenie wszystkich członków podkomisji.

Na tem posiedzeniu członkowie podkomisji wybierają z pośród swego grona przewodniczącego i jego zastępcę, a w podkomisjach, utworzonych dla dzielnic miejskich i małych miasteczek, nadto protokólanta-sekretarza, również z pośród swego grona.

W gminnych podkomisjach szacunkowych wiejskich oraz w osobnych podkomisjach szacunkowych, utworzonych dla poszczególnych miejscowości (wsi, przysiółków), znajdujących się w obrębie danej gminy wiejskiej, protokólantem-sekretarzem jest z urzędu sekretarz (pisarz gminny).

§ 11.

Przewodniczący podkimisji szacunkowej wyznacza miejsce i czas posiedzeń podkomisji, tudzież kieruje jej czynnościami.

Protokólant - sekretarz prowadzi biurowość podkomisji szacunkowej.

Wszelką korespondencję podkomisji podpisuje przewodniczący lub jego zastępca oraz sekretarz-protokólant.

§ 12.

Uchwały podkomisji zapadają bezwzględną większością głosów obecnych na posiedzeniu członków, nie wyłączając przewodniczącego.

Do ważności uchwał podkomisji potrzeba obecności przynajmniej dwóch członków, oprócz przewodniczącego lub jego zastępcy.

§ 13.

Podkomisja szacunkowa ma obowiązek:

1) sporządzić odrębnie dla każdej wsi, przysiółka, miasteczka, względnie dzielnicy miasta według stanu na dzień 15 grudnia każdego roku, poprzedzającego rok podatkowy:
   a) spis wszystkich osób, wymienionych w punkcie a) § 4 nin. instr.,
   b) spis wszystkich osób, wymienionych w pp. b) c) i d) § 4 nin. instr.

   i zamieścić spis, wskazany pod a) w przedziałce 3 formularza A., spis zaś wskazany pod b) w przedziałce 3 formularza B.;
2) podać do wiadomości zainteresowanych płatników miejsce i czas urzędowania podkomisji;
3) wypełnić kwestjonarjusz, zamieszczony na formularzu Nr. I i wysłać go w jednym egzemplarzu przewodniczącemu komisji (§§ 16 i 18 nin. instr.) szacunkowej, a drugi egzemplarz przechować na własny użytek;
4) wpisać nad poprzeczną linją przedziałek 5—39 formularza A., względnie formularza B. ustne zeznania o dochodzie, składane przez płatników, wymienionych w § 4 nin. instr.;
5) zażądać od każdego płatnika, którego zeznanie ustne zostało zaciągnięte do formularza, złożenia w odpowiedniej przedziałce 40 podpisu, a w razie odmowy uczynić w tej przedziałce stosowną o tem wzmiankę;
6) przyjąć od płatników, wymienionych w § 4 nin. instr., pisemne zeznania o dochodzie, o ile płatnicy dobrowolnie złożą takie zeznania na formularzach, ustanowionych dla indywidualnych płatników;
7) uwidocznić w przedziałce 2 odnośnego formularza A., wzgl. B., dzień złożenia każdego zeznania, zarówno ustnego, jak pisemnego, przyczem co do tego ostatniego w miejscu,

służącem do wpisywania ustnych zeznań zaznaczyć: „złożył zeznanie pisemne";

8) przejrzeć i wziąć pod ścisłą ocenę wiarogodność danych, wciągniętych na podstawie ustnych zeznań płatników i po starannem rozważeniu wpisać wnioski podkomisji pod poprzeczną linją przedziałek 5 — 39 tudzież 41 i 42 formularza A., względnie formularza B., a to co do każdego płatnika, którego zeznanie ustne zostało zaciągnięte do formularza A. lub B.;

9) ustalić źródła dochodowe i obliczyć dochód wszystkich tych płatników, wciągniętych do formularzy, którzy albo nie złożyli ustnego zeznania, albo złożyli zeznanie pisemne, a następnie wpisać wnioski podkomisji pod poprzeczną linją przedziałek 5 — 39 tudzież 41 i 42 formularza A., względnie formularza B.;

10) przesłać właściwej komisji szacunkowej odrębne dla każdej wsi, miasteczka, względnie dzielnicy miejskiej formularze A. oraz B., po po dokładnem ich wypełnieniu, zarówno na wierzchnich, jak i na wkładkowych arkuszach i po opatrzeniu podpisem przewodniczącego podkomisji oraz protokólanta-sekretarza, z dołączeniem wszystkich ew. przyjętych zeznań pisemnych;

11) spełniać także inne polecenia komisji szacunkowej, wydane w myśl § 2 nin. instr.

Wypełnianie przedziałek 43 do 49 formularzy nie należy do podkomisji szacunkowej; przedziałki te wypełnia komisja szacunkowa.

§ 14.

Czynności, o których mowa w § 13 nin. instr., winny być przez podkomisję szacunkową podejmowane corocznie i tak rozłożone, aby zostały dokonane w ciągu danego roku w terminach następujących, a mianowicie — dla czynności:

a) ad 1) — w czasie od 16 grudnia do 5 stycznia,
b) ad 2) — w czasie od 5 stycznia do 10 stycznia,
c) ad 3) — w czasie do 10 stycznia,
d) ad 4), 5), 6), 7), 8), 9) — w czasie od 10 stycznia do 15 marca,
e) ad 10) — w czasie między 16 a 20 marca,
f) ad 11 — w terminach, wyznaczonych w odnośnem poleceniu komisji szacunkowej.

Powyższe terminy co do roku 1922 będą ustanowione osobnem rozporządzeniem.

§ 15.

Podanie do wiadomości miejsca i czasu urzędowania podkomisji szacunkowej uskutecznia się za pośrednictwem Zarządu gminy w sposób zwyczajnie używany.

§ 16.

Dane, któremi winien być wypełniony kwestjonarjusz, należy ustalić według stanu z roku poprzedzającego rok podatkowy.

To samo dotyczy wszystkich innych danych, wpisywanych do przedziałek formularza A. lub B.

Kwestjonarjusz Nr. 1, należycie wypełniony co do wszystkich punktów, służyć ma jako środek pomocniczy przy dalszych czynnościach podkomisji.

§ 17.

Wpisywanie ustnych zeznań (§ 13, poz. 4 i 5 nin. instr.) winno być dokonywane z całą dokładnością.

W tym celu podkomisja szacunkowa zadaje zeznającym pytania i zarazem wyjaśnia, że odpowiedzi winny być udzielane według najlepszej wiedzy i sumienia i że w razie złożenia świadomie nieprawdziwych zeznań płatnicy podlegają grzywnie lub karze pozbawienia wolności.

Ustne zeznanie ma obejmować wszystkie źródła dochodowe, należące do zeznającego, a nietylko znajdujące się w okręgu podkomisji.

To samo stosuje się do dochodu, który winien być obliczony i podany w zeznaniu w całości.

§ 18.

Przy stawianiu wniosków (§ 13 poz. 8 i 9 nin. instr.) podkomisja szacunkowa kieruje się własnemi spostrzeżeniami, znajomością stosunków miejscowych oraz danemi, ustalonemi przy wypełnianiu kwestjonarjusza Nr. 1 i orzeka według własnego przekonania tudzież według najlepszej wiedzy i sumienia, biorąc pod uwagę zarówno wszystkie źródła dochodowe płatnika i członków rodziny, będących na jego utrzymaniu, jak i cały jego dochód.

W razie potrzeby podkomisja szacunkowa zasięga niezbędnych wiadomości w Zarządzie gminy, ew. od osób, zaznajomionych z faktycznym stanem rzeczy.

Przy stawianiu wniosków o stosunkach dochodowych przewodniczącego podkomisji, jego zastępcy, członków lub zastępców członków podkomisji, albo protokólanta-sekretarza, zainteresowane osoby nie biorą udziału w posiedzeniu podkomisji.

§ 19.

Obowiązki podkomisji szacunkowej stanowią służbę obywatelską, przeto członkowie, jak również zastępcy członków podkomisji szacunkowych nie otrzymują żadnego wynagrodzenia z tytułu swych czynności.

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

FORMULARZ A.

Dla płatników podatku dochodowego wymienionych w art. 15a ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r., których głównem źródłem dochodu jest gospodarstwo rolne.

POWIAT ....

GMINA ....

WIEŚ (PRZYSIÓŁEK) ....

Uwaga 1. Odległość wsi .... od najbliższej stacji kolejowej .... wynosi .... klm.
Odległość wsi .... od najbliższego miasta (miasteczka) .... wynosi .... klm.

Uwaga 2. Miary powierzchni podano w morgach—hektarach—dziesiatynach (podkreślić daną miarę).

Uwaga 3. Przytoczenie nadzwyczajnych okoliczności, które zaszły we wsi w roku 192... (poprzedzającym rok podatkowy) i spowodowały ogólne zwiększenie lub zmniejszenie dochodowości gospodarstw ....
....
....
....

OBJAŚNIENIE DO PRZEDZIAŁEK 35—39.

Za podlegający opodatkowaniu dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego uważa się sumę, otrzymaną ze sprzedaży produktów gospodarstwa, łącznie z wartością pieniężną produktów zużytych na wyżywienie samego podatnika oraz członków jego rodziny, z wyjątkiem członków, stale pracujących z nim w gospodarstwie rolnem lub leśnem (zamiast najemnych robotników),—po potrąceniu wydatków na zapłacenie donajętej robocizny, procentów od długów, podatków, ubezpieczenia od ognia, od gradobicia, na dożycie, na wypadek choroby lub śmierci, na dokupno nasion, paszy, uzupełnienie ubytku w inwentarzu, naprawę naprawę narzędzi rolniczych, budynków i t. p. na zapłacenie czynszu dzierżawnego (jeśli gospodarstwo prowadzi się na gruntach dzierżawionych).

Wzór № 1172.

Min. Skarbu.

Nr	Rubryka
1	№ bieżący
2	Data
3	Imię, nazwisko, zawód (zajęcie) płatnika
4	Wiadomości: podane przez płatnika / ustalone przez komisję
	Stosunki rodzinne — Ilość członków rodziny będących na utrzymaniu płatnika:
5	stale pracujących w gospodarstwie wspólnie z płatnikiem
6	niepracujących w gospodarstwie
	Źródła — Obszar gruntów posiadanych przez płatnika (morgi, hektary, dziesiatyny):
7	Własnych wzgl. rodzinnych
8	Dzierżawionych
	W ogólnym obszarze gruntów znajduje się hektarów wzgl. morgów lub dziesiatyn:
9	Ziemi ornej
10	Ogrodów i sadów
11	Łąk wzgl. pastwisk
12	Lasu
13	Nieużytków
14	Jaka gałąź gospodarstwa stanowi przeważną podstawę dochodu płatnika (gosp. zbożowo-okopowe, warzywnictwo, sadownictwo, pszczelarstwo, hodowla koni, bydła, nierogacizny, owiec i t. p.)

DOCHÓD I STAN MAJĄTKU

Nr	Rubryka
	Ilość hektarów wzgl. morgów lub dziesiatyn obsianych i obsadzonych w roku gospodarczym, poprzedzającym rok podatkowy:
15	Żytem
16	Pszenicą
17	Jęczmieniem i owsem
18	Trawami pastewnemi
19	Ziemniakami
20	Burakami cukrowemi
21	Lnem i konopiami
22	Warzywem
23	Innemi roślinami: Jakiemi / Ile
	Ilość inwentarza żywego:
24	Koni
25	Bydła
26	Nierogacizny
27	Owiec i kóz
28	Ilość i jakość narzędzi rolniczych (bron, pługów, sieczkarni, siewników i t. p.)
29	Prawa serwitutowe przysługujące płatnikowi
30	Ilość izb w domu (domach)
31	Ilość stałych najemnych pracowników w gospodarstwie rolnem
32	Jeśli płatnik trudni się także ubocznem zajęciem (młyn, tartak, cegielnia, warsztat tkacki, kuźnia, sklepik, handel końmi, bydłem, trzodą, wynajem furmanek, letnisk i t. p.), to jakiem?
	Marek:
33	Posiadane przez płatnika kapitały w gotówce, papierach procentowych, w kasie oszczędności razem
34	Suma długów obciążających majątek płatnika i wysokość płaconych procentów
	Obliczenie dochodu — Podlegający opodatkowaniu dochód płatnika (objaśnienie na stronie 1-ej) — Marek:
35	Z gospodarstwa, stanowiącego główną podstawę dochodu (zbożowo-okopowe, warzywnictwo itp.) jak w przedziałce 14, łącznie z czynszem dzierżawnym otrzymanym w gotówce lub naturze
36	Z ubocznych źródeł (z nabiału, jaj, z przychówku inwentarza, z miodu itp.)
37	Z zarobków wymienionych w przedziałce 32
38	Z procentów od kapitałów
39	Razem
40	Podpis płatnika lub osoby podpisującej za niepiśmiennego względnie uwaga o odmówieniu podpisu
41	Okoliczności, które zdaniem podkomisji wpłynęły na powiększenie dochodowości (dobry urodzaj, korzystny zbyt) lub na jej zmniejszenie (choroba gospodarza, służba wojskowa gospodarza lub głównego pracownika, nieurodzaj, pożar, gradobicie, okradzenie, upadek inwentarza itp.)

Suma podatku dochodowego, jaką zdaniem podkomisji może i powinien uiścić płatnik	a) Wniosek przewodniczącego Komisji szacunkowej b) Uchwała Komisji szacunkowej: Dochód podlegający opodatkowaniu w sumie	Podatek dochodowy przypadający według stopnia skali podatkowej	Podatek po uwzględnieniu zwyżki wzgl. zniżek z art. 25, 26 i 28 ustawy z 16/VII/20 i art. 8 i 9 ust. z 4/IV/1922	Data uchwały Komisji szacunkowej	Na skutek odwołania ustalono a) dochód, b) podatek w sumach	Pozycja księgi bierczej, pod którą wciągnięto przypis podatku	Uwagi Komisji, względnie Władzy podatkowej
Mk.	M a r e k				Mk.		
42	43	44	45	46	47	48	49
					a)		
					b)		

FORMULARZ B.

Dla płatników podatku dochodowego, wymienionych w art. 15 lit. b), c), d) ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r., których główny dochód płynie z przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych oraz domów mieszkalnych, położonych w miastach, miasteczkach bądź też we wsiach.

POWIAT ....
GMINA ....
MIASTO, MIASTECZKO, WIEŚ ....

Uwaga 1. Odległość miasta-miasteczka od najbliższej stacji kolejowej .... klm.
Odległość wsi do najbliższego miasta lub miasteczka .... klm., od stacji kolejowej .... klm.

Uwaga 2. Miary powierzchni podano w morgach, hektarach, dziesiatynach (podkreślić daną miarę).

Uwaga 3. Przytoczenie nadzwyczajnych okoliczności, które zaszły w mieście — miasteczku — we wsi w roku 192... (poprzedzającym rok podatkowy) i spowodowały ogólne zwiększenie lub zmniejszenie dochodowości warsztatów pracy ....
....

OBJAŚNIENIE DO PRZEDZIAŁEK 35—39.

Za podlegający opodatkowaniu dochód

a) z nieruchomości budynkowej uważa się rzeczywiście osiągnięty czynsz z najmu lokalów, placów, składów łącznie z wartością użytkową nieruchomości, zajętych przez właściciela, po potrąceniu kosztów utrzymania budynków w dobrym stanie i porządku, wydatków na ubezpieczenie, na podatek z budynków, na procenty od obciążających nieruchomość długów i stosownego procentu wartości budynku na zużycie,

b) z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych dla ułatwienia obliczenia można przyjąć ogólny przychód roczny, wyprowadzony na zasadzie przeciętnego targu dziennego, po potrąceniu kosztów zakupu towarów wzgl. surowców i kosztów prowadzenia przedsiębiorstwa; z zajęć o celach zarobkowych, (rzemiosła, rękodzielnictwa i innych) całoroczny zarobek płatnika po potrąceniu stosownego procentu na zużycie narzędzi i na wyżywienie członków rodziny, pracujących razem z płatnikiem.

Dochód z nieruchomości gruntowej oblicza się według objaśnienia, zamieszczonego na formularzu A.

Wzór № 1173.
Min. Skarbu.

№ bieżący	DATA	Imię, nazwisko, zawód wzgl. zajęcie płatnika i dokładny adres jego miejsca zamieszkania	Wiadomości	Stosunki rodzinne: Ilość członków rodziny będących na utrzymaniu płatnika	Przeciętny dzienny wydatek płatnika na utrzymanie własne i rodziny w roku ubiegłym	ŹRÓDŁA DOCHODU I STAN MAJĄTKU — Nieruchomość budynkowa względnie niezabudowane place w miastach i miasteczkach: Położenie nieruchomości (ulica №)	Przeznaczenie budynku (dom mieszkalny, składy, warsztat, fabryka)	Z jakiego materjału zbudowany (drewniany, murowany, mieszany)	Ilość: mieszkań	Ilość: pokojów	Ilość: kuchen	Ilość: okien	Przestrzeń placu niezabudowanego i jego przeznaczenie (składy drzewa, kamieni, plac pusty)	Przedsiębiorstwo handlowe, przemysłowe albo zajęcie zarobkowe: Rodzaj przedsiębiorstwa lub zajęcia zarobkowego (np. sklep spożywczy, garkuchnia, młyn wodny, wiatrak, szewstwo, krawiectwo, mularstwo i t. d.)	Ilość zatrudnionych pracowników: członków rodziny	Ilość zatrudnionych pracowników: obcych	Czy obowiązany do wykupienia świadectwa przemysłowego i jakiej kategorji	Roczny czynsz z lokalu zajętego na przedsiębiorstwo (warsztat) wzgl. wartość czynszowa lokalu we własnym domu	Nieruchomość gruntowa — Przestrzeń gruntów własnych wzgl. rodzinnych i dzierżawionych: Ziemi ornej	Ogrodów i sadów	Łąk	Lasu	Nieużytków	RAZEM	W tem dzierżawionych	Roczny czynsz dzierżawny opłacany przez płatnika	Gałęź gospodarstwa stanowiąca główne źródło dochodu (sadownictwo, warzywnictwo, gospodarstwo zbożowe i okopowe i t. p.)
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
			podane przez płatnika																								
			ustalone przez podkomisję																								
1																											

Nr	Rubryka	Jednostka
29	Ilość posiadanego inwentarza żywego: Koni	
30	Bydła	
31	Nierogacizny	
32	Owiec i kóz	
33	Posiadane przez płatnika kapitały w papierach procentowych, w kasie oszczędności razem	MAREK
34	Suma długów obciążających majątek płatnika i wysokość opłaconych 0/0 0/0	MAREK
35	OBLICZENIE DOCHODU. Podlegający opodatkowaniu dochód płatnika (objaśnienie na stronicy 1 ej): Z nieruchomości budynkowej wzgl. z niezabudowanych placów	MAREK
36	Z przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego albo zajęcia zarobkowego	MAREK
37	Z nieruchomości gruntowej (z roli, łąk, sadu, ogrodu warzywnego)	MAREK
38	Z ubocznych źródeł (z nabiału, jaj, z przychówku inwentarza, z furmanek i tp.) z 0/0-ów od kapitałów	MAREK
39	Razem	MAREK
40	Podpis płatnika lub osoby podpisującej za niepiśmiennego wzgl. uwaga o odmówieniu podpisu	
41	Okoliczności, które zdaniem podkomisji wpłynęły na powiększenie dochodu (korzystny zbyt) lub na jego zmniejszenie (choroba płatnika, członków rodziny, śmierć w rodzinie, pożar, okradzenie, i t. p.)	
42	Suma podatku dochodowego, jaka zdaniem podkomisji może i powinien uiścić płatnik	MK.
43	a) Wniosek przewodniczącego Komisji szacunkowej b) Uchwała Komisji szacunkowej: Podlegający opodatkowaniu dochód płatnika w sumie	MAREK (a) / b))
44	Podatek przypadający według stopnia .... skali podatkowej	MAREK (a) / b))
45	Podatek po uwzględnieniu zwyżki wzgl. zniżek z art. 25, 26 i 28 ust. z 16-VII 20 i art. 8 i 9 ust. z 4-IV 1922	MAREK (a) / b))
46	Data uchwały komisji szacunkowej	
47	Na skutek odwołania ustalono a) dochód b) podatek w sumach	MK. (a) / b))
48	Pozycja księgi bierczej, pod którą wciągnięto przypis podatku	
49	UWAGI Komisji, wzgl. Władzy podatkowej	

KOMISJA SZACUNKOWA
dla podatku dochodowego
w.......................
L.........

FORMULARZ № 1.

Do
PODKOMISJI SZACUNKOWEJ
w.......................

Przesyła się z poleceniem wypełnienia zamieszczonego poniżej kwestjonarjusza danemi z roku 192.....i przedłożenia go podpisanej Komisji szacunkowej najdalej do dni 8.

Wypełniony kwestjonarjusz ma podpisać przewodniczący podkomisji i sekretarz-protokólant.

..................dnia..................192.....r.

Przewodniczący Komisji:

PODKOMISJA SZACUNKOWA
w gminie.......................
wsi (przysiółku).......................

KWESTJONARJUSZ

Stwierdzamy, że w roku 192..... w okręgu podpisanej podkomisji:

A. zbierano przeciętnie z jednego (jednej) x
1) żyta x
2) pszenicy x
3) jęczmienia x
4) owsa x
5) lnu i konopi w ziarnie x
6) „ „ w włóknie x
7) ziemniaków x
8) buraków cukrowych x
9) kapusty x
10) traw pastewnych x
11) siana x
12) słomy x
13) innych roślin, a mianowicie xx
....
....

B. Ceny sprzedażne wynosiły:
1) za jeden (jedną) .... x żyta .... mk.
2) „ „ „ .... x pszenicy .... „
3) „ „ „ .... x jęczmienia .... „
4) „ „ „ .... x owsa .... „
5) „ „ „ .... x lnu i konopi (ziarna) .... „
6) „ „ „ .... x „ (włókna .... „
7) „ „ „ .... x ziemniaków .... „
8) „ „ „ .... x buraków cukr. .... „
9) „ „ „ .... x kapusty .... „
10) „ „ „ .... x innych okopow. .... „
11) „ „ „ .... x traw pastewn. .... „
12) „ „ „ .... x siana .... „
13) „ „ „ .... x słomy .... „
14) innych roślin, a mianow. xx .... „
....
....
....
15) za jeden (jedną) .... x masła .... „
16) „ „ „ .... x mleka .... „
17) „ „ „ .... x jaj .... „
18) „ „ „ .... x miodu .... „

C. Ceny dzierżawne gruntów wynosiły za jeden (jedną) x .... mk.

D. Ceny robocizny wynosiły: za dniówkę z pożywieniem .... mk.
„ „ „ „ „ bez pożywienia. .... mk.

E. Utrzymanie konia wynosiło rocznie .... „

F. „ „ krowy „ „ .... „

Wzór № 1174.
Min. Skarbu.

G. ....
H. ....
I. ....
K. ....

Przewodniczący Podkomisji:

Sekretarz-protokólant:

x Podaje się miary i wagi powszechnie w danej okolicy używane

xx O ile w okręgu podkomisji uprawia się inne rośliny mające większe znaczenie gospodarcze, należy wymienić jakie i podać cyfrowe dane o rezultatach zbiorów tych roślin i cenach za nie.

PODKOMISJA SZACUNKOWA
w gminie ....
wsi (przysiółku) ....

Do
KOMISJI SZACUNKOWEJ
dla podatku dochodowego
w ....

Przesyła się wypełniony i podpisany kwestjonarjusz.

.... dnia .... 192......

Przewodniczący Podkomisji:

Sekretarz-protokólant:

Komisja Szacunkowa
dla podatku dochodowego
w ....
L. ....

Do
PODKOMISJI SZACUNKOWEJ
w ....

Podkomisja Szacunkowa w gminie (wsi, przysiółku) ....

Do
KOMISJI SZACUNKOWEJ
dla podatku dochodowego
w ....

210.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 maja 1922 r.

o kompetencji władz skarbowych w sprawach podatku zarobkowego od przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, tudzież w sprawach podatku od zysków wojennych oraz podatku wojennego od wspomnianych przedsiębiorstw.

Na zasadzie art. 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kompetencje administracji podatków w Krakowie w sprawach podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków, tudzież w sprawach podatku od zysków wojennych oraz podatku wojennego od wspomnianych przedsiębiorstw przenosi się na izbę skarbową w Krakowie, kompetencję zaś izby skarbowej jako władzy skarbowej w II instancji w powyższych sprawach, przenosi się na Ministra Skarbu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tymże dniem tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy, sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 25 maja 1922 r., Nr. 37, poz. 312).

Skarbowość związków samorządowych.

211.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu

z dnia 29 kwietnia 1922 r.

celem wykonania ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o zasileniu funduszów miejskich i o karach nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 2, poz. 6).

Na mocy art. 31 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 2, poz. 6), zarządza się, co następuje:

I. Przekazanie gminom miejskim części wpływów z państwowego podatku dochodowego i przyjęcia anuitetów od długów miasta, zaciągniętych na pokrycie wydatków, poniesionych w zastępstwie Państwa.

§ 1.

Do art. 1 ustawy.

Miastami i miasteczkami w b. zaborze rosyjskim są w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r.

(Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 2, poz. 6) w b. Królestwie Polskiem miasta, rządzące się dekretem o samorządzie miejskim z dnia 4 lutego 1919 roku (D. P. P. P. Nr. 13, poz. 140), a na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze dnia 18 marca 1921 r., ratyfikowanego ustawą z dnia 15 kwietnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 299), miasta i miasteczka, rządzące się rozporządzeniem Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich o tymczasowej ustawie miejskiej z dnia 27 czerwca 1919 r. (Dz. Urzędowy Zarz. Cyw. Ziem Wschodnich Nr. 7, poz. 46) — i miasta, rządzące się rozporządzeniem tegoż Komisarza o ustawie miejskiej z dnia 14 sierpnia 1919 r. (Dz. Urzęd. Zarz. Cyw. Ziem Wschodnich Nr. 12, poz. 99). W miastach i miasteczkach, położonych na wyżej wymienionych ziemiach, przyłączonych do Rzeczypospolitej, w których nie istnieją jeszcze rady miejskie, funkcje, poruczone radom miejskim ustawą i niniejszem rozporządzeniem, wykonywać będą magistraty do czasu ukonstytuowania rad miejskich.

Ustawa nie ma zastosowania do gmin miejskich na obszarze Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy.

Uprawnioną do określonego w art. 1 ustawy udziału we wpływie podatku dochodowego jest ta gmina miejska, w której podatek ten jest przypisany osobom fizycznym (spadkom wakującym) i prawnym z tytułu siedziby, miejsca zamieszkania, miejsca pobytu lub miejsca położenia podległych podatkowi źródeł dochodu, względnie większej części lub głównego źródła dochodu w tejże gminie (art. 29 ustawy z dnia 16 lipca 1920 roku, Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550).

Podstawą do obliczenia udziału danej gminy miejskiej jest wpływ z podatku, wymierzonego od całego dochodu wspomnianych osób, bez względu na miejsce położenia poszczegóólnych źródeł dochodu.

Wpływ z państwowego podatku dochodowego obejmuje także wpływ z odsetek zwłoki i kar za zwłokę w razie zapłaty podatku po terminie płatności.

Przypadającą miastom część wpływu podatku dochodowego, odsetek zwłoki i kar za zwłokę oblicza urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych (administracja podatków), a asygnacje na obliczone sumy wystawia izba skarbowa w ciągu miesiąca po upływie kwartału kalendarzowego, w którym wpłaty nastąpiły, na podstawie wykazu, dostarczonego przez właściwy urząd skarbowy; wypłaty zarachowuje się w budżecie Ministerstwa Skarbu, dział 5 § 2a, udział miast w wpływach z podatku dochodowego.

Jeżeli wskutek wniesionego odwołania państwowy podatek dochodowy ulegnie zmniejszeniu i w związku z tem zostanie zwróconą płatnikowi nadwyżka sumy uiszczonej ponad ustaloną ostatecznie należność podatkową, w takim razie kwota z tego tytułu nadpłacona miastu zostanie potrącona z najbliższych wypłat, miastu przypadających.

§ 2.

Do art. 2 ustawy.

Jako wydatki, poniesione przez miasto (miasteczko) w zastępstwie Państwa, na pokrycie których miasto zaciągnęło długi, należy uważać:

1) wydatki, wypływające ze stanu wojennego, jako to: z ciężaru kwaterunkowego, za dostawy nakazane, za wykonanie robót nakazanych, o ile przez nie wartość majątku miejskiego nie wzrosła, na leczenie i transport jeńców, więźniów, uchodźców, na zapomogi dla rodzin rezerwistów, na płace, pensje emerytalne i zasiłki dla urzędników i robotników państwowych oraz ich rodzin, na zapomogi dla uchodźców i t. p.;

2) wydatki na utrzymanie załogi i policji w części odpowiadającej słusznemu obowiązkowi Państwa;

3) wydatki na walkę z chorobami zakaźnemi w związku z wojną lub skutkami wojny;

4) wydatki na najniezbędniejszy remont i odbudowę objektów i przedsiębiorstw miejskich, zniszczonych bezpośredniemi działaniami wojennemi;

5) wydatki, które według przepisów ustawowych, obowiązujących w czasie poniesienia tych wydatków przez gminę, należały do obowiązku Państwa.

Miasta otrzymują ze Skarbu Państwa zwrot dowodnie zapłaconych przez siebie rat umorzenia (anuitetów) od długów, zaciągniętych na pokrycie powyżej przytoczonych wydatków w czasie od dnia 1-go sierpnia 1914 r. do dnia 14 stycznia 1922 r. Jako raty umorzenia (anuitety) uważać należy kwoty, wypłacone i użyte według planu umorzenia, ustalonego przy zaciąganiu lub konwersji długów na umorzenie kapitału, łącznie z kwotami, użytemi na ich oprocentowanie. Nowe konwersje tych długów podlegają zatwierdzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Celem ustalenia wysokości długów i anuitetów tychże winny interesowane miasta zgłosić je Ministerstwu Spraw Wewnętrznych w okresie trzech miesięcy po dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia. Termin ten ze słusznych powodów może być odroczony przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

Do zgłoszenia należy dołączyć w oryginale lub wierzytelnym odpisie:

a) wyciąg z ksiąg rachunkowych miasta, stwierdzający wysokość i rodzaj wydatków, na pokrycie których zgłoszone długi zostały zaciągnięte i użyte, a jeżeli miasto na pokrycie tych wydatków otrzymało zasiłki od b. władz okupacyjnych, także wyciąg z ksiąg rachunkowych, stwierdzający sumę tych zasiłków;
b) dokumenty, stwierdzające zaciągnięcie oraz warunki zwrotu i oprocentowania i ewentualnie dokonane konwersje tych długów;
c) dowody, stwierdzające wysokość zapłaconych rat umorzenia tychże długów;
d) dowody, stwierdzające kwotę zaliczek, udzielonych miastu ze Skarbu Państwa na umorzenie i oprocentowanie tychże długów, względnie pożyczek na cele inwestycyjne miejskie i na pokrycie niedoborów miejskich.

Zgłoszenia zostaną sprawdzone przez komisje, składające się dla miast: Warszawy, Łodzi, Lublina, Lwowa i Krakowa z reprezentantów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Skarbu, dla innych miast z reprezentantów właściwego urzędu wojewódzkiego i właściwej izby skarbowej pod przewodnictwem delegata Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, względnie urzędu wojewódzkiego. W komisji biorą także udział reprezentanci interesowanego mia-

sta. O ileby miasto nie wysłało należycie upełnomocnionego delegata, lub o ileby delegat bez usprawiedliwionej przyczyny nie wziął udziału w posiedzeniu komisji, ma ona prawo według uznania swego albo wstrzymać swe działanie, albo też dalej działać z urzędu bez udziału delegata miasta.

Komisja ma prawo sama lub przez delegowane osoby wglądać w księgi i akta miejskie oraz w razie potrzeby przesłuchiwać świadków i znawców (biegłych).

Po przedłożeniu wyniku prac komisji Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu ustali wysokość wzajemnych pretensji miasta i Skarbu Państwa.

II. Podatek od obrotu i dodatki do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego.

§ 3.

Do art. 4 ustawy.

Uprawnioną do poboru podatku od obrotu jest ta gmina miejska, w której obrębie pociągane są przedsiębiorstwa i osobiste zajęcia przemysłowe do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego, a samodzielne wolne zajęcia zawodowe do zapłaty podatku procentowego od zysku.

Postanowienia art. 4 zdanie drugie ustawy stosuje się także do przedsiębiorstw, wymienionych w art. 121 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. r. 1922 Nr. 17, poz. 140).

§ 4.

Do art. 5 ustawy.

Podatkowi od obrotu podlegają obroty przedsiębiorstw, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, dokonane w ubiegłym roku operacyjnym (kalendarzowym, względnie bilansowym).

Za obrót przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków i przedsiębiorstw, wymienionych w art. 121 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, uważa się dochód brutto w rozumieniu art. 77 tejże ustawy i § 142 instrukcji Ministra Skarbu z dnia 4 lutego 1922 r. (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 9, poz. 128).

Za obrót innych przedsiębiorstw, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, uważa się sumy, określone w art. 98 wspomnianej ustawy.

Magistraty są uprawnione do żądania od przedsiębiorstw lub osób wykonywujących osobiste zajęcia przemysłowe lub samodzielne wolne zajęcia zawodowe perjodycznego wykazywania sum obrotu (zarobku brutto); magistraty komunikują zebrane dane właściwemu organowi skarbowemu po upływie roku kalendarzowego, nie później, jak do końca lutego roku następującego.

Organy skarbowe, powołane do wymiaru państwowego podatku procentowego od zysku winny już przy wymierzeniu tego podatku ustalić sumy obrotów przedsiębiorstw obowiązanych i nieobowiązanych do publicznego składania rachunków, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, dokonane w ubiegłym roku operacyjnym (kalendarzowym, względnie bilansowym).

Dla przedsiębiorstw, podlegających podatkowi procentowemu od zysku, którym na zasadzie artykułów 73 i 121 ustawy o państwowym podatku przemysłowym wymierza się ten podatek bez ustalenia obrotu, winny organy skarbowe, powołane do wymiaru państwowego podatku procentowego od zysku, ustalić łączną sumę obrotu, osiągniętego przez każde przedsiębiorstwo w ubiegłym roku operacyjnym i podać do wiadomości magistratów zainteresowanych miast oprócz sumy obrotu wysokość zasadniczego podatku przemysłowego, opłaconego przez te przedsiębiorstwa od każdego poszczególnego zakładu.

Dla innych przedsiębiorstw, którym wymierza się procentowy podatek od zysku na zasadzie artykułów 101 i 104 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, ustalą organy skarbowe sumę obrotu oddzielnie dla każdego poszczególnego zakładu tego przedsiębiorstwa.

Wspomniane organy skarbowe winny podać ustalone sumy obrotów do wiadomości płatnikom łącznie z wymiarem państwowego podatku procentowego od zysku.

Reklamacje i skargi przeciwko ustaleniu sum obrotów winny być wnoszone w tym samym terminie, tym samym trybem i do tych samych instancji, jak reklamacje i skargi na wymiar państwowego podatku procentowego od zysku i winny być z temi reklamacjami, względnie skargami, połączone.

O ustalonych sumach obrotów oraz o sprostowaniu tychże wskutek reklamacji (skarg) winny organy, wymienione w ustępie piątym niniejszego paragrafu, zawadomić magistraty zainteresowanych miast.

§ 5.

Do art. 6 i ustępu pierwszego art. 7 ustawy.

Wysokość stawek i ich zmiany ustala reprezentacja miejska. Stawki mogą być zróżniczkowane zależnie od rozdaju i rozmiaru przedsiębiorstwa a stawki podatku od obrotu ponadto zależnie od wysokości obrotu. Uchwała reprezentacji miejskiej podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej, powołanej do zatwierdzania podatków i opłat miejskich, względnie miejskich dodatków do podatkow, według przepisów obowiązujących na obszarze danej dzielnicy. Gdy tą władzą nadzorczą jest Minister Spraw Wewnętrznych, zatwierdzenie następuje w porozumieniu z Ministrem Skarbu, pozatem w porozumieniu z dyrektorem terytorjalnie właściwej izby skarbowej.

Ministrowie Spraw Wewnętrznych i Skarbu mogą za obopólnem porozumieniem przelać służące im wedle poprzedniego ustępu prawo zatwiedrzania na władze im bezpośrednio podlegające.

Zatwierdzone stawki winny być ogłoszone w „Monitorze Polskim", w dzienniku urzędowym właściwego województwa, a ponadto w sposób, w danej miejscowości praktykowany.

§ 6.

Do art. 7 i punktu a) art. 3 ustawy.

Prawo do zaliczek na podatek od obrotu, przewidzianych w art. 7 ustęp pierwszy ustawy mają tylko gminy miejskie, które wprowadziły u siebie podatek od obrotu.

Kwoty pobrane przez kasy skarbowe tytułem dodatku do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego wraz z pobranymi od płatników odsetkami zwłoki i karami za zwlokę od tych dodatków win-

ny być przekazane magistratowi uprawnionej gminy miejskiej (§ 3) z listą płatników w ciągu miesiąca po upływie kwartału kalendarzowego, w którym wpłaty nastąpiły.

§ 7.

Do art. 8 ustawy.

Na dodatki do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego, przypadające na rzecz danego miasta w myśl art. 3 lit. b) ustawy od przedsiębiorstw widowiskowych i rozrywkowych, nie podlegających podatkowi od obrotu, zalicza się do wysokości uiszczonych dodatków miejski podatek od widowisk i rozrywek, wpłacony na rzecz tego samego miasta w bieżącym roku podatkowym.

Od sum obrotów ustalonych celem opodatkowania przedsiębiorstw widowiskowych i rozrywkowych, podlegających podatkowi od obrotu na rzecz danego miasta w myśl art. 3 lit. a) ustawy, potrąca magistrat miejski podatek od widowisk i rozrywek, opłacony na rzecz tego samego miasta w ubiegłym roku operacyjnym (bilansowym, kalendarzowym). Od pozostałej sumy obrotów wymierzy magistrat podatek od obrotu.

§ 8.

Do art. 9 ustawy.

Podatek od obrotu wymierza magistrat na podstawie statutu podatkowego, uchwalonego przez reprezentację miejską i zatwierdzonego przez władzę nadzorczą wskazaną w § 5.

§ 9.

Do ustępu pierwszego art. 28 i art. 3 ustawy.

Podatek od obrotu może po raz pierwszy być wymierzony na rok 1922.

Prawo poboru podatku ustaje z dniem 31 grudnia 1923 r.

Po roku 1923 mogą być ściągane zaległości podatku od obrotu z lat poprzednich.

III. Przekazanie gminom miejskim podatku od nieruchomości.

§ 10.

Do art. 11 i ustępu drugiego art. 28 ustawy.

Przysługujące gminom miejskim na podstawie specjalnych statutów prawo pobierania miejskiego podatku od nieruchomości zawiesza się na czas do końca roku 1923.

W miastach, które już wymierzyły na podstawie wspomnianych statutów podatek miejski na rok 1922, przekazany im państwowy podatek od nieruchomości za rok 1923 może być wymierzony na podstawie czynszów najmu, ustalonych już poprzednio celem wymiaru miejskiego podatku od nieruchomości, bez ponownego przeprowadzenia przepisanego ustawą postępowania wymiarowego.

§ 11.

Do art. 12 ustawy.

Do końca 1923 r. podatku od nieruchomości miejskich, przypadającego wedle (rosyjskiej) ustawy z dnia 6/19 czerwca 1910 roku (ros. Zb. Pr. i Rozp. r. 1910, Nr. 113, poz. 1199) nie pobiera się od przedmiotów położonych poza granicami miejscowości wymienionych w art. 1 ustawy.

§ 12.

Do art. 14 ustawy.

Celem określenia dochodu z nieruchomości i ich opodatkowania przeprowadzi się, o ile nie mają zastosowania przepisy §§ 10 i 16 niniejszego rozporządzenia i zdania pierwszego artykułu 14 ustawy, lustrację tych nieruchomości z ważnością do końca 1923 r. w ciągu sześciu miesięcy po ogłoszeniu uchwały reprezentacji miejskiej w przedmiocie wysokości podatku (§ 13). Sprostowanie kwot podatkowych na wypadek prawnego dopuszczenia podwyżek komornego winno nastąpić najdalej w ciągu trzech miesięcy po dopuszczeniu tych podwyżek, z ważnością wsteczną od czasu wyzyskania dopuszczonych podwyżek, a przy nieruchomościach czasowo niewynajętych od czasu dopuszczenia podwyżek.

§ 13.

Do art. 15 ustawy.

Uchwała reprezentacji miejskiej w przedmiocie wysokości podatku w granicach 15% do 30% przeciętnego dochodu netto podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej, wskazanej w § 5, i winna być ogłoszoną w sposób w § 5 określony.

§ 14.

Do art. 16 ustawy.

Ogólny zarząd podatkiem od nieruchomości miejskich i wykonywanie potrzebnych do tego czynności należy do magistratu.

Obliczenia przypadającego podatku dokonywa magistrat przy pomocy komisji miejskiej do spraw tego podatku (komisji podatkowej miejskiej). Komisja ta składa się z przewodniczącego, jego zastępcy (zastępców) oraz ośmiu członków i tyluż zastępców, powołanych na okres do końca 1923 roku.

Magistrat powołuje: przewodniczącego i jego zastępcę, ponadto z pośród kontrybuentów dwóch członków i tyluż zastępców; reprezentacja miejska zaś wybiera z pośród kontrybuentów czterech członków i tyluż zastępców. Minister Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych deleguje do tejże komisji dwóch członków i dwóch zastępców.

W miarę potrzeby magistrat może utworzyć kilka komisji podatkowych miejskich i odpowiednio określić ich terytorjalny zakres działania.

Skargi na orzeczenia wymiarowe mogą być podawane za pośrednictwem magistratu do władz, które, według przepisów obowiązujących na obszarze danej dzielnicy, są powołane do rozstrzygania odwołań i rekursów od orzeczeń magistratu.

Podatek pobierają i ściągają kasy i organy miejskie.

§ 15.

Do art. 17 ustawy.

Artykuł 17 uchyla w gminach miejskich b. zaboru austrjackiego (art. 1) pobór podatku domowo-

czynszowego i domowo-klasowego, przypadającego na rzecz Państwa za czas od 1 stycznia 1921 r. do końca 1923 r. z zastrzeżeniami zawartemi w art. 28 ust. 3.

Przez uchylony ustawą podatek domowo-klasowy w gminach miejskich b. zaboru austrjackiego rozumie się także podatek domowo-czynszowy, wymieniony w § 5 ustęp drugi lit. a) ustawy z dnia 9 lutego 1882 r. (austr. Dz. Ustaw Nr. 17).

§ 16.

Do art. 18 ustawy.

Wymiar i pobór podatku od nieruchomości w miastach i miasteczkach na obszarze b. zaboru austrjackiego odbywa się na zasadzie postanowień rosyjskiej ustawy z dnia 6/19 czerwca 1910 r. (ros. Zb. Praw i Rozp. Nr. 113, poz 1199) w brzmieniu tekstu, ogłoszonego w myśl art. 31 ustawy; przymusowe ściąganie zaległości podlega przepisom prawnym, dotychczas także obowiązującym.

Wymiar podatku od nieruchomości może być dokonywany na podstawie czynszów najmu, ustalonych już poprzednio dla wymiaru podatku domowo-czynszowego z uwzględnieniem ewentualnych podwyżek, jakie na dany rok będą prawnie dopuszczone, bez ponownego przeprowadzenia przepisanego ustawą postępowania wymiarowego. Organy skarbowe winny na żądanie magistratu udzielić mu do wiadomości potrzebnych danych.

§ 17.

Do ustępu ostatniego art. 19 ustawy.

Zarówno w b. zaborze rosyjskim, jak i w b. zaborze austrjackim miasta mogą ustanowić odpowiednie czasowe ulgi podatkowe dla nowych budowli, rozpoczętych po dniu 31 grudnia 1920 r., i dla rozpoczętych po tym dniu nadbudówek i przybudówek w budynkach istniejących.

Uchwały reprezentacji miejskiej w tym przedmiocie podlegają zatwierdzeniu władz nadzorczych wskazanych w § 5 niniejszego rozporządzenia.

Udzielone ulgi są ważne na czas pobierania (państwowego) podatku od nieruchomości przez miasto.

§ 18.

Do art. 20 ustawy.

Do wymierzania, poboru i ściągania pięcioprocentowego podatku od nowych budowli, przybudówek i nadbudówek w budynkach istniejących, podlegających jeszcze temu podatkowi, powołane są organy wymienione w § 14 niniejszego rozporządzenia.

Żądanie, aby zamiast pięcioprocentowego podatku był wymierzany i pobierany podatek od nieruchomości, winno być zgłoszone, pod rygorem utraty prawa żądania, w ciągu trzech miesięcy po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia organowi, powołanemu w myśl ustępu pierwszego niniejszego paragrafu, do wymiaru pięcioprocentowego podatku.

§ 19.

Do ustępu pierwszego art. 28 i art. 11 ustawy.

Przekazany gminom miejskim podatek od nieruchomości, pobierany dotychczas na rzecz Skarbu Państwa, po raz pierwszy może być wymierzony na rok 1922.

Po upływie roku 1923 mogą być ściągane przez gminy miejskie tylko zaległości podatku od nieruchomości z lat 1922 i 1923.

IV. Ustanowienie w gminach miejskich podatku od lokali.

§ 20.

Do art. 21 ustawy.

Pobór podatku od lokali jest obowiązkowy:

a) w miejscowościach b. zaboru rosyjskiego, w których do końca roku 1919 istniał państwowy podatek mieszkaniowy;
b) w miejscowościach b. zaboru austrjackiego, wymienionych w art. 1 ustawy.

Tym miastom i miasteczkom b. zaboru rosyjskiego, w których do końca 1919 r. nie istniał państwowy podatek mieszkaniowy, zezwala się niniejszem na pobieranie podatku od lokali, stosownie do przepisów ustawy i niniejszego rozporządzenia.

§ 21.

Do art. 23 ustawy.

Żądający uwolnienia z art. 22 winni wykazać, że zachodzą wymagane ustawą warunki.

§ 22.

Do ustępów 2, 3 i 4 art. 24 ustawy.

Podatek nie wpłacony przez zobowiązanego w ciągu dni czternastu po terminie płatności podatku uważa się za zaległość, od której liczy sę odsetki zwłoki w wysokości dwóch procentów od terminu płatności za każdy miesiąc zwłoki.

Podatek pobrany przez właściciela realności od zobowiązanych lokatorów winien być wpłacony do kasy miejskiej w ciągu miesiąca po terminie płatności podatku pod rygorem opłacania za każdy miesiąc zwłoki 5% odsetek zwłoki, licząc od terminu płatności.

Każdy rozpoczęty miesiąc zwłoki liczy się jako pełny a odsetki zwłoki oblicza się od sumy, podzielnej przez sto, przyczem 50 mk. i wyżej uważa się za pełne sto marek, a sum do 50 mk. nie bierze się w rachubę.

Z sumy wpłaconej pokrywa się przedewszystkiem odsetki zwłoki i ewentualne koszta egzekucji, a następnie zaległość podatku.

§ 23.

Do ustępu ostatniego art. 24 ustawy.

Miejscowości lecznicze (stacje klimatyczne, zdrojowiska, uzdrowiska i kąpieliska morskie) i letniska mają prawo pobierania podatku od lokali, o ile należą do kategorji gmin miejskich, wymienionych w art. 1 ustawy.

Podatek ten będzie wymierzany i pobierany przez organy miejskie według tych samych norm, którym podlegają lokale w innych miejscowościach, wymienionych w art. 1 ustawy, z tą tylko różnicą, że najniższa stawka podatku może wynosić mniej

niż 25% faktycznego komornego lub wartości czynszownej lokalu.

Pobór osobnych opłat od osób wynajmujących mieszkania przyjezdnym w miejscowościach leczniczych (stacjach klimatycznych, zdrojowiskach, uzdrowiskach i kąpieliskach morskich) i letniskach, posiadających z tytułu charakteru swojego, jako uzdrowiska lub zdrojowiska własny statut z mocy ustawy z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 254) pozostaje niezmieniony.

§ 24.

Do art. 25 ustawy.

W miejscowościach, w których obowiązuje ustawa o ochronie lokatorów, najniższa stawka podatku od lokali nie może wynosić mniej niż 25% faktycznego komornego lub wartości czynszowej. Stawka podatku może być także progresywna.

Wartość czynszową lokalu z przynależnościami (wozownie, stajnie, lodownie, ogrody i t. d. § 20), czasowo niewynajętego lub zajętego przez właściciela domu, lub odstąpionego przez niego innej osobie do bezpłatnego użytkowania, określa się podług rocznego komornego, które było płacone za ten lokal, gdy był wynajmowany lub podług cen najmu podobnych lokali.

W miejscowościach, w których obowiązuje ustawa o ochronie lokatorów, ustala się wartość czynszową przez porównanie z komornem, dopuszczalnem według ustawy o ochronie lokatorów.

Określenia wartości czynszowej dokonywa magistrat przy pomocy osobnej komisji, którą do tego celu się powołuje (komisja paryfikacyjna). W skład tej komisji wchodzą delegaci magistratu i właściciel lokalu lub jego zastępca; właściciel (zastępca) ma prawo powołać na swój koszt rzeczoznawców.

Uchwała reprezentacji miejskiej w przedmiocie ustanowienia i zmian stawek podatku od lokali podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej w § 5 wskazanej i ogłoszeniu w sposób przepisany w tymże paragrafie.

W przypadku dopuszczenia podwyżek komornego z powodu zmian ustawy o ochronie lokatorów winna być powzięta uchwała reprezentacji miejskiej w przedmiocie zmiany stawki podatku od lokali i przedłożona do zatwierdzenia władzy nadzorczej wskazanej w § 5 w ciągu dni 60 po dopuszczeniu podwyżki komornego. Uchwała ta obowiązywać będzie wstecznie od dnia wyzyskania dopuszczonych podwyżek, a w przypadkach, przewidzianych w ustępie drugim niniejszego paragrafu, od dnia dopuszczenia podwyżek.

Podatek od lokali opłaca się w terminach pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca i pierwszego października zgóry, począwszy od wejścia w życie podatku od lokali w danej gminie (§ 26).

§ 25.

Do art. 26 ustawy.

Skargi na orzeczenia wymiarowe winny być podawane za pośrednictwem magistratu do instancji odwoławczych, wskazanych w § 14 ustęp piąty.

Podatek pobierają i ściągają kasy i organy miejskie.

§ 26.

Do ustępu pierwszego art. 28 i art. 21 ustawy.

Podatek od lokali wchodzi w życie w danej gminie miejskiej w dwa miesiąca po ogłoszeniu uchwały reprezentacji miejskiej, określającej wysokość podatku (art. 25).

Miejski podatek od lokali, który pobierają gminy miejskie w b. zaborze rosyjskim i austrjackim na podstawie osobnych statutów podatkowych, zatwierdzonych przez władze nadzorcze, dalej podatek gminny od czynszów najmu lub wartości czynszowej lokali, który pobierają miasta Lwów i Kraków na podstawie swoich statutów miejskich, oraz opłaty od czynszów najmu, które pobierają inne gminy b. zaboru austrjackiego na podstawie specjalnych ustaw, mogą być po raz ostatni wymierzone za rok 1922 na podstawie komornego z 1921 roku, jeżeli podatek od lokali wedle ustępu pierwszego niniejszego paragrafu za 1922 rok w tychże miejscowościach nie będzie pobierany.

Opłaty gminne za wodę, gaz, elektryczność i inne świadczenia miejskie bez względu na nazwę i sposób obliczania pozostają w mocy.

Pobierane przez gminy miejskie, z mocy osobnych statutów podatkowych, zatwierdzonych przez władze nadzorcze, podatki od przyjezdnych za zajęcie mieszkań z tytułu najmu lub podnajmu w hotelach, pensjonatach, pokojach umeblowanych, zakładach noclegowych, gospodach dla przyjezdnych i innych zakładach wynajmu mieszkań dla przyjezdnych, pozostają w mocy.

V. O karach, nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe.

§ 27.

Do art. 27 ustawy.

Jako podatki i opłaty miejskie bezpośrednio przez organa miast pobierane, uważać należy w rozumieniu art. 27 ustawy wszystkie samoistne miejskie podatki i opłaty w przeciwstawieniu do dodatków miejskich do podatków i opłat państwowych.

Dochodzenie i orzekanie w sprawach o czyny karygodne z artykułu 27 ustawy nie wyklucza postępowania sądowgo, gdy zachodzi także czyn, ulegający karze według powszechnej ustawy karnej.

Dochodzenie spraw o czyny karygodne z artykułu 27 winien magistrat powierzyć osobie posiadającej wykształcenie prawnicze, w braku takiej osoby, urzędnikowi praktycznie obznajmionemu z przepisami prawa. W dochodzeniu tem należy dać obwinionemu możność obrony, ustalić podmiotową i przedmiotową istotę czynu karygodnego i w miarę potrzeby przeprowadzić konieczne do wyświetlenia sprawy dowody, przez oględziny nieruchomości lub lokali i znajdujących się tamże schowków, przez przeglądanie dokumentów, aktów, ksiąg i rachunków i przez przesłuchanie świadków i znawców, których przed przesłuchaniem pouczyć należy o przewidzianych w artykule 27 ustawy następstwach udzielania fałszywych wyjaśnień.

Wynik dochodzeń z wnioskiem na orzeczenie kary lub zwolnienie od niej, winien być przedłożony magistratowi, który orzeczenie wydaje.

Orzeczenie zasądzające powinno zawierać określenie przedmiotu obwinienia, uzasadnienie orzecze-

nia i sentencję orzeczenia, t. j. określenie grzywny i kary pozbawienia wolności na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, niemniej pouczenie o środkach prawnych przeciw orzeczeniu i winno być doręczone do rąk własnych zasądzonego, względnie jego wykazanego pełnomocnika lub prawnego zastępcy.

Odwołanie od orzeczenia karnego do bezpośredniej państwowej władzy nadzorczej magistratu i od orzeczenia tejże władzy do miejscowego właściwego sądu okręgowego winno być złożone w magistracie. Magistrat przedkłada odwołania ze wszystkiemi aktami sprawy w ciągu dni ośmiu swej państwowej władzy nadrzorczej, która odwołanie do niej wniesione rozstrzyga, a odwołanie wniesione do sądu okręgowego przesyła z aktami sprawy bezzwłocznie temu sądowi do rozstrzygnięcia.

Grzywny wpływają do kasy miejskiej. Grzywny niezapłacone w ciągu dni czternastu po doręczeniu orzeczenia karnego magistratu, winny być ściągnięte przez organy miejskie w drodze egzekucji. Celem wykonania kary pozbawienia wolności, orzeczonej na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny w całości lub w części, magistrat zwraca się do właściwego sądu pokoju (powiatowego), zaświadczając prawomocność orzeczenia karnego tudzież bezskuteczność egzekucji nałożonej grzywny, i jednocześnie przedkłada temuż sądowi karne i egzekucyjne akta sprawy.

VI. Postanowienia końcowe.

§ 28.

Do ustępu drugiego i trzeciego art. 28 ustawy.

W ciągu miesiąca po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, winny urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych (administracje podatków, inspektoraty skarbowe) przekazać właściwym magistratom (§ 1):

1) w oryginale: a) wszystkie akta wymiarowe podatku od nieruchomości miejskich na ziemiach b. zaboru rosyjskiego (§ 10 ustęp drugi) oraz wszystkie akta wymiarowe podatku domowo - czynszowego i domowo - klasowego w gminach miejskich b. zaboru austrjackiego (§ 15) z ostatniego okresu wymiarowego względnie roku podatkowego, tudzież b) wszystkie doniesienia płatników, jak również akta i zapiski dotyczące zmian, jakie zaszły w podmiocie lub przedmiocie podatku względnie w należności podatkowej za czas od 1 stycznia 1921 r. począwszy; przytem należy w krótkiej drodze zwrócić uwagę właściwym magistratom, które z tych doniesień znalazły już wyraz w księgach bierczych (głównych);

2) w odpisie: księgi biercze za lata podatkowe 1921, 1922, o ile za te lata dokonano już wymiaru podatków pod 1) wymienionych.

Odpisy ksiąg bierczych (głównych) sporządzają właściwe magistraty na koszt własny w porozumieniu z naczelnikiem odnośnego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych (administracji podatków, inspektoratu skarbowego).

Wszelkie zalegające odwołania płatników oraz ewentualne protesty przewodniczących komisji podatkowych przeciw wymiarom podatku będą rozpatrywane i rozstrzygane w trybie dotychczasowym.

Przypadającą miastom, wymienionym w § 1 nin. rozporządzenia, część wpływu z podatku dochodowego, odsetek zwłoki i kar za zwłokę za rok 1921 (art. 28, ustęp 3), obliczoną przy zastosowaniu § 1 rozporządzenia, polecą izby skarbowe przekazać natychmiast właściwym magistratom za pośrednictwem urzędów skarbowych za należytem pokwitowaniem, przy zarachowaniu wydatku na dział 5 § 2-a budżetu Ministerstwa Skarbu pod tytułem „udział miast w wpływach z podatku dochodowego" z potrąceniem wypłaconych ewentualnie magistratom zaliczek na udział w podatku dochodowym za rok 1921.

Wpływy z państwowego podatku od nieruchomości w b. zaborze rosyjskim, z podatku domowo-czynszowego, domowo - klasowego (art. 17) i pięcio procentowego od nowych budowli (art. 20) w b. zaborze austrjackim, przypisanych od gruntów względnie budynków w miejscowościach wymienionych w § 1 za czas od 1 stycznia 1921 r. i w tym czasie przez kasy skarbowe pobranych, należy przekazać właściwym magistratom za pośrednictwem urzędów skarbowych w następujący sposób:

1) wpływy pobrane do dnia 31 grudnia 1921 roku należy przekazać natychmiast, zarachowując wydatek na dział 6 § 1 budżetu Ministerstwa Skarbu pod tytułem „Zwroty podatków bezpośrednich";

2) wpływy pobrane od 1 stycznia 1922 r. począwszy, po upływie każdego kwartału kalendarzowego, w którym wpłaty nastąpiły, przyczem wypłaty zarachować należy, jako zwroty sum, wpłaconych na dochód budżetu Ministerstwa Skarbu dział 6 § 1 pozycja 7 przy zastosowaniu §§ 49 i 50 przepisów rachunkowo - kasowych.

Z chwilą przekazania magistratom materjałów wymienionych w ustępie pierwszym pod 1 i 2, wstrzymują urzędy skarbowe pobór podatków, których dotyczą powyższe materjały.

§ 29.

Do art. 29 ustawy.

Artykuł 29, ustęp drugi ustawy wyklucza bezpośrednie opodatkowanie przemysłu i handlu oraz osobistych zajęć przemysłowych na rzecz niepaństwowych związków samorządowych, nie wyklucza natomiast poboru podatków konsumcyjnych oraz innego rodzaju opłat pośrednich i bezpośrednich, nie obciążających wyłącznie i bezpośrednio samej produkcji lub czynności handlowej czy zarobkowej.

W szczególności przepis art. 29 ustawy nie pozbawia miejscowości, wymienionych w art. 1 ustawy, prawa nakładania podatków pośrednich (konsumcyjnych) od surowców, półsurowców i gotowych wyrobów przemysłowych, o ile prawo to służy tymże miejscowościom na podstawie dekretów i ustaw wymienionych w art. 29.

§ 30.

Do art. 31 ustawy.

Wskutek upoważnienia zawartego w tymże artykule ogłasza się załączone teksty ustaw rosyjskich z dnia 6/19 czerwca 1910 r. o podatku państwowym od nieruchomości w miastach i z dn. 14/27 maja 1893 r. o państwowym podatku mieszkaniowym, z uwzględnieniem zmian, wynikających z odnośnego unormowania ustroju administracyjnego i kompetencji władz w Polsce, z mocą obowiązującą na obsza-

rach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego. Kary pieniężne określone w tychże rosyjskich ustawach w walucie rublowej ,nalały w przypadkach ich nałożenia wyrażać w markach polskich (ustawa z dnia 29 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 216).

Instrukcje rosyjskie do ustawy o (państwowym) podatku od nieruchomości w miastach i miasteczkach, z dnia 10/23 grudnia 1910 r. (Zb. Pr. i Rozp. Rząd. Nr. 12, poz. 139), oraz do ustawy o państwowym podatku mieszkaniowym z dnia 6/19 listopada 1893 r. obowiązują aż do dalszego zarządzenia, o ile nie zostały zmienione lub uchylone postanowieniami ustawy o zasileniu finansów miejskich oraz niniejszego rozporządzenia.

Na rok 1922 magistrat może w razie potrzeby odraczać lub przesuwać terminy, przewidziane w wyżej wymienionych ustawach rosyjskich oraz w niniejszem rozporządzeniu, o ile chodzi o podatek od nieruchomości i o podatek od lokali.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Kamieński.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Załącznik I do § 8 rozp. Min. Spr. Wewn. i Min. Skarbu z d. 29. IV. 1922 r. do poz. 294

Wzorowy statut podatku od obrotu i dodatków do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego.

§ 1. Na mocy art. 3 — 10 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 roku o zasileniu finansów miejskich (Dz. U. R. P. r. 1922 Nr. 2, poz. 6) artykuły 3 do 10 wprowadza się w mieście . . . . podatek od obrotu i dodatki do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego na zasadach poniżej wyłuszczonych.

Podmiot podatku.

§ 2. Podatek od obrotu opłacają:

1) przedsiębiorstwa obowiązane do składania publicznych sprawozdań, wymienione w art. 66 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 17, poz. 140), których czysty zysk przewyższa 3% kapitału zakładowego, oraz przedsiębiorstwa nieobowiązane do składania publicznych sprawozdań, wymienione w art. 121 tejże ustawy;

2) z pozostałych przedsiębiorstw, nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań — przedsiębiorstwa:

a) handlowe, zaliczone do kategorji I — III;
b) przemysłowe, zaliczone do kategorji I — VI;
c) żeglugowe, posiadające parowce i statki motorowe, a z liczby innych statków bez silników mechanicznych, statki drewniane, pokładowe i półpokładowe i statki metalowe, jeżeli ogólna suma zasadniczego podatku przemysłowego, zapłaconego za prawo utrzymywania wszystkich statków przedsiębiorstwa, przewyższa 4.000 marek;

3) osobiste zajęcia przemysłowe, zaliczone wedle dodatku V do art. 3 ustawy o państwowym podatku przemysłowym do kategorji II, III i ajenci (pośrednicy), zaliczeni do kategorji IV osobistych zajęć przemysłowych;

4) samodzielne wolne zajęcia zawodowe, wyliczone w art. 99 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, wykonywane przez lekarzy, dentystów, lekarzy weterynarji, felczerów, adwokatów, obrońców sądowych, notarjuszów, wydawców pism perjodycznych, literatów, artystów, architektów, inżynierów, techników, chemików, ajentów.

§ 3. Od podatku od obrotu wolne są:

a) przedsiębiorstwa obowiązane do składania publicznych sprawozdań, których czysty zysk nie przewyższa 3% ich kapitału zakładowego;
b) przedsiębiorstwa handlowe IV i V kategorji;
c) przedsiębiorstwa i zajęcia, których zyski, względnie zarobki we wszystkich zakładach handlowych i przemysłowych lub z czynności jednej osoby w obrębie jednego okręgu podatkowego nie przenoszą 40.000 marek rocznie;
e) osobiste zajęcia przemysłowe, zaliczone wedle dodatku V, do art. 3 ustawy o państwowym podatku przemysłowym do IV kategorji osobistych zajęć przemysłowych za wyłączeniem ajentów (pośredników);
f) uwolnione przez miejscową komisję do spraw podatku przemysłowego na podstawie art. 93 ustawy o państwowym podatku przemysłowym od podatku procentowego od zysku, przedsiębiorstwa i osobiste zajęcia przemysłowe, oraz samodzielne wolne zajęcia zawodowe z większym zyskiem, niż to jest wskazane w p. d) niniejszego paragrafu, w razie złożenia dowodów, że te przedsiębiorstwa lub osobiste zajęcia przemysłowe, oraz samodzielne wolne zajęcia zawodowe znajdują się w szczególnie trudnem położeniu;
g) przedsiębiorstwa wyliczone w art. 6 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, nieopłacające podatku przemysłowego;
h) uwolnione przez Ministra Skarbu na podstawie art. 156 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, od opłaty podatku przemysłowego przedsiębiortswa, których bezpośrednie zadanie stanowi popieranie celów publicznych, dobroczynnych i ogólnie użytecznych, jeśli przynoszą zysk stosunkowo nieznaczny.

§ 4. Przedsiębiorstwa i zatrudnienia, wymienione w § 3 lit. a) do f), płacą dodatek do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego w wysokości . . . . .% tegoż podatku.

§ 5. Podatkowi od obrotu na rzecz miasta . . . . podlegają osiągnięte w ubiegłym roku operacyjnym (kalendarzowym, bilansowym) obroty jednostek podatkowych, wymienionych w § 2, które są pociągnięte do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego w obrębie tego miasta, a mianowicie przedsiębiorstw i osobistych zajęć przemysłowych, obowiązanych w tem mieście do zapłaty państwowego zasadniczego podatku przemysłowego i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, obowiązanych w tem mieście do zapłaty procentowego podatku od zysku.

Przedmiot podatku.

§ 6. Miarodajne dla wymiaru podatku od obrotu są sumy obrotów, ustalone w myśl postanowień art. 77 i 98 ustawy o państwowym podatku przemy-

słowym i § 142 instrukcji Ministra Skarbu do tejże ustawy z dnia 4 lutego 1922 r. (Nr. 9, poz. 128 Dz. Urz. Min. Skarbu) przez organy skarbowe, powołane do wymiaru procentowego podatku od zysku.

§ 7. Za obrót przedsiębiorstw, obowiązanych do składania publicznych sprawozdań i przedsiębiorstw, wymienionych w art. 121 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, uważa się dochód brutto tych przedsiębiorstw, do którego to dochodu w myśl art. 77 ustawy o państwowym podatku przemysłowym i § 142 wspomnianej instrukcji Ministra Skarbu do tejże ustawy, zalicza się następujące wpływy, uzyskane w ciągu roku operacyjnego:

1) sumy, otrzymane ze sprzedaży wszelkiego rodzaju wyrobów, materjałów surowych, towarów i innych przedmiotów zbytu handlowego, oraz sumy, należne za te przedmioty sprzedane na kredyt;

2) sumy otrzymane z eksploatacji, należących do przedsiębiorstw, albo dzierżawionych przez nie gruntów, budowli, środków przewozowych i innych urządzeń, jak również sumy, doliczane według rachunków kontrahentów i klijentów przedsiębiorstwa za korzystanie ze wspomnianego wyżej majątku ruchomego i nieruchomego;

3) suma otrzymanych i przypadających za rok sprawozdawczy procentów i dywidend od należących do przedsiębiorstwa kapitałów (w papierach procentowych i na rachunkach bieżących);

4) suma wpłat terminowych (rat), przypadających za rok sprawozdawczy w instytucjach kredytu długoterminowego;

5) suma procentów, przypadających za rok operacyjny od wszystkich aktywnych operacji instytucji kredytowych, niezależnie od czasu otrzymania tych procentów;

6) nadwyżka sumy otrzymanej z losowania ponad wartość według bilansu wylosowanych papierów procentowych, należących do przedsiębiorstwa;

7) sumy wygranych, otrzymanych z losowania papierów procentowych, stanowiących własność przedsiębiorstwa;

8) nadwyżka sumy otrzymanej przy sprzedaży wypuszczonych przez przedsiębiorstwo akcji, udziałów i obligacji ponad sumę ich wartości emisyjnej;

9) nadwyżka sumy wynagrodzenia, otrzymanego od towarzystwa ubezpieczeń ponad wartość według bilansu, należącego do przedsiębiorstwa majątku, który uległ pożarowi, gradobiciu i t. p. klęskom elementarnym;

10) nadwyżka, jaka pozostaje z sumy otrzymanej ze sprzedaży należącego do przedsiębiorstwa majątku ruchomego i nieruchomego, nie stanowiącego przedmiotów zbytu handlowego, po potrąceniu od tej sumy niezamortyzowanej jeszcze części kwot użytych na nabycie tego majątku;

11) suma, która wpłynęła na spłatę zapisanych na stratę w ciągu poprzednich lat niepewnych długów;

12) suma ustępstw, dokonanych na korzyść przedsiębiorstwa przez jego wierzycieli i kontrahentów przy obrachunku z nimi;

13) suma, otrzymana przez przedsiębiorstwo, jako subsydjum, oraz inne formy zapomóg bezzwrotnych, otrzymanych przez przedsiębiorstwo;

14) sumy wszelkich wynagrodzeń komisowych, otrzymanych, jak również należnych;

15) wszelkiego rodzaju niewymienione wyżej nadzwyczajne wpływy na dochód przedsiębiorstwa.

§ 8. Za obrót przedsiębiorstw i osobistych zajęć przemysłowych, wymienionych w § 2 punkt drugi i trzeci niniejszego statutu, uważa się zgodnie z art. 98 ustawy o państwowym podatku przemysłowym:

1) dla zakładów bankierskich, kas zaliczkowych i kantorów wymiany—sumę rocznego wpływu brutto z operacji czynnych, prowadzonych zarówno własnym kapitałem, jak i puszczeniem w obieg depozytów i wszelkiego rodzaju środków obrotowych (według kasy, rachunków i operacji komisowych);

2) dla przedsiębiorstw handlowych—sumę rocznego wpływu brutto ze sprzedaży towarów tak za gotówkę, jak i na kredyt, wliczając w to sumy, otrzymane z antrepryz i dostaw, oraz z handlu jarmarcznego;

3) dla oddzielnych antrepryz i dostaw — sumę brutto, otrzymaną przez antreprenera lub dostawcę, albo przypadającą mu za wykonane przezeń w ciągu roku zobowiązania;

4) dla przedsiębiorstw przemysłowych, zajmujących się wydobywaniem lub przetwarzaniem surowców, oraz produkcją wyrobów z wydobytych lub kupionych na własny rachunek materjałów—wartość brutto sprzedanych surowców, albo wytworzonych i sprzedanych w ciągu roku wyrobów; dla zakładów zaś wykonywujących roboty tylko z cudzych materjałów — roczny zarobek brutto;

5) dla przedsiębiorstw przewozowych, związków roboczych, oraz dla wszelkiego rodzaju pośrednictwa handlowego i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych — roczny zarobek brutto.

§ 9. Przedsiębiorstwa oraz osoby wykonywujące osobiste zajęcia przemysłowe lub samodzielne wolne zajęcia zawodowe obowiązane są do wykazywania magistratowi (na jego żądanie) najdalej do dni . . . . . (ośmiu) po upływie każdego miesiąca (kwartału) kalendarzowego sum obrotów (zarobku brutto), dokonanych w ubiegłym miesiącu (kwartale) kalendarzowym. Magistrat komunikuje w ciągu miesiąca . . . . (stycznia) właściwemu organowi skarbowemu (§ 6) zebrane dane, dotyczące ubiegłego roku.

Organy, wymienione w § 6, winny już przy wymierzeniu państwowego podatku procentowego od zysku ustalić sumy obrotów przedsiębiorstw i zatrudnień, wyszczególnionych w § 2, dokonane w ubiegłym roku operacyjnym (kalendarzowym, bilansowym), uwzględniając przytem przepisy §§ 7 i 8.

Dla przedsiębiorstw, podlegających podatkowi procentowemu od zysku, którym na zasadzie artykułów 73 i 121 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, wymierza się ten podatek bez ustalenia obrotu, winny organy skarbowe, powołane do wymiaru państwowego podatku procentowego od zysku, ustalić łączną sumę obrotu, osiągniętego przez każde przedsiębiorstwo w ubiegłym roku operacyjnym i podać do wiadomości magistratów zainteresowanych miast oprócz sumy obrotu, wysokość zasadniczego podatku przemysłowego, opłaconego przez te przedsiębiorstwa od każdego poszczególnego zakładu.

Dla innych przedsiębiorstw, którym wymierza się procentowy podatek od zysku na zasadzie artykułów 101 i 104 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, ustala się sumę obrotu oddzielnie

dla każdego poszczególnego zakładu tego przedsiębiorstwa.

Wymienione w § 6 organy winny płatnikom podać ustalone sumy obrotów do wiadomości, łącznie z wymiarem państwowego podatku procentowego od zysku.

Reklamacje i skargi przeciwko ustaleniu sum obrotów winny być wnoszone w tym samym terminie, tym samym trybem i do tych samych instancji, jak reklamacje i skargi na wymiar państwowego podatku procentowego od zysku i winny być z temi reklamacjami i skargami połączone.

O ustalonych sumach obrotów oraz o sprostowaniu tychże wskutek reklamacji i skarg mają organy, wymienione w § 6, zawiadomić zainteresowany magistrat.

Stopa i wymiar podatku od obrotu.

§ 10. Stopa podatku od obrotu wynosi . . . . .

....

§ 11. Podatek od obrotu wymierza magistrat na podstawie sum obrotów, ustalonych przez organy wymienione w § 6.

§ 12. Na dodatki do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego, przypadające na rzecz miasta . . . . w myśl art. 3, lit. b) ustawy, od przedsiębiorstw widowiskowych i rozrywkowych, niepodlegających podatkowi od obrotu, zalicza się do wysokości uiszczonych dodatków miejski podatek od widowisk i rozrywek, wpłacony na rzecz miasta . . . . w bieżącym roku podatkowym.

Od sum obrotów, ustalonych celem opodatkowania przedsiębiorstw widowiskowych i rozrywkowych, podlegających podatkowi od obrotu na rzecz miasta . . . . w myśl art. 3, lit. a) ustawy potrąca magistrat miejski podatek od widowisk i rozrywek, wpłacony na rzecz miasta . . . . w ubiegłym roku operacyjnym (bilansowym, kalendarzowym). Od pozostałej sumy obrotów wymierzy magistrat podatek od obrotu.

§ 13. O dokonanym wymiarze zawiadamia magistrat płatników nakazem płatniczym, zawierającym sumę opodatkowanego obrotu i kwotę wymierzonego podatku, kwotę zapłaconego na poczet podatku od obrotu dodatku do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego, oraz resztę, przypadającą do zapłaty miastu, względnie do zwrotu płatnikom (§ 17).

Odwołanie przeciw wymiarowi podatku od obrotu może być wniesione w terminie dni czternastu od dnia doręczenia nakazu płatniczego za pośrednictwem magistratu do . . . . (władzy, która według przepisów obowiązujących na obszarze danej dzielnicy jest powołaną do rozstrzygania odwołań rekursów od orzeczeń magistratu).

Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku płatnika zapłacenia podatku.

§ 14. Odwołania, przewidziane w § 13, nie mogą zawierać reklamacji (skarg) przeciwko obliczeniu sumy obrotu. Tego rodzaju reklamacje (skargi) podlegają rozstrzygnięciu trybem, wskazanym w § 9, a o ile są zamieszczone w odwołaniu, nie będą rozpatrywane.

Pobór podatku od obrotu.

§ 15. Na poczet podatku od obrotu osoby, obowiązane do wykupywania świadectw przemysłowych płacą zaliczkowo w kasie skarbowej łącznie z państwowym zasadniczym podatkiem przemysłowym, dodatek na rzecz miasta w wysokości . . . % (o ile podatek od obrotu na dany rok obowiązuje w mieście . . . . w myśl postanowień §§ 21 i 24).

§ 16. Kwoty, pobrane przez kasę skarbową tytułem dodatku do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego, wraz z pobranemi od płatników odsetkami i karami za zwłokę od tych dodatków, winny być przekazane magistratowi z listą płatników w ciągu miesiąca po upływie kwartału kalendarzowego, w którym wpłaty nastąpiły.

§ 17. Suma, wpłacona w kasie skarbowej przez płatnika z tytułu dodatku do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego (§ 15) ulega potrąceniu z wymierzonego podatku od obrotu.

Nadwyżka, zapłacona przez płatnika w kasie skarbowej z tytułu dodatku do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego ponad kwotę wymierzonego podatku od obrotu, podlega zwrotowi z kasy miejskiej na rzecz płatnika po potrąceniu przypadających od niego miejskich należności podatkowych z innych tytułów miejskich.

§ 18. Podatek od obrotu, określony nakazem płatniczym, ma być wniesiony do kasy miejskiej w ciągu dni czternastu od dnia doręczenia nakazu.

Podatek niezapłacony w terminie ściągają miejskie organy egzekucyjne trybem, ustanowionym dla ściągania należności podatkowych miejskich.

§ 19. Od zalegającej sumy podatku od obrotu liczą się odsetki za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności.

Rozpoczęty miesiąc zwłoki liczy się, jako pełny, a odsetki oblicza się od sumy podzielonej przez sto, przyczem 50 mk. i wyżej liczy się za 100 mk., a sumy do 50 mk. nie bierze się w rachubę.

W razie przymusowego ściągania podatku oprócz odsetek zwłoki mogą być pobierane koszty egzekucji.

§ 20. Magistrat ma prawo z przyczyn uzasadnionych ekonomicznem położeniem płatnika odraczać termin płatności podatku, rozkładać należność na raty, całkowicie go umarzać, a także przyznawać ulgi co do wysokości odsetek zwłoki.

Przepisy końcowe.

§ 21. Do zmiany stawek podatku od obrotu (§ 10) i dodatków do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego (§§ 4 i 15) wymagana jest uchwała rady miejskiej, zatwierdzona przez właściwą władzę nadzorczą (§ 5 rozporządzenia z dnia 29-go kwietnia 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 294) i winna być ogłoszoną w „Monitorze Polskim", Dzienniku Urzędowym Województwa, ponadto w sposób w mieście używany.

§ 22. Podatek od obrotu może poraz pierwszy być wymierzony na rok 1922 na podstawie sum obrotów z 1921 r., ustalonych przez organy, wymienione w § 6.

§ 23. Prawo poboru podatku od obrotu i dodatków do państwowego zasadniczego podatku prze-

mysłowego na podstawie niniejszego statutu ustaje z dniem 31 grudnia 1923 roku.

W 1923 r. może być wymierzony podatek od obrotu na podstawie sum obrotów z 1922 r., ustalonych przez organy skarbowe, wymienione w § 6.

Po 1923 r. mogą być ściągane tylko zaległości podatku od obrotu z lat poprzednich.

§ 24. Statut ten wchodzi w życie z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia tego roku, w którym zostanie przez reprezentację miejską uchwalony, przez władze nadzorcze wymienione w § 21 zatwierdzony i w sposób, określony w tymże § 21 ogłoszony.

Załącznik II do § 30 rozp. Min. Spr. Wewn. i Ministra Skarbu z d. 22/IV 22 r. do pozycji 294.

USTAWA

z dnia 6/19 czerwca 1910 r.

(ros. Zb. Pr. i Rozp. z 1910 r. Nr. 113, poz. 1199) o podatku od nieruchomości z uwzględnieniem zmian, zawartych w artykułach 12 do 16 wpierw wspomnianej ustawy, tudzież zmian wynikających z odnośnego unormowania ustroju administracyjnego i kompetencji władzy w Rzeczypospolitej Polskiej, z mocą obowiązującą na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego do końca 1923 r.

DZIAŁ I.

Art. 1.

Podatek od nieruchomości pobierają do końca r. 1923 miasta i miasteczka b. zaboru rosyjskiego, z wyłączeniem osad, położonych na obszarze b. Królestwa Polskiego, oraz gminy b. zaboru austrjackiego, podpadające pod ustawy krajowe z dn. 13 marca 1889 r. (Dz. ust. kraj. Nr. 24) oraz z dn. 3 lipca 1896 r. (Dz. ust. kraj. Nr. 51), tudzież miasta stołeczne Lwów i Kraków, zgodnie z poniżej umieszczonemi przepisami.

Minister Spraw Wewnętrznych może w porozumieniu z Ministrem Skarbu wydawać i w sposób przepisany ogłaszać instrukcje, celem określenia szczegółowego trybu stosowania tych przepisów.

Art. 2.

Podatek od nieruchomości w miastach i miasteczkach pobiera się:

1) od domów mieszkalnych wraz z przynależnemi do nich podwórzami i budynkami, od fabryk, zakładów, teatrów, łaźni i wogóle wszelkiego rodzaju budynków i

2) od niezabudowanych parceli, gruntów, składów, pustych placów, sadów, ogrodów, oranżerji i t.p.

Podatkowi podlegają wyłącznie nieruchomości leżące na obszarze miasta.

Art. 3.

Wolne od podatku są jedynie:

1) Nieruchomości, dające mały dochód, od których podatek nie wynosiłby 10 mk. rocznie.

2) Nieruchomości, należące do instytucji wyznaniowych wszelkich uznanych w Państwie wyznań oraz instytucji opieki społecznej, publicznych instytucji leczniczych i naukowych, a nie przynoszących dochodów przez oddanie ich w najem lub w dzierżawę.

3) Grunta należące do dróg żelaznych typu normalnego wraz z budynkami i konstrukcjami, przeznaczonemi na potrzeby ruchu kolejowego.

Art. 4.

Podstawą opodatkowania nieruchomości w miastach i miasteczkach jest przeciętny dochód netto z tych nieruchomości.

Art. 5.

Celem określenia dochodu z nieruchomości w miastach i miasteczkach i ich opodatkowania przeprowadza się co pięć lat ogólną lustrację tych nieruchomości w ciągu roku, poprzedzającego początek nowego pięciolecia.

Aż do uchylenia ustawy o ochronie lokatorów okresem wymiarowym jest każdy rok kalendarzowy oddzielnie, przyczem wymiar podatku może być dokonywany na podstawie czynszów najmu, ustalonych już poprzednio i z uwzględnieniem ewentualnych podwyżek, jakie na dany rok będą prawnie dopuszczone, bez ponownego przeprowadzenia przepisanego ustawą postępowania wymiarowego.

Sposób i termin przeprowadzenia lustracji nieruchomości lub sprostowania kwot podatkowych na wypadek podwyżki określi Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 6.

Przy lustracji (art. 5) oznacza się przedewszystkiem dochód przeciętny brutto z nieruchomości.

Art. 7.

Przeciętny dochód brutto z każdej oddanej w najem nieruchomości określa się według przeciętnej ceny najmu za całą nieruchomość lub za jego poszczególne części i lokale.

Art. 8.

W razie jeśli na gruncie, należącym do jednej osoby, znajdować się będą budynki, należące do innej osoby, korzystającej z gruntu z tytułu prawa dzierżawy terminowej (art. 32), jako średni dochód brutto z majątku dzierżawcy należy przyjąć sumę, otrzymaną przez potrącenie od powyższego dochodu przeciętnego czynszu dzierżawnego za majątek dzierżawiony.

Art. 9.

Przeciętny dochód brutto z majątków, które czasowo nie są wynajęte, lub są zajęte przez właścicieli, jako też i z tych, które zostały odstąpione do bezpłatnego użytkowania innym osobom lub instytucjom, określa się według cen przeciętnych najemnych na jednakowe lub będące w jednakowych warunkach nieruchomości, oddawane w najem w tejże gminie miejskiej. W takimże porządku określa się przeciętny dochód brutto z nieruchomości oddawanych w najem na warunkach oczywiście ulgowych, na skutek specjalnych sto-

sunków właściciela nieruchomości do najmującego (pokrewieństwa, powinowactwa, dobrodziejstwa i t. p.).

Art. 10.

Przeciętny dochód netto określa się na podstawie przeciętnego dochodu brutto, po potrąceniu zeń wszelkich wydatków: a) (uchylony), b) na utrzymanie, ubezpieczenie, dozór i odnawianie nieruchomości i wyciągnięcie z nich dochodu i c) na utrzymanie i naprawę bruków bądź pod postacią świadczeń w naturze, bądź pod postacią podatku pieniężnego, oraz po potrąceniu domniemanego, zgodnie z warunkami miejscowemi, niedoboru, powstałego wskutek niewynajęcia lokali.

Art. 11.

Celem określenia wysokości potrąceń, wskazanych w poprzednim artykule (10), wszystkie wogóle nieruchomości, podlegające opodatkowaniu w tejże samej gminie miejskiej, dzieli się na kategorje, stosownie do przeciętnego dochodu brutto, a nadto stosownie do materjałów, z których są zbudowane budynki w nieruchomościach, z podziałem nieruchomości na posiadające budynki murowane, drewniane i mieszane. Dla każdej kategorji ustanowione będą specjalne normy potrąceń, których wykazy będą sporządzone przez magistrat miasta i składane do zatwierdzenia władzy nadzorczej, powołanej do zatwierdzenia podatków miejskich, według przepisów obowiązujących na terenie danej dzielnicy, przed dniem 1 maja roku poprzedzającego każde pięciolecie. Po poprawieniu tych wykazów w odpowiednich wypadkach, a mianowicie w razie zauważonych błędów, zrównania norm potrąceń w różnych miejscowościach, niezgodności z instrukcjami i t. p. wspomniana władza nadzorcza miasta zatwierdza te wykazy przed dniem 1 lipca tegoż roku i nakazuje podać je niezwłocznie do wiadomości publicznej.

Art. 12.

W razie niemożności zastosowania do poszczególnej nieruchomości sposobów określenia dochodu brutto, a następnie dochodu netto, wskazanych w artykułach 7 do 11, dochód czysty z tej nieruchomości wprowadza się wprost w kwocie pięciu procent od wartości tejże, ustanowionej z uwzględnieniem szacunku ubezpieczeniowego lub szacunku zastawnego w instytucjach kredytu długoterminowego lub hipotecznego, jako też cen sprzedażnych i wartości materjalnej, przyczem dolicza się wartość podwórza przy budynku i ziemi pod budynkiem, przy oznaczeniu zaś wartości budynku według szacunku asekuracyjnego dodaje się nadto wartość fundamentów pod budynkiem. Wartość podwórza i ziemi pod budynkiem oznacza się podług cen sprzedażnych lub szacunku zastawnego albo hipotecznego. wartość zaś fundamentów podług wartości materjalnej; przy oznaczeniu w sposób wskazany w artykule niniejszym dochodu czystego z zabudowań fabrycznych, teatrów, łaźni i t. p. zakładów przemysłowych, do szacunku pomienionych nieruchomości nie włącza się wartości maszyn i wogóle całego urządzenia, stanowiącego nieodzowną przynależność danego zakładu lub przedsiębiorstwa.

Art. 13.

Przeciętny dochód netto z placów pustych (art. 2), nieeksploatowanych przez właścicieli i nieoddawanych w najem oblicza się sposobem wskazanym w artykule poprzedzającym (12) do określenia dochodu z podwórzy.

Art. 14.

Podatek od nieruchomości w miastach i miasteczkach pobiera się w ustanowionym stosunku procentowym do przeciętnego dochodu netto z nieruchomości, określonego sposobem wskazanym w artykułach 5 do 13.

Art. 15.

Wysokość podatku uchwala na każdy okres podatkowy reprezentacja miejska, przyczem jednak podatek nie może wynosić mniej, niż 15%, ani więcej, niż 30% przeciętnego podatkowego dochodu netto z nieruchomości.

Art. 16.

Ogólny zarząd podatkiem od nieruchomości w miastach i miasteczkach i wykonywanie potrzebnych do tego czynności należy do urzędów i organów miejskich.

Art. 17.

Przypadające od właścicieli nieruchomości miejskich kwoty podatku ustala magistrat przy pomocy komisji miejskiej do spraw tego podatku (komisja podatkowa miejska).

Art. 18.

Posiedzenia komisji podatkowej miejskiej wyznacza przewodniczący w miarę potrzeby, przyczem wezwania na posiedzenie z dokładnem oznaczeniem spraw, podlegających rozpoznaniu, mają być wysyłane członkom komisji przynajmniej na tydzień przed dniem posiedzenia.

Uwaga. W razie nieobecności członków komisji wezwania wysyła się ich zastępcom.

Art. 19.

Posiedzenia komisji podatkowych miejskich uważane będą za doszłe do skutku, ilekroć uczestniczyć w nich będą trzy osoby, włączając w to i przewodniczącego. Dla prawomocności posiedzeń konieczny jest jednak udział w nich chociażby jednego członka z pomiędzy kontrybuentów, wybranych przez radę miejską.

Art. 20.

Jeżeli na pierwsze wezwanie przewodniczącego komisji nie stawi się ani jeden członek z pomiędzy kontrybuentów, wówczas wyznacza się drugie posiedzenie. Zapadłe na tem drugiem posiedzeniu uchwały komisji uważa się za ważne, niezależnie od udziału w nim członka z pomiędzy kontrybuentów, o czem członkowie komisji winni być uprzedzeni w posyłanych im na drugie posiedzenie wezwaniach; w razie nieprzybycia na posiedzenie komisji podatkowej miejskiej ani jednego członka z pomiędzy kontrybuentów przewodni-

czący komisji powołuje, według swego uznania, do udziału z prawem członka w decydowaniu spraw, będących na porządku dziennym drugiego posiedzenia, jednego z właścicieli nieruchomości, podlegających opodatkowaniu.

Art. 21.

Uchwały komisji podatkowych miejskich zapadają większością głosów; w razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego.

Art. 22.

Jeżeli przewodniczący nie zgadza się z uchwałą komisji podatkowej miejskiej, wykonanie uchwały wstrzymuje się, a sprawę przekazuje się magistratowi do decyzji.

Art. 23 (uchylony).

Art. 24.

Protest przewodniczącego w przypadkach wskazanych w art. 22 winien być zgłaszany w ciągu dwóch tygodni od dnia, w którym zapadły zaskarżone przez niego uchwały komisji. Zgłoszone po tym terminie protesty pozostawiane będą bez rozpoznania. W wypadkach, gdy protest dotyczy określenia kwoty podatku od poszczególnych kontrybuentów, komunikuje się im kopję protestu.

Art. 25.

Każdy właściciel nieruchomości lub osoba zastępująca go, dostarczy przed dniem 1 stycznia roku, w którym ma być dokonana ogólna lustracja (art. 5) komisji podatkowej miejskiej deklarację według przepisanego wzoru z wyszczególnieniem w niej: 1) wszystkich budynków i gruntów (art. 2) należących do składu posiadłości, 2) znajdujących się w każdym budynku: a) lokali do wynajęcia, oddanych w najem i czasowo niewynajętych i b) lokali oddanych do bezpłatnego użytkowania innym osobom i instytucjom lub zajętych przez samego właściciela, 3) wysokości komornego, jeżeli można z kilku lat, — nie więcej wszakże, jak z ostatnich pięciu lat — za każdy wzmiankowany w p. 2) pod lit. a) lokal, i wysokości domniemanej ceny lokali, wymienionych w tymże punkcie pod lit. b) i 4) wysokości ceny najmu gruntów, znajdujących się w obrebie miasta (art. 2), również o ile można z lat kilku — nie więcej wszekże, jak z ostatnich lat pięciu, a dla gruntów niewynajętych, domniemanej wartości ceny ich najmu.

Uwaga. Formularze pomienionych w artykule niniejszym (art. 25) deklaracji rozsyła do właścicieli nieruchomości komisja podatkowa miejska; nieotrzymanie rzeczonych formularzy nie zwalnia właścicieli nieruchomości od obowiązku złożenia komisji we właściwym czasie deklaracji.

Art. 26.

Nowe budowle, jako też nadbudówki i przebudówki w budynkach istniejących, powstałe w ciągu okresu wymiarowego (art. 5), podlegają opodatkowaniu, poczynając od półrocza, następującego po zajęciu ich w części lub w całości na mieszkania lub zakłady handlowe; wymagane od właścicieli deklaracje (art. 25) winny być złożone komisji podatkowej miejskiej przed początkiem tego półrocza.

Art. 27.

W razie wykrycia nieruchomości, które nie zostały opodatkowane, magistrat pociąga je za pośrednictwem komisji podatkowej miejskiej do opodatkowania od początku okresu wymiarowego, w którym zostało ujawnione opuszczenie, w przypadku zaś przewidzianym w art. 26 od wskazanego w tym artykule terminu.

Art. 28.

Wymienione w artykułach 25 do 27 wiadomości, dotyczące nieruchomości, o ile właściciele ich nie złożyli, gromadzi komisja podatkowa miejska, przyczem w razie potrzeby przewodniczący lub członkowie komisji dokonywują w tym celu oględzin nieruchomości. O czasie przybycia na miejsce zawiadamia się właściciela lub jego zastępcę przynajmniej na trzy dni naprzód.

Art. 29.

Wiadomości otrzymane od właścicieli (art. 25 i 26) poprawia się i uzupełnia — w miarę potrzeby — na podstawie danych posiadanych lub zebranych przez komisję podatkową miejską. W razie konieczności komisja dokonywa oględzin nieruchomości w sposób wskazany w art. 28.

Art. 30.

Komisja podatkowa miejska określa przeciętny dochód netto z nieruchomości i odpowiednią doń kwotę podatku na podstawie danych, otrzymanych sposobem, wskazanym w artykułach 25 do 29, kierując się podanym w art. 11 podziałem. Kwotę podatku dla nieruchomości, będących już poprzednio w spisie podatkowym, określa się na dany okres podatkowy, dla nieruchomości zaś dodatkowo wciąganych do spisu, według przepisów art. 26 i 27.

Art. 31 (uchylony).

Art. 32.

Jeżeli na gruncie, należącym do jednej osoby, znajduje się budynek, będący własnością drugiej osoby, korzystającej z gruntu na prawach dzierżawy terminowej, wówczas podatek od gruntu uiszczać ma właściciel gruntu, podatek zaś od domu — właściciel tegoż.

Uwaga. Przytoczony w artykule niniejszym (32) przepis nie może obrażać stosunków cywilnych stron.

Art. 33.

W razie odrębnego od prawa własności posiadania i użytkowania nieruchomego majątku, podatek od tegoż majątku uiszczać ma osoba, w której posiadaniu lub użytkowaniu tenże się znajduje.

Art. 34.

O wysokości oznaczonego przez komisję podatkową miejską podatku posyła się każdemu płatnikowi specjalne zawiadomienie, z oznaczeniem dochodu brutto z nieruchomości, wysokości potrą-

ceń i terminu sprzeciwu (art. 39). Rozesłanie zawiadomień o kwocie podatku z nieruchomości, opodatkowanych już w poprzedzającym okresie wymiarowym, winno być zakończone przed dniem 1 września. O czasie zakończenia rozesłania wywiesza się obwieszczenie w lokalu komisji, w kasie miejskiej i w innych miejscach według uznania przewodniczącego komisji.

Art. 35 (uchylony).

Art. 36.

Budynki zniszczone w całości lub w części z woli samego właściciela lub wskutek pożaru, albo innych klęsk, lub które się rozwaliły wskutek starości, jako też wszelkie wogóle majętności, zdeprecjonowane wskutek uszkodzeń mogą korzystać w sposób wskazany w artykułach 37 i 38 z ulgi, polegającej na zmniejszeniu lub całkowitem zniesieniu kwoty podatku, poczynając od półrocza, następującego po ich zniszczeniu, rozwaleniu się lub uszkodzeniu. W ten sam sposób i od tegoż terminu może być wskutek starań właściciela nieruchomości zmieniona kwota podatku w razie zmiany przeznaczenia nieruchomości.

Art. 37.

O każdej z pomienionych w poprzedzającym artykule (36) nieruchomości ma być sporządzony przez delegata magistratu protokół przy współudziale delegata komisji podatkowej miejskiej, zaopatrzony wspólnym ich podpisem. O czasie oględzin nieruchomości magistrat zawiadamia przewodniczącego komisji podatkowej miejskiej, jako też właściciela nieruchomości; nieprzybycie ich wszakże nie wstrzymuje sporządzenia protokółu.

Art. 38.

Protokół sporządzony przez delegata magistratu przesyła się komisji podatkowej miejskiej, która orzeka, czy podatek ulega umorzeniu, czy zmniejszeniu i w jakim stopniu. Uchwały komisji podatkowych miejskich komunikuje się płatnikom podatku przez organy miejskie. Jeżeli nieruchomość zniszczona lub uszkodzona była ubezpieczona, to ciążąca na niej zaległość podatkowa pokrywa się z wynagrodzenia ubezpieczeniowego, jeżeli zaś nie była ubezpieczona, to zaległość umarza się, z wyjątkiem przypadku, gdy majątek został zniszczony lub uszkodzony z woli właściciela.

Art. 39.

W ciągu miesiąca od daty zawiadomienia o ukończeniu rozsyłania płatnikom wskazanych w art. 34 zawiadomień lub zakomunikowania zapadłej uchwały komisji podatkowej miejskiej w przypadku wskazanym w art. 38, płatnikom dozwala się zakładać sprzeciwy do właściwej komisji podatkowej miejskiej przeciw nieprawidłowemu, według ich zdania, określeniu zarówno dochodu z ich nieruchomości, jak i kwoty ciążącego na nich podatku. Pomienione sprzeciwy winny być rozpoznawane przez komisję podatkową miejską w terminie miesięcznym od daty złożenia.

Art. 40 (uchylony).

Art. 41.

Decyzje komisji podatkowej miejskiej o pozostawieniu bez skutku sprzeciwu płatników mogą być zaskarżone przez tych ostatnich do władz, które według przepisów obowiązujących na terenie danej dzielnicy, powołane są do rozstrzygania odwołań i rekursów od orzeczeń magistratu, a to w terminie określonym wspomnianemi przepisami.

Art. 42 (uchylony).

Art. 43.

Skargi wspomniane w art. 41 składane będą w komisji podatkowej miejskiej, której decyzje zostały zaskarżone, i przesłane przez tę komisję wraz z opinją do magistratu w terminie miesięcznym od daty podania skargi.

Art. 44.

Przedstawione przez komisję podatkową miejską skargi mogą być uwzględniane przez magistrat własną władzą; w razie zaś uznania ich za niezasługujące na uwzględnienie, magistrat przedstawia je władzy wskazanej w art. 41 wraz ze swym wnioskiem w terminie dwumiesięcznym od daty ich otrzymania.

Art. 45.

Podanie przez płatników skargi na decyzje komisji podatkowej miejskiej nie wstrzymuje uiszczenia podatku.

Art. 46.

Najpóźniej pierwszego grudnia roku poprzedzającego nowy okres wymiarowy komisja podatkowa miejska przesyła magistratowi ogólną listę płatników z wykazem kwot podatku od poszczególnych nieruchomości ostatecznie ustalonych przez komisję. Wiadomości dodatkowe dotyczące nieruchomości wymienionych w artykułach 26, 27 i 36, komisja dostarcza magistratowi w miarę obliczenia lub zmiany kwot podatku od tych nieruchomości.

Art. 47.

Magistrat na podstawie listy i wiadomości wzmiankowanych w poprzedzającym (46) artykule, układa roczne wykazy poborowe na każdą oddzielnie opodatkowaną już nieruchomość ze wskazaniem w tych wykazach zarówno kwoty podatku, jak i ciążących na nieruchomości zaległości i kar, rozsyła je płatnikom przez organy miejskie przed dniem 1 lutego każdego roku — odnośnie zaś nieruchomości wymienionych w artykułach 26, 27 i 36 niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomień od komisji podatkowej, miejskiej.

Art. 48 (uchylony).

Art. 49.

Podatek wpłaca się do kasy miejskiej dwa razy do roku w dwóch równych ratach, za pierwszą połowę roku do d0 czerwca, a za drugą do h1 grudnia

Art. 50 (uchylony).

Art. 51 (uchylony).

Art. 52.

Za zaległość uważa się podatek niewpłacony w terminach oznaczonych do jego uiszczenia (art. 49).

Art. 53.

Uiszczenie zaległości nagromadzonej na nieruchomości za czas poprzedzający przejście tej ostatniej od jednego właściciela do drugiego, ciąży na nowym właścicielu. Przepis ten nie dotyczy nieruchomości, sprzedanych przez licytację.

Art. 54.

Zaległość pobierana będzie wraz z karą za zwłokę na rzecz miasta w wysokości 1% za miesiąc. Kara pobierana będzie nie według liczby dni opóźnienia, lecz za całe miesiące, a mianowicie po 15 każdego miesiąca dolicza się kara w kwocie 1% za miesiąc bieżący od całkowitej sumy zaległości. Karę oblicza się według całych marek zaległości, przyczem 50 fen. i wyżej liczy się za jedną markę, a sum mniejszych niż 50 fen. nie bierze się w rachubę.

Przy regulowaniu zaległości z sumy wpłaconej pokrywa się przedewszystkiem karę, a następnie zaległość.

Art. 55 (uchylony).

Art. 56.

Jeżeli w ciągu miesiąca po upływie terminu wyznaczonego do uiszczenia podatku (art. 49), zaległość wpłaconą nie będzie, wówczas kasa miejska komunikuje niezwłocznie magistratowi wykaz nieruchomości, zalegających z opłatą celem wyegzekwowania zaległości sposobami, wskazanemi w art. 57—60.

Art. 57.

Zaległość nieuiszczona w ciągu miesiąca ulgowego (art. 56) pokrywa się wraz z karą z rozporządzenia magistratu z dochodu zalegającej nieruchomości. Jeżeli zaś nieruchomość nie przynosi dochodów lub też dochód z niej nie wystarcza na pokrycie całkowitej zaległości, magistrat zarządza natychmiastową sprzedaż ruchomości, należących do zalegającego płatnika, znajdujących się w jego domu, lub w innej nieruchomości, na której ciąży zaległość, w drodze licytacji z wyłączeniem przedmiotów, wskazanych w artykułach 973 i 974 ustawy postępowania cywilnego (wydanie z roku 1892), zaś w b. Królestwie Polskiem i w artykule 1551 tejże ustawy. Zalegający płatnik ma prawo wskazywać te przedmioty, które mają być przed innemi sprzedane w celu pokrycia zaległości.

Art. 58.

Jeżeli zaległość nie zostanie uiszczona do dnia 1 marca mimo zastosowania środków wskazanych w artykule poprzedzającym wówczas magistrat dokona zajęcia i oszacowania zalegającego majątku nieruchomego według prawideł wskazanych w ustawie o egzekucji należności skarbowych (wydanie z r. 1910).

Art. 59.

W przeciągu czasu od oszacowania do dnia licytacji właścicielowi majątku, zalegającego z opłatą, przysługuje prawo powstrzymania sprzedaży przez uiszczenie zaległości wraz z karą.

Art. 60.

Jeżeli zaległość i w tym terminie wpłaconą nie będzie, wówczas majątek zostanie sprzedany przez licytację w całości lub części wystarczającej do pokrycia zaległości, zgodnie z przepisami ustawy o egzekucji należności skarbowych. Z uzyskanej sumy sprzedażnej potrąca się zaległość wraz z karą, resztę zaś zwraca się niezwłocznie właścicielowi, jeżeli na nią nie były skierowane żadne inne egzekucje.

Art. 61 (uchylony).

Art. 62.

Na obszarze b. Królestwa Polskiego, jeżeli zaległość nie zostanie uiszczona w terminie do 1 marca, mimo zastosowania środków wskazanych w art. 57 egzekucja w drodze wyjątków od przepisów, zawartych w artykułach 58 do 60 zwróconą zostanie do majątku nieruchomego, na którym ciąży zaległość, trybem specjalnym ustanowionym w tym przedmiocie dla tego obszaru.

Art. 63.

Jeżeli zaległość obciąża majątek nieruchomy, będący przedmiotem prawa posiadania i użytkowania odrębnego od prawa własności (art. 33), wówczas egzekucja owej zaległości zwróconą będzie do pomienionych praw.

Art. 64.

Sumy pobrane ponad normę na poczet podatku, zwrócone będą z rozporządzenia magistratu komu należy, zaległości zaś ciążące niesłusznie na nieruchomości, lub też nie dające się ściągnąć, umarza magistrat bez względu na sumę.

Art. 65.

Na skutek próśb płatników, znajdujących się w trudnem położeniu magistrat może zezwalać na prolongatę lub rozłożenie na raty należnego podatku bieżącego i zaległości podatkowych. Prolongata lub rozłożenie na raty dozwalane będą przy doliczeniu do pozostałej nieuiszczonej zaległości podatkowej po pół procentu za miesiąc. W przypadkach klęsk doznanych przez płatnika, magistrat może, na jego prośbę umorzyć zaległość podatkową.

Art. 66.

W razie konieczności udzielenia ulgi w uiszczeniu podatku bieżącego lub zaległości (art. 65) magistrat w b. zaborze rosyjskim może, a w b. zaborze austrjackim winien zarządzić natychmiastowe powstrzymanie egzekucji podatkowej od egzekwowanych płatników.

Art. 67.

Za niezłożenie w terminie właściwym danych, wskazanych w artykułach 25 i 26, właściciele nieruchomości lub ich zastępca mogą podlegać karze do rubli pięćdziesięciu.

Art. 68.

Kary, przewidziane w art. 67, wymierzają komisje podatkowe miejskie. Uchwały tych komisji komunikuje się osobom, dotkniętym karami z pozostawieniem im terminu miesięcznego od daty zawiadomienia do uiszczenia kary. Jeżeli kara we wskazanym terminie uiszczoną nie będzie, sprawę kieruje się do właściwej władzy sądowej celem dalszego postępowania.

Art. 69.

Wniesienie świadomie fałszywych zeznań przez płatników podatku od nieruchomości oraz udzielanie fałszywych wyjaśnień w sprawach tego podatku przez inne osoby będzie karane grzywną do wysokości 1.000.000 mk. Grzywnę na wypadek niemożności ściągnięcia, zastąpi pozbawienie wolności na czas do trzech miesięcy.

Do orzekania powołany jest magistrat. Od orzeczenia karnego magistratu można odwołać się do państwowej władzy nadzorczej magistratu w ciągu dni czternastu, licząc od dnia następującego po doręczeniu orzeczenia karnego, a od orzeczenia władzy nadzorczej w tym samym terminie do miejscowego właściwego sądu okręgowego, który rostrzyga ostatecznie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów, dotyczących odwołania się do wyroku sądów pokoju (powiatowych). Sąd okręgowy nie może jednak uchylić orzeczenia administracyjnego z poleceniem ponownego rozpatrzenia sprawy i wydania nowego orzeczenia.

Odwołanie do władzy nadzorczej lub do sądu nie wstrzymuje wykonania kary, z wyjątkiem kary pozbawienia wolności.

O wykonanie kary pozbawienia wolności należy zwrócić się do sądu pokoju (powiatowego), który wydaje polecenie w tym przedmiocie po stwierdzeniu prawomocności orzeczenia i bezskuteczności egzekucji na podstawie przesłanych mu w tym celu akt sprawy.

Art. 70 — 80 (uchylone).

Załącznik III do § 30 rozp. Min Spraw Wewn. i Min. Skarbu z d. 29/IV 1922 r. do poz. 294.

USTAWA

z dnia 14/27 maja 1893 roku.

(Tom V Zb. pr. ros. wydania 1903 i 1912 artykuły 743 do 789).

o podatku mieszkaniowym (o podatku od lokali) z uwzględnieniem zmian, zawartych w artykułach 22 do 25 wpierw wspomnianej ustawy tudzież zmian, wynikających z odnośnego unormowania ustroju administracyjnego i kompetencji władz w Rzeczypospolitej Polskiej, z mocą obowiązującą na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego do końca 1923 r.

DZIAŁ I.

O zasadach opodatkowania.

Art. 1.

Podatek od lokali pobierają miasta i miasteczka b. zaboru rosyjskiego, z wyłączeniem osad, położonych na obszarze b. Królestwa Polskiego, oraz gminy b. zaboru austrjackiego, podpadające pod ustawy krajowe z dnia 13 marca 1889 r. (Dz. ust. kraj. Nr. 24), niemniej z dnia 3 lipca 1896 r. (Dz. ust. kraj. Nr. 51), tudzież miasta stoł. Lwów i Kraków, zgodnie z poniżej umieszczonemi przepisami.

Art. 2.

Wysokość podatku określa stosownie do faktycznego komornego lub wartości czynszowej na każdy rok podatkowy reprezentacja miejska z mocą obowiązującą dopiero w dwa miesiące po ogłoszeniu uchwały.

Najniższa jednakże norma tego podatku ma wynosić 25% faktycznego komornego lub wartości czynszowej lokalu.

Po zmianach ustawy o ochronie lokatorów stawki podatku od lokali ulegną ponownemu zatwierdzeniu Rządu.

Art. 3.

Podatek od lokali opłacają osoby fizyczne i prawne zajmujące lokale, podlegające podatkowi.

Art. 4.

Podatkowi od lokali podlegają z wyjątkami, wskazanemi w art. 5 mieszkania, zakłady przemysłowo - handlowe lub inne ubikacje bez względu na to, czy mieszkanie lub ubikacje są wynajęte, bądź oddane do użytku bezpłatnie, bądź też znajdują się w domu własnym.

Art. 5.

Podatkowi nie podlegają:

a) pomieszczenia świątyń, otwartych dla ogółu poszczególnych wyznań,
b) lokale zajmowane przez instytucje naukowe, oświatowe i dobroczynne, z wyjątkiem lokali, odnajmowanych lub oddawanych przez te instytucje do użytkowania i przynoszących dochód,
c) lokale w domach nowowybudowanych, nadbudowanych lub odbudowanych po dniu 1 stycznia 1919 r. — przez lat dziesięć od wprowadzenia lokatorów,
d) zajęte przez cudzoziemskich przedstawicieli dyplomatycznych, uwierzytelnionych przy Rządzie Polskim, i inne osoby, należące do składu poselstw i misji, przez konsulów generalnych, konsulów, wicekonsulów i agentów konsularnych, będących poddanymi tego państwa, które ich mianowało, jeżeli z państwem tem Polska zawarła konwencję co do spraw konsularnych, albo jeżeli przedstawiciele polscy w tych państwach korzystają z podobnych ulg, oraz lokale, służące na potrzeby tych poselstw, misji lub konsulatów.

Art. 6 (ros. art. 749).

Przypadającą na każdego kontrybuenta kwotę podatku (art. 3) określa się podług wysokości komornego, opłaconego za zajmowane przez niego lokale ze wszystkiemi przynależnościami (wozownie, stajnie, lodownie, ogrody i t. p.), z wyłączeniem opłaty za umeblowanie i opał, oraz za inne świadczenia wymienione w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r.

o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. r. 1921 Nr. 4, poz. 19) — jak długo ustawa ta obowiązuje w danej miejscowości.

Art. 7 (ros. art. 750).

Jeżeli jedna osoba zajmuje kilka lokali w jednym domu, to należną od niej kwotę podatku oblicza się podług łącznej ceny tych lokali.

Art. 8 (ros. art. 751).

Za cenę lokalu wynajętego uważa się rzeczywiste roczne komorne za ten lokal.

Art. 9 (ros. art. 752).

Jeżeli do ceny komornego jest włączona opłata za opał, to dla określenia kwoty podatku od lokali z ceny tej potrąca się 15%.

Uwaga: Na czas obowiązywania ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. r. 1921 Nr. 4, poz. 19) opłatę za opał i za inne świadczenia, które potrąca się z komornego (art. 8), określa się według tejże ustawy.

Art. 10 (ros. art. 753).

Wartość czynszową lokalu, zajętego przez właściciela domu, lub oddanego przez niego innej osobie do bezpłatnego użytkowania, określa się podług rocznego komornego, które było płacone za ten lokal, gdy był wynajmowany, lub podług ceny najmu podobnych lokali.

Art. 11 (ros. art. 755).

Kwotę podatku określa się corocznie na podstawie ceny lokalu, zajmowanego przez kontrybuenta 15 grudnia roku poprzedzającego.

Art. 12 (ros. 756).

Na mocy deklaracji osoby, która zmieniła lokal przed dniem 7 marca w tem samem mieście, na taki, od którego należy się mniejszy podatek, wysokość należnego podatku określa się według komornego nowo zajętego lokalu.

Art. 13.

Podatek od lokali w miejscowościach leczniczych i w letniskach unormuje rozporządzenie wykonawcze.

DZIAŁ II.

O sposobie ustanawiania kwot podatku.

Art. 14 (ros. art. 757).

Ogólny zarząd podatkiem od lokali w mieście należy do magistratu.

Art. 15.

Wymierzanie i ściąganie podatku od lokali wykonywują urzędy i organy miejskie.

Art. 16 (ros. art. 766).

Każdy właściciel domu lub zastępująca go osoba (dzierżawca lub administrator domu) winien corocznie, najpóźniej 7 stycznia, dostarczyć do właściwego urzędu miejskiego, według ustanowionego wzoru, spis wszystkich znajdujących się w domu ubikacji mieszkalnych (lokali) z oznaczeniem:

1) nazwiska i stanowiska lokatorów, jak również osób, którym właściciel domu dał lokale bezpłatnie;

2) umówionego z każdym lokatorem komornego, z oznaczeniem, czy w komorne wchodzi opłata za umeblowanie i opał i inne świadczenia z art. 6;

3) przybliżonej ceny najmu lokalu który zajmuje sam właściciel, jak również lokali, które oddaje on innym osobom do bezpłatnego użytkowania (art. 10).

Art. 17 (ros. art. 767).

Za niewykonanie żądań, wyłuszczonych w art. 16, właściciele domów lub zastępujące ich osoby ulegają karze pieniężnej do pięćdziesięciu rubli.

Art. 18 (ros. art. 768).

Oznaczone w poprzednim (17) artykule kary nakłada się na mocy uchwały magistratu. Uchwałę magistratu komunikuje się osobie, na którą nałożono karę, pozostawiając jej na uiszczenie kary dwutygodniowy termin od dnia zawiadomienia. Jeżeli do oznaczonego terminu kara nie będzie zapłacona, sprawę kieruje się do sądu pokoju (sądu powiatowego) właściwego okręgu.

Art. 19.

Wniesienie świadomie fałszywych zeznań oraz udzielenie fałszywych wyjaśnień w sprawie podatku od lokali przez inne osoby będzie karane grzywną do wysokości 1.000.000 mk. Grzywnę na wypadek niemożności ściągnięcia zastąpi pozbawienie wolności na czas do trzech miesięcy.

Do orzekania powołany jest magistrat. Od orzeczenia karnego magistratu można odwołać się do państwowej władzy nadzorczej magistratu w ciągu dni czternastu, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia karnego, a od orzeczenia władzy nadzorczej w tym samym terminie do miejscowego sądu okręgowego, który rozstrzyga ostatecznie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów, dotyczących odwołania się od wyroku sądów pokoju (powiatowych). Sąd okręgowy nie może jednak uchylić orzeczenia administracyjnego z poleceniem ponownego rozpatrzenia sprawy i wydania nowego orzeczenia.

Odwołanie do władzy nadzorczej lub do sądu nie wstrzymuje wykonania kary, z wyjątkiem kary pozbawienia wolności.

O wykonanie kary pozbawienia wolności należy zwrócić się do sądu pokoju (powiatowego), który wydaje polecenie w tym przedmiocie po stwierdzeniu prawomocności orzeczenia i bezskuteczności egzekucji na podstawie przesłanych mu w tym celu akt sprawy.

Art. 20 (ros. art. 771).

Dane otrzymane na podstawie 16 artykułu porównywa się z danemi posiadanemi lub zebranemi przez magistrat.

Art. 21 (ros. art. 772).

Po sprostowaniu i uzupełnieniu w miarę potrzeby otrzymanych danych magistrat określa przypadające od płatników kwoty podatku i najdalej do dnia

7 marca przesyła każdemu z nich osobne zawiadomienia zastępujące nakazy płatnicze.

Art. 22 (ros. 773).

O ukończeniu rozsyłania zawiadomień płatnikom (art. 21) wywiesza się ogłoszenie w lokalu magistratu i w innych miejscach oznaczonych przez magistrat.

Art. 23 (ros. art. 774).

Płatnicy mają prawo podawać do magistratu reklamacje na nieprawidłowe wymierzenie przypadającej od nich kwoty podatku do dnia 7 kwietnia.

Do tegoż terminu mogą być podawane deklaracje co do określenia kwoty podatku według ceny najmu świeżo najętego lokalu (art. 12).

Art. 24 (ros. art. 775).

Uchwała magistratu nie uwzględniająca podanej reklamacji (art. 23) może być zaskarżona przez płatnika do władz nadzorczych, które według przepisów obowiązujących na obszarze danej dzielnicy powołane są do rozstrzygania rekursów i odwołań od orzeczeń magistratu, a to w terminie w tych przepisach przewidzianym.

Art. 25 (ros. art. 777).

Wzmiankowane w poprzednim artykule (24) skargi należy podawać do magistratu. Skargi te z odpowiedniemi objaśnieniami przesyła się według właściwości.

Skarga, która wpłynęła do magistratu, winna być przesłana do władzy nadzorczej (art. 24) najpóźniej w terminie dwutygodniowym od daty jej złożenia.

Art. 26 (ros. 778).

Podanie skarg z powodu nieprawidłowego określenia kwoty podatku lub określenia jej według ceny najmu nowonajętego lokalu (art. 23 i 24) nie wstrzymuje zapłaty podatku.

DZIAŁ III.

O pobieraniu podatku.

Art. 27 (ros. art. 779).

Listę płatników podatku od lokali z oznaczeniem przypadających od nich kwot podatku magistrat oddaje najpóźniej 12 kwietnia w kasie miejskiej.

Art 28 (ros. art. 780).

W razie zmiany kwoty podatku wskutek reklamacji lub skargi płatnika magistrat niezwłocznie wydaje rozporządzenie o wyłączenie z sumy podatku niewłaściwie oznaczonej przewyżki lub o umorzenie nieprawidłowo ciążącej na płatniku zaległości (art. 30).

Art. 29.

Podatek wpłaca się w kasie miejskiej w terminach kwartalnych: 1 stycznia, 1 kwietnia, 1 lipca i 1 października.

Art. 30 (ros. art. 783).

Za zaległość uważa się podatek niewpłacony w oznaczonym terminie (art. 29) do kasy miejskiej przez osobę obowiązaną do zapłaty.

Art. 31.

Rozporządzenie wykonawcze określa wysokość odsetek zwłoki oraz termin, od którego mają być płacone.

Art. 32.

Podatek winni ściągać właściciele realności wraz z komornem i innemi należytościami. Za pobór tego podatku otrzymują właściciele realności odszkodowanie w wysokości 5% od kwoty wpłaconej do kasy miejskiej.

W razie odmowy zapłaty, a najdalej w miesiąc po terminie płatności, winien właściciel lub jego zastępca donieść kompetentnej władzy o odmowie lub zwłoce, poczem następuje egzekucja ze strony gminy. O ileby właściciel w oznaczonym terminie trzydziestodniowym nie doniósł o odmowie, obowiązek uiszczenia tego podatku przechodzi na właściciela z prawem regresu do lokatora.

Art. 33 (ros. art. 786).

Kasa miejska oddaje listę osób, zalegających z opłatą, magistratowi najdalej 15 maja, w celu niezwłocznego ściągnięcia trybem przepisanym z majątku ruchomego lub dochodu z majątku nieruchomego zalegającego płatnika. Zaległości mogą być egzekwowane z majątku nieruchomego zalegającego płatnika tylko wskutek specjalnego co do tego rozporządzenia magistratu.

Art. 34 (ros. art. 787).

Magistrat ma prawo, na prośbę płatnika obarczonego liczną rodziną lub znajdującego się w trudnem położeniu wskutek ciężkiej choroby, utraty majątku lub zarobku i t. p., pozwolić na odroczenie lub rozłożenie na raty zapłaty podatku na każdą sumę bez doliczenia odsetek zwłoki, jak również umorzyć podatek, chociażby prośba była złożona po terminie wyznaczonym do zapłaty podatku.

Art. 35 (ros. art. 788).

Na podstawie rozporządzenia magistratu zwraca się nadwyżki wpłaconych sum podatku od lokali, a zaległości nieprawidłowo obciążające płatnika lub nie dające się wyegzekwować umarza się bez względu na ich sumę.

DZIAŁ IV.

O stosowanie przepisów ustawy niniejszej.

Art. 36 (ros. art. 789).

Instrukcje, które wyda Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, określą szczegóły sposobu szacowania mieszkań, ściągania podatku i zaległości, jak również rachunkowości i układania sprawozdań.

Sprawy walutowe.

212.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Biuro Prasowe Ministerstwa Skarbu podaje do wiadomości: W niedzielę dnia 14 b. m. w sali konferencyjnej Ministerstwa Skarbu w obecności Pana Ministra Skarbu oraz licznie zgromadzonych kierujących poszczególnemi działami urzędników Ministerstwa Dyrektor Departamentu Kredytowego p. St. Makowiecki wygłosił wyczerpujący referat o przebiegu obrad finansowych Konferencji Genueńskiej, w których brał udział w charakterze delegata Ministerstwa Skarbu. Przedstawiwszy na wstępie trudną sytuację finansową, w jakiej się znajdują prawie wszystkie państwa europejskie wskutek poniesionych strat i odpływu kapitałów w czasie wojny światowej do Ameryki, prelegent stwierdził, że w toku obrad dawała się odczuć dotkliwie nieobecność delegatów Stanów Zjednoczonych i wytworzyło się ogólne przekonanie, że bez udziału Ameryki kwestja sanacji stosunków finansowych Europy należycie rozwiązaną być nie może. Dlatego też przy opracowaniu zasad uzdrowienia finansowego państw europejskich dążeniem uczestników konferencji było nadać im taki kierunek, by mogły wzbudzić zaufanie również amerykańskiego świata finansowego. Stąd też jedną z wytycznych zasad, przyjętych na konferencji, jest stwierdzenie konieczności wolnej cyrkulacji kapitałów między poszczególnemi krajami.

Dla osiągnięcia wzajemnego zaufania pożądanem jest, by poszczególne państwa kierowały się zasadami, w tym względzie ustalonemi przez konferencję.

Przy ustaleniu odpowiednich zasad uwzględniono zarówno kraje, które zdołały już inflację zahamować, jak również te, w których dotychczas inflacja ma miejsce.

Dla państw kategorji drugiej konferencja zaleca przedewszystkiem zrównoważenie budżetu, do osiągnięcia czego należy dążyć głównie drogą zmniejszania wydatków państwowych, o ile zaś byłoby to nieosiągalnem, to również w drodze powiększenia dochodów państwowych, z tem jednakże zastrzeżeniem, że zbyt wielkie, przekraczające zdolności płatnicze kraju obciążenie podatkowe mogłoby pociągnąć za sobą nową falę inflacji. Przy korzystaniu ze źródeł kredytowych należy również wystrzegać się takich form, któreby bezpośrednio lub pośrednio mogły wywołać inflację.

Na konferencji stwierdzono specjalną doniosłość działalności banków centralnych. Uznając szkodliwość wpływów czynników politycznych na działalność centralnych banków emisyjnych, konferencja kategorycznie wypowiedziała się za tem, by kierowały się one w swej działalności wyłącznie tylko zdrowemi zasadami finansowemi. Ponadto za jeden z najważniejszych środków zaradczych, które już dziś są aktualne, konferencja uznała wzajemną współpracę banków centralnych poszczególnych państw; przez przyjęcie i rozwinięcie przez nie systemu terminowych operacji dewizowych oraz systemu wzajemnych rekompensat walutowych między współpracującemi bankami da się osiągnąć stabilizacja walut poszczególnych państw, która została uznana jako kardynalny warunek uzdrowienia obecnych stosunków ekonomicznych.

Ostatecznym celem zamierzeń wszystkich państw winien być powrót do złotej waluty. Cel ten stanowił też jeden z najgłówniejszych przedmiotów obrad konferencji, która stwierdzając, że dwie drogi prowadzą do tego celu: deflacja i dewaluacja, wypowiedziała przekonanie, że droga deflacji nie niesie za sobą specjalnych korzyści, natomiast powoduje znaczne trudności dla produkcji i narusza równowagę gospodarczą. Z tych względów szczególnie zalecałoby się przyjęcie zasady dewaluacji, która nie posiada ujemnych cech deflacji i znacznie szybciej prowadzi do celu. Konferencja wyraziła przekonanie, że państwa, któreby pierwsze na tę drogę wstąpiły, przyczyniłyby się bardzo wydatnie do sanacji stosunków finansowych w Europie.

Ustalenie tych zasad ma niewątpliwie nader doniosłe znaczenie dla kraju o walucie znacznie zdeprecjonowanej. Stwierdzone zostało bowiem, że państwa przyznające same, iż waluta ich została zdeprecjonowana i określające jej wartość w złocie według jej wartości istotnej nie mogą być uważane bynajmniej za znajdujące się w stanie niewypłacalności. Konferencja jednakże zastrzega się, że wybór tej lub innej drogi (dewaluacji lub deflacji) pozostawia się całkowicie uznaniu poszczególnych krajów, które będą musiały decyzje uzależnić od całokształtu swych stosunków gospodarczych.

Jako następny etap dla powrotu do złotej waluty konferencja wytknęła pewne drogi postępowania, nie całkowicie jeszcze sprecyzowane, przyczem proponuje się zawarcie międzynarodowej konwencji monetarnej, którąby miała na celu ułatwienie przejścia na złotą walutę przez przyjęcie systemu utrzymania wartości jednostek pieniężnych poszczególnych krajów na ustalonym dla nich poziomie w złocie, przez zastosowanie specjalnych operacji finansowych, skoncentrowanie zapotrzebowania na złoto i wprowadzenie systemu międzynarodowych rozrachunków.

Ustalenie konkretnych podstaw, na których konwencja ta miałaby być zawarta, przekazano specjalnej konferencji delegatów Banków Centralnych, mającej także zająć się ustaleniem sposobu współpracy tych banków, o której była mowa wyżej. Konferencja ta odbędzie się w najbliższym czasie w Londynie.

Po wywodach prelegenta zabrał głos Pan Minister i oświadczył, że jego własna polityka finansowa jeszcze przed zwołaniem konferencji kierowała się głównemi wytycznemi, jakie tam zostały uchwalone, przyczem zwrócił uwagę na dążenia nasze do stabilizacji, zmniejszenia wydatków przez akcję oszczędnościową, powiększenie dochodów państwa i wreszcie przez wprowadzenie systemu dewizowych operacji terminowych, stosowanego już w Polsce przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową, które to operacje w znacznej mierze przyczyniły się do osłabienia wahań kursów walut.

(„Monitor Polski“ Nr. 111 z 1922 r.).

Pożyczka premjowa.

213.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że cała emisja 4-procentowej Państwowej Pożyczki Premjowej została wyczerpana i że obligacje pomienionej pożyczki z dniem 27-ym kwietnia r. b. zostały wprowadzone do obrotu giełdowego na giełdzie pieniężnej warszawskiej. Wobec powyższego obligacje pożyczki premjowej mogą być obecnie nabywane tylko na giełdach pieniężnych lub w instytucjach handlujących wartościami dopuszczonemi do obrotu i notowań giełdowych według kursów giełdowych.

(„Monitor Polski" Nr. 115 z 1922 r.).

Sprawy spółdzielcze.

214.

INSTRUKCJA RADY SPÓŁDZIELCZEJ

w przedmiocie kosztów rewizji spółdzielni niezwiązkowych.

W drodze zmiany uchwały swej z dn. 9 kwietnia 1921 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 18/19 z dnia 20 maja 1921 r., poz. 214), Rada Spółdzielcza na podstawie art. 62 ust. 3 i art. 108 p. 2 ustawy z dn. 29.X. 1920 r. o spółdz. (Dz. Ust. R. P. Nr. 111 z dn. 11. 12. 1920 r., poz. 733) uchwala co następuje:

§ 1.

Zgodnie z postanowieniami ust. 3, art. 62 ustawy o spółdz. koszty rewizji, dokonanej w myśl art. 61 tejże ustawy, ponosi spółdzielnia rewidowana.

§ 2.

Na koszty rewizji składają się:
a) przejazd rewidenta koleją, statkiem lub końmi,
b) djety dzienne,
c) wynagrodzenie za pracę.

§ 3.

Koszt przejazdu rewidenta w obie strony ustala się w wysokości ceny biletu II klasy koleją lub I klasy statkiem za przejazd od miejsca stałego zamieszkania rewidenta do stacji kolejowej lub przystani, najbliżej siedziby spółdzielni położonej.

Koszt przejazdu końmi oblicza się według rzeczywiście na ten cel poniesionych wydatków.

§ 4.

Djety dzienne oblicza się według podwójnej wysokości norm, ustalonych dla urzędników państwowych V stopnia służbowego w miejscowościach I klasy.

Djety rewident pobiera za czas zużyty w podróży lub przy rewizji, przyczem część dnia przyjmuje się za cały.

§ 5.

Wynagrodzenie rewidenta za każdy dzień pracy wynosi czterokrotne djety jednodniowe, ustalone w sposób, oznaczony w § 4 instrukcji niniejszej.

Za podstawę obliczenia wynagrodzenia przyjmuje się siedmiogodzinny dzień pracy.

Całość wynagrodzenia nie może być mniejsza, niż należność za siedm godzin pracy.

Do wynagrodzenia, w ten sposób ustalonego, dolicza się koszt pracy najemnej, uiszczony przez rewidenta.

§ 6.

Koszty rewizji uiszcza spółdzielnia organowi, który wyznaczył rewidenta, przed upływem dni 14 od daty wysłania jej rachunku i w miejscu, w tymże rachunku wyznaczonem.

Jeżeli rewident wyznaczony został bezpośrednio przez Radę Spółdzielczą, koszty rewizji uiszcza spółdzielenia temuż rewidentowi z zachowaniem — co do czasu i miejsca uiszczenia — warunków, w ustępie 1 niniejszego paragrafu oznaczonych.

§ 7.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Min. Skarbu. Jednocześnie traci moc obowiązującą przytoczona na wstępie uchwała Rady Spółdzielczej z dnia 9 kwietnia 1921 roku.

Warszawa, dnia 20 maja 1922 roku.

Przewodniczący Rady Spółdzielczej:

(—) *Kwieciński.*

OGŁOSZENIA REJESTROWE SPÓŁDZIELNI.

WPIS KOOPERATYWY.

1. Firma i miejsce przebywania. Hospodarško-Spožywcza Spilka „Wira". Kooperatywa z ograniczoną poręką. Miejsce kooperatywy jest gmina Czernijiw, powiat Stanisławów.

2. Cel i przedmiot przedsiębiorstwa ograniczenie co do zawierania umów z nieczłonkami.

Cel przedsiębiorstwa jest podnosić zarobek i gospodarstwa członków wspólnem prowadzeniem przedsiębiorstwa i podnosić kulturalny poziom swych członków.

Czynność kooperatywy ograniczoną jest tylko dla swych członków z wyłączeniem wszystkich interesów w korzyść osób którzy nie są członkami kooperatywy.

3. Wysokość udziału, wpłata na udział i czas spłaty takowego. Jeden udział członka wynosi 1000 mk.

Każdy członek kooperatywy może mieć więcej udziału. Liczba udziałow nie jest ograniczoną. Najmniej połowę udziału wpłaca członek przy przyjęciu go, zaś resztę udziału najdalej do końca roku administracyjnego w którym udział deklarował.

Dodatkowe deklarowane udziały wpłaca się najdalej do roku od dnia podpisania deklaracji. Nie wolno przyjmować deklaracji na dalsze udziały od członka, który pierwszego udziału nie spłacił.

4. Imię i nazwisko członków zarządu i ich zastępców: Onofrej Kindrat — sprawnyk, Wasyl Zgoba — kasyer i Dmytro Kazymyra — knyhowodeć. członkowie zarządu: Mykoła Koroluk i Mychajło Koroluk.

5. a) Czas trwania. Kooperatywa zawiązuje się na czas nieograniczony.

b) Gazeta przeznaczona do ogłoszeń.

Ustawą przypisane ogłoszenia i zawiadomienia do członków kooperatywy umieszczane będą na tablicy w tym celu w lokalu kooperatywy umieszczonej i w czasopiśmie (§ 44) Towarzysło Krajewyj Sojuz rewizyjnyj ruskich stowarzyszeń gospodarskich, pożyczkowych, targowych i przemysłowych we Lwowie, którego organem jest teraz Hospodarsko-Kooperatywnyj Czasopys we Lwowie, ul. Zimorowicza l. 20.

c) Rok obrachunkowy. Kalendarzowy rok jest rokiem administracyjnym kooperatywy.

d) Liczba członków zarządu i sposób ich obowiązku w imieniu kooperatywy.

Kooperatywa zawiadamia bazpośrednio i zastępuje ją na zewnątrz zarząd złożony z trzech członków: kierownika, kasjera (rachunkowego) i dwóch zastępców.

Wszczególności kierownik ma zarząd i kierownictwo we wszystkich kierunkach kooperatywy, prowadzi korespondencję, przewodniczy na pasiedzeniach Zarządu, przeprowadza rewizję kasy, ma dogląd nad prawidłowem prowadzeniem kasy i ksjąg kooperatywy.

Kasjer przechowuje w kasie wszystko co się pod jego kluczem znachodzi: gotówkę, papiery wartościowe i dokumenta (skrypty, kontrakty, kwity) i asygnaty. Prowadzący kancelarję (rachunkowy) pobiera wpłaty, wykonuje wypłaty i potwierdza odbiór gotówki, wartościowych papierów i dokumentów. Prowadzący kancelarje (rachunkowy) ma drugi klucz kasowy, wydaje asygnaty na wpłaty i wypłaty, prowadzi księgi rachunkowe i wykazy i po ukończeniu administracyjnego roku wygotuwuje roczne sprawozdanie zamknięcia rachunkowe i bilans i przedkłada na posiedzeniu Zarządu.

Zarząd podpisuje firmę w ten sposób, że przy firmie kooperatywy podpisują się (2) członkowie zarządu i to jest ważnikiem wazności z obowiązan kooperatywy.

e) Ograniczenie praw Zarządu. Do zakresu działania Zarządu kooperatywy należą wszystkie sprawy z wyjątkiem tych, które zastrzeżone są walnemu zgromadzeniu lub Radzie nadzorczej (§§ 42 i 48).

f) Postanowienia w zastępstwach. W wypadkach przeszkody w urzędowaniu jednego z członków Zarządu, wchodzi do Zarządu ten zastępca, którego powoła Rada nadzorcza.

g) Przepisy o likwidacji. Strate pokrywa się w pierwszym rzędzie z funduszu rezerwowego (§§ 50 i 51).

Niepokrytą w ten sposób pozostałą część strat pokrywa się odpisanidm na ten cel kwot z udziałów członków. Jeżeliby rezerwowy fundusz, specjalna rezerwa strat udziały członków nie wystarczały na pokrycie strat, w tenczas zastosuje się przepisy obowiązujących ustaw w kooperatywach.

h) Rozwiązanie (likwidacja). Na wypadek likwidacji lub konkursu kooperatywy przyjmie walne zgromadzenie zasadę w likwidacji (§ 18 8) zgodnie ze wszystkiemi postanowieniami ustawy o spółkach i te postanowienia zgłosi Zarząd kooperatywy o wpis do sądowego rejestru.

Data wpisu 15 (piętnastego) listopada 1921 r.

Stanisławów, dnia 31 października 1921 r.

Sąd Okręgowy jako Handlowy O. II.

Do rejestru spółdzielni wpisano pod Nr. 64. Konsum Urzędników Policji Państwowej XII Okręgu (Pomorskiego) Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Toruniu. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest zakup i sprzedaż członkom najkonieczniejszych artykułów codziennej potrzeby spożywczych jak i konfekcyjnych. Wysokość udziału wynosi 5000 mk. płatne przy wstąpieniu w kwocie 2000 mk., miesiąc po wstąpieniu i 2 miesiące po wstąpieniu po 1500 mk. Każdy członek odpowiada za każdy udział kwotą 5000 mk. Zarząd składa się z 4 członków. Do zobowiązania konsumu potrzeba podpisu 2 członków zarządu. Zarząd stanowią Antoni Szymański, Bronisław Lewandowski, Konstanty Brzeski i Wincenty Kulczyński. Ogłoszenia umieszcza się w Słowie Pomorskiem i w Głosie Robotnika w Toruniu.

Toruń, dnia 7 listopada 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

Do tutejszego rejestru spółdzielczego pod Nr. 87 zapisano dzisiaj spółkę pod firmą: „Landwirsschaftliche Zentralgenossenschaft", spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością. Poznań, filja w Bydgoszczy, mająca za przedmiot wspólny zakup artykułów potrzebnych w rolnictwie i wspólną sprzedaż produktów rolnych. Ustawy z dnia 28 V 1920 r. Zarząd składa się z 5 członków. Członkami zarządu są:

1. Hünerasky Charzewo,
2. Herman Telitz, właściciel dóbr Edwardowo,
3. Wilhelm Geisler, kupiec, Poznań,
4. Paweł Ke bel, radca urzędowy, Gross Münche,
5. Pritz Hoffmeyer, właściciel dóbr Złotniki.

Oświadczenia za spółkę z prawomocnością wobec osób trzecich podpisują dwaj członkowie zarządu swemi nazwiskami pod firmą spółki. Ogłoszenia spółka komunikuje w „Posener Tageblatt" pod swoją firmą. Wysokość udziału 600 mk. wpłata 400 mk., czas dokonania wpłat oznacza walne zebranie.

Bydgoszcz, dnia 18 października 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru handlowego, działu A i C sądu Okręgowego w Płocku, sapisano następujące firmy pod Nr. 10.

„Stowarzyszenie Współdzielcze „Samopomoc" w Swiedziebni, pow. Rypinskiego. Członek w razie strat odpowiada do wysokości zadeklarowanych udziałów. Sklep kolonjalno-spożywczy. Udział 100 mk. Zarząd: Jan Olszewski przewodniczący zarządu, ks. Władysław Gajewski — sekretarz, ks. Stanisław Suchcicki, Antoni Mendski, Józef Przybyszewski, Jan Wojciechowski, Józef Federowicz, Franciszek Kopczyński i Klemens Klabiszewski — członkowie Zarządu. Zarząd podpisuje weksle i wszelkie zobowiązania.

Płock, dnia 9 listopada 1921 r.

Sąd Okręgowy w Płocku.

Do rejestru handlowego, działu A i C sądu okręgowego w Płocku, zapisano następujące firmę pod Nr. 14.

„Stowarzyszenie Spożywcze „Jedność" w Chrostkowie. Cel zaspakajanie wspólnemi siłami materjalnych i kulturalnych potrzeb swoich członków. Udział jeden 100 mk. Członek odpowiada w razie strat do wysokości zadeklarowanych udziałów. Zarząd: 1) Franciszek Gorski, 2) Piotr Okurowski, 3) Leon Nastachowski, 4) Józef Jagielski, 5) Józef Pipczyński, 6) Franciszek Zdrojewski, 7) Józef Kępczyński — prezes, 8) Walenty Szkopiński — skarbnik. Zarząd podpisuje weksle i wszelkie zobowiązania.

Płock, dnia 9 listopada 1921 r.

Sąd Okręgowy w Płocku.

OBWIESZCZENIE.

Do rejestru handlowego Działu Spółdzielni, sądu okręgowego w Radomiu w dniu 14 listopada 1921 roku wciągnięto następujące firmy.

Nr. 12. „Kasa Spółdzielczo-Kredytowa w Ostrowcu z odpowiedzialnością ograniczoną". Siedziba Spółdzielni m. Ostrowiec, pow. Opatowskiego, wojew. Kieleckiego. Odpowiedzialność członka dziesięciokrotna w stosunku do każdego zgłoszenego udziału. Celem Spółdzielni jest podniesienie stanu gospodarczego i ekonomicznego swych członków, przez udzielanie pożyczek, przyjmowanie wkładów, pośredniczenie przy zakupie i sprzedaży wytworów rzemieślniczych, surowców i t. p. Osoby obce mogą korzystać z kredytu jedynie przy zabezpieczeniu rzeczowem. Pojedynczy udział wynosi 1000 marek, płatny albo jednorazowo przy zapisie, albo też w czterech następujących po sobie ratach kwartalnych. Do Zarządu zostali wybrani: Lejbuś Hejne, Szmul Zajfman i Jakób Hirsz Welman; na zastępców zaś Jakób-Mendel Goldfinger, Leon Bejgelman i Szyja Kuperman, wszyscy zamieszkali w Ostrowcu: a) czas trwania Spółdzielni-nieograniczony, b) organ do ogłoszeń gazeta „Nasz Kurjer" w Warszawie, c) rok obrachunkowy—kalendarzowy, d) członków Zarządu trzech. Oświadczenie woli w imieniu Spółdzielni składają dwaj członkowie Zarządu, e) ograniczeń Zarządu pozaustawowych—niema, f) pełnomocników (zastępców) ustanawia Zarząd wspólnie z Radą Nadzorczą, g) likwidacja—zgodnie z art. 76—84 ustawy o Spółdzielniach z 29 października 1920 r.

Nr. 13. „Spółdzielnia Spożywcza Potrzeba we wsi Kozłów, pow. Radomskiego, z odpowiedzialnością udziałami". Siedziba Spółdzielni jak w firmie wojew. Kieleckim. Odpowiedzialność członka równa się sumie udziałów. Spółdzielnia została zawiązaną w celu wszechstronnego zaspakajania wspólnymi siłami materjalnych i kulturalnych potrzeb swoich członków. Operacje z niečzłonkami odbywają się jedynie za gotówkę. Pojedynczy udział wynosi 1100 marek, płatny jednorazowo przy zapisie. Do Zarządu zostali wybrani: Józef Piwnicki, Józef Stysiak i Wojciech Guza, na zastępcę Jan Kuchcik, wszyscy zamieszkali w Kozłowie, a) czas trwania Spółdzielni—nieograniczony, b) organ do ogłoszeń tygodnik „Spólnota", c) rok obrachunkowy—kalendarzowy, d) członków Zarządu trzech. Oświadczenie woli w imieniu Spółdzielni składają dwaj członkowie Zarządu, e) ograniczeń Zarządu pozaustawowych—niema f) pełnomocników (zastępców) ustanawia Zarząd, g) likwidacja, zgodnie z art. 76—84 ustawy o Spółdzielniach z 29 października 1920 roku.

Nr. 14. „Spółdzielnia Spożywców Strzecha Robotnicza w Radomiu z odpowiedzialnością udziałami". Siedziba Spółdzielni, m. Radom, wojew. Kieleckiego. Odpowiedzialność członka równa się sumie wpłaconych udziałów. Celem Spółdzielni wszechstronne zaspakajanie materjalnych i kulturalnych potrzeb swoich członków za pomocą organizacji i prowadzenia zakładów handlowych, wytwórczych i kulturalno-wychowawczych. Operacje z niečzłonkami mogą być uskuteczniane za gotówkowe pokrycie. Pojedynczy udział wynosi 500 marek, płatny przy zapisie w 1/4 części, reszta zaś w ratach kwartalnych w ciągu roku. Do Zarządu zostali wybrani: Motel Kirsztajn, Szulim Strawczyński i Dawid Studnia, wszyscy zamieszkali w Radomiu: a) czas trwania Spółdzielni, nieograniczony, b) organ do ogłoszeń, Robotniczy Biuletyn Spółdzielczy, c) rok obrachunkowy, kalendarzowy, d) członków Zarządu trzech. Oświadczenie woli w imieniu Spółdzielni składają dwaj członkowie Zarządu, e) ograniczeń Zarządu pozaustawowych—niema, f) pełnomocnika (zastępcę) ustanawia Zarząd w osobie jednego ze swoich członków, g) likwidacja, zgodnie z art. 76—84 ustawy o Spółdzielniach z 29 października 1920 roku.

Do rejestru spółdzielni wpisano pod Nr. 65 Konsum Urzędników Miejskich Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Toruniu. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest zakup i sprzedaż członkom najkonieczniejszych artykułów codziennej potrzeby tak spożywczych jak konfekcyjnych. Wysokość udziału wynosi 5000 marek, płatna 2000 mk. po uwiadomieniu o przyjęcie, reszta w ratach miesięcznych po 1500 mk. Zarząd składa się z trzech członków. Oświadczenie woli w imieniu Spółki wymaga działania 2 członków zarządu. Rada Nadzorcza wspólnie z Zarządem decyduje o kierunku prowadzenia Spółki, o wydatkach nadzwyczajnych od 6—30000 mk., co do budowli, ulepszeń i urządzeń, o zawieraniu kontraktów stałych na zakup, dzierżawę itd., o zaciąganiu pożyczek w wysokości uchwalonej przez Walne zebranie, o lokacie kapitałów, o darowiźnie na cele społeczne itd., Zarząd stanowią: Teofil Kliński, Bolesław Talage, Bolesław Baekiel i Władysław Baszczyński. Rok obrachunkowy kończy się 30 czerwca każdego roku. Ogłoszenie umieszcza się w Słowie Pomorskiem. Sąd Powiatowy.

Toruń, dnia 9 listopada 1921 r.

ZAPROTOKOŁOWANIE FIRMY.

Do rejestru współdzielni wpisano:

1. Numer spółdzielni: 10.
2. Brzmienie firmy: Spółdzielnia gospodarcza pracowników państwowych w Muszynie, Spółka zarejestrowana z ograniczoną odpowiedzialnością.
3. Przedmiot przedsiębiorstwa:

I. Ochronę interesów materjalnych członków Spółdzielni.

II. Dążenie do poprawy stosunków gospodarczych. W tym celu Spółdzielnia obowiązaną jest dostarczać członkom artykułów codziennej potrzeby bądź to drogą kupna, bądź też wytwarzania we własnym zakresie.

III. Zbieranie i utrzymanie w ewidencji dat dotyczących cen mieszkań, opału i cen artykułów żywności w miejscu i okolicy.

IV. Przedkładanie dat co do faktycznych cen mieszkań opału i artykułów żywności władzom przełożonym, od których wymiar płac zależy, celem poparcia ich usiłowali w kierunku utrzymania równowagi ekonomicznej i harmonji w stosunkach społecznych oraz zapobieganie ich naruszeniu.

4. Udziały: po 2000 mk.
5. Zarząd: Członkowie zarządu: 1) Stanisław Gajewski, 2) Roman Kulczyński, 3) Ludwik Pasek, zastępcy: 1) Bronisława Purzycka, 2) Jan Bełdowicz.
6. a) czas trwania: nieograniczony;
   b) ogłoszenia: na frontowych drzwiach lokalu Spółdzielni;
   c) rok obrachunkowy: odpowiada rokowi kalendarzowemu;
   d) liczba członków zarządu i sposób podpisywania firmy: zarząd składa się z trzech członków i dwóch zastępców tychże; podpis firmy następuje przez umieszczenie podpisów dwóch członków Zarządu pod brzmieniem firmy;
   e) ograniczenia uprawnień zarządu;
   f) postanowienie o zastępcach: zastępcy wchodzą w urzędowanie w miejsce przeszkodzonego członka zarządu,
   g) przepisy o likwidacji.
7. Data wpisu: 28 października 1921 r.

Sąd okręgowy, jako handlowy Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 29 października 1921 r.

Nr. rejestru 2. „Bank spółdzielczy dla rzemieślników i drobnych kupców żydów w Łowiczu z ograniczoną odpowiedzialnością". Oddziałów niema.

Cel przedsiębiorstwa, podniesienie stanu gospodarczego i ekonomicznego członków. Spółdzielnia może zawierać wszelkiego rodzaju umowy wchodzące w zakres bankowości również z osobami obcemi, przyczem osoby ta mogą korzystać z kredytu zabezpieczonego zastawem rzeczowym.

Wysokość udziału 1000 mk. i wpłatą udziału następuje albo jednorazowo przy przystąpieniu do spółdzielni, albo ratami w ciągu roku od zadeklarowania.

Członkowie Zarządu: Ejsner Chaskiel, Gidałewicz Jankiel i Leszczyński Abram; zastępcy: Białek Mordka i Elechnowicz Azryl.

Czas trwania Spółdzielni — nieograniczony.

Pismo przeznaczone do ogłoszeń: „Nasz Kurjer" w Warszawie.

Rok obrachunkowy: kalendarzowy.

Liczba członków Zarządu: trzech i dwóch zastępców, odpowiedzialność osobista i solidarna.

Upoważnienia Zarządu: nieograniczone.

W razie wyjścia na stałe, któregokolwiek z członków Zarządu przed upływem terminu, na który był wybrany, na jego miejsce wstępuje zastępca. Zastępstwo trwa do najbliższego Walnego Zgromadzenia.

Likwidacja spółdzielni zgodnie z art. 76 — 84 ustawy o spółdzielniach.

Do rejestru handlowego, działu A i C sądu Okręgowego w Płocku, zapisano następującą firmę pod Nr. 15.

„Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Zorza“ w Chrostkowie. Członek wobec strat odpowiada do wysokości zadeklarowanych udziałów. Cel — zaspakajanie wspólnemi siłami materjalnych i kulturalnych potrzeb swoich członków. Wysokość udziału 100 mk. Zarząd: B. Dytrych — prezes, Sawicki — vice prezes, J. Krajewski — skarbnik, B. Foremski — sekretarz, A. Ostrowski i F. Kornacki — członkowie Zarządu. Zarząd podpisuje weksle i wszelkie zobowiązania.

Płock, dnia 9 listopada 1921 r.

Sąd Okręgowy w Płocku.

Do rejestru handlowego, działu A i C sądu Okręgowego w Płocku, zapisano następującą firmę pod Nr. 20.

„Stowarzyszenie Spożywcze „Kooperatywa Gójska“ w Gójsku. Cel — zaspakajanie wspólnemi siłami materjalnych i kulturalnych potrzeb swoich członków. Członek odpowiada w razie strat do wysokości zadeklarowanych udziałów. Udział jeden 50 mk. Zarząd: 1) Stanisław Czachorowski — przewodniczący, 2) Wiktor Tuziński — sekretarz, 3) Mikołaj Gzubicki, 4) Adam Mirewicz, 5) Józef Wiśniewski—członkowie Zarządu. Zarząd podpisuje weksle i wszelkie zobowiązania.

Płock, dnia 9 listopada 1921 r.

Sąd Okręgowy w Płocku.

Do rejestru handlowego, działu A i C sądu Okręgowego w Płocku, zapisano następującą firmę pod Nr. 26.

„Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Jedność“ w Rogotwórsku. Członek w razie strat odpowiada do wysokości zadeklarowanych udziałów. Handel artykułami spożywczemi i przedmiotami użytku domowego. Udział jeden 100 mk. Każdy członek winien wziąć 5 udziałów, nie więcej jednak jak dziesięć. Zarząd: Stanisław Napiórkowski i Bronisław Domżalski z Wempił, Lucjan Dłużniewski z Dłużniewka. Zarząd podpisuje weksle i wszelkie zobowiązania.

Płock, dnia 9 listopada 1921 r.

Sąd Okręgowy w Płocku.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej wpisano następującą firmę pod Nr. 1.

„Żydowskie Towarzystwo Spółdzielcze“, z siedzibą w Białej Podlaskiej. Odpowiedzialność członków za zobowiązania spółdzielni dziesięciokrotna w stosunku do każdego zgłoszonego udziału. Spółdzielnia ma na celu prowadzenie czynności bankowych oraz podnoszenie sprawności gospodarczej swego środowiska przez przyjmowanie wkładów i udzielanie pożyczek. Udział wynosi 300 mk. płatny w połowie z góry, a w drugiej połowie równemi ratami w ciągu 3-ch miesięcy. Zarząd stanowią: Abram Urmacher, Szyja Fiszer, Dawid Zak, Moszko-Melach Zilberberg i Moszko Kawe. Czas trwania spółdzielni nieograniczony. Wszystkie ogłoszenia spółdzielni przewidziane ustawą winny być drukowane w czasopiśmie „Nasz Kurjer“. Zarząd składa się z pięciu członków; pod stemplem firmy obowiązkowe dwa podpisy zarządu. Następujące sprawy załatwia się na wspólnem posiedzeniu Rady i Zarządu: przyjmowanie i wykluczaniu członków oraz przyjmowanie zgłoszeń na nowe udziały, nabywanie i zbywanie nieruchomości, określanie najwyższej sumy kredytu udzielanego poszczególnym uczestnikom w granicach oznaczonych przez zgromadzenie walne, składanie walnemu zgromadzeniu projektu zużytkowania funduszów specjalnych, które mogą powstawać przy podziale zysków, zatwierdzanie przepisów dotyczących czynności Rady, poszczególnych jej wydziałów oraz Zarządu i całej biurowości spółdzielni, przystąpienie do związku rewizyjnego i ośrodu (centrali) finansowego, oraz występowanie z takowych, zakładanie oddziałów spółdzielni, oznaczanie rodzaju towarów i rodzaju papierów procentowych, na które mogą być udzielane pożyczki i które można nabywać na rachunek spółdzielni, ustalanie stawak procentowych i prowizyjnych od czynności spółdzielni i ustanawianie pełnomocników. Likwidacje spółdzielni prowadzi się zgodnie z wymaganiami art. 76 — 84 Ustawy o Spółdzielniach z dnia 29/X 1920 r.

Wydział Rejestru Handlowego
Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej.

OBWIESZCZENIE.

Do rejestru spółdzielczego zapisano dzisiaj pod Nr. 38 spółdzielnie „Konsum Urzędników Państwowych „Jedność“, spółdzielnia z ograniczoną poręką w Bydgoszczy.

Przedmiotem spółdzielni jest wytwarzanie, wyrabianie i sprzedaż środków żywności i wszelkich przedmiotów do prowadzenia gospodarstwa domowego i w gospodarstwie domowem potrzebnych dla swych członków. Wysokość udziału wynosi 1000 mk., udział może być zapłacony w ratach w ciągu ½ roku. Zarząd składa się z 4 członków. Na aktach spółdzielni wymagany jest podpis przynajmniej dwóch członków zarządu, a mianowicie dyrektora i jednego członka zarządu. Zarząd załatwia wszelkie czynności samoistnie z wyjątkiem spraw wymagających zatwierdzenia Rady Nadzorczej w szczególności takie zatwierdzenie jest także wymagane co do umowy z syndykiem spółdzielni, jako też innych umów zarządu, nabywanie i pozbywanie lub obciążanie nieruchomości wymaga upoważnienia przez Radę Nadzorczą. Zastępców członków Zarządu wybiera w liczbie 4 na 1 rok Rada Nadzorcza i przedstawia ich walnemu Zgromadzeniu do zatwierdzenia. Zastępca obejmuje czynności członka zarządu, którego funkcje uległy przerwie. Ogłoszenia spółdzielni następują w poczytnych pismach w jej siedzibie.

Zarząd stanowią: Antoni Zbierski, dyrektor, Klemens Wardacki, wice-dyrektor, Wincenty Każmierczak, buchalter i Leon Winowicki, kasjer.

Bydgoszcz, dnia 5 listopada 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Wpisano do rejestru spółdzielni dnia 19 października 1921 r.

Siedziba spółdzielni: Pierściec.

Brzmienie firmy: Współdzielcze Stowarzyszenie dzierżawy gospodarstwa wiejskiego z nieograniczoną poręką w Pierścu.

Przedmiot przedsiębiorstwa: tworzenie samodzielnych gospodarstw rolnych zapobieganie nędzy mieszkaniowej swoich członków i dopomaganie im do uzyskania własnego domu i gospodarstwa.

Udział wynosi 1000 mk. z czego winien członek uiścić przy wstąpieniu najmniej 200 mk., reszta może być spłacona w miesięcznych ratach po 200 mk.

Odpowiedzialność członków jest nieograniczona.

Zarząd składa się z 6 członków.

Członkami Zarządu są: Przewodniczący Karol Kokot, zastępca przewodniczącego Jan Gawłowski, kasjer Jerzy Tomanek, sekretarz ks. Henryk Sobecki, członkowie Zarządu Ignac Kuś i Walenty Kokot wszyscy w Pierścu. Firmowanie spółdzielni następuje w ten sposób, że każdy dokument Zarządu dla uzyskania ważności podpisany być musi przez przewodniczącego względnie jego zastępcę i jednego członka Zarządu obok pełnej nazwy firmy.

Ogłoszenia spółdzielni ogłaszane będą w Gwiazdce Cieszyńskiej.

Likwidacji dokonują trzej likwidatorowie, wybrani przez ostatnie Walne zgromadzenie, z których jeden musi być członkiem Zarządu ostatniego.

Cieszyn, dnia 19 października 1921 r.

Sąd Okręgowy jako Handlowy Oddział IV.

OGŁOSZENIE.

W rejestrze o spółdzielniach Sądu Okręgowego w Piotrkowie wpisano dnia 17 września 1921 r. pod Nr. kolejnym 1 „Kooperatywa Wiejska“ w Radomsku z odpowiedzialnością udziałami. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: dostarczanie członkom swoim artykułów spożywczych i przedmiotów użytku domowego, po cenach możliwie niżkich lub umiarkowanych targowych, a zarazem dania im możności robienia oszczędności z zysków osiąganych z operacji stowarzyszenia. Udział wynosi 1000 mk., który jest wpłacany jednorazowo lub też częściowo w pewnych terminach, według uchwały zebrania ogólnego. Zarząd stanowią: Zofja Siemieńska, Aniela Belinowa, Wanda Szpryngerowa, Leonia Kobyłecka, Stefania Biedrzycka, Anna Gołembowska i Marja Siemieńska. a) czas trwania spółdzielni nieograniczony, b) wszystkie ogłoszenia spółdzielni przewidziane ustawą z dnia 29/X 1920 r. winny być umieszczane w Gazecie Radomskowskiej w Radomsku, d) Zarząd składa się z 7 członków, e) specjalnych ograniczeń lub uprawnień poza postanowieniami ustawy o spółdzielniach niema, g) likwidacja zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29/X 1920 r.

Piotrków, dnia 7 listopada 1921 r.

BILANS BANKU HANDLOWEGO W WARSZAWIE.

Dnia 31 października 1921 r.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie	Mk.	395356461.34
Polska Kraj. Kasa Poż. i Poczt. Kasa Oszczędności	„	994710151.99
Waluta i dewizy obce	„	206732624.40
Skup weksli	„	2652677043.94
Papiery procentowe własne: państwowe polskie	„	54875007.17
pozostałe papiery	„	35615780.50
Papiery procentowe funduszu rezerwowego	„	78643287.46
Wylos. papiery proc. i kupony	„	16988746.60
Pożyczki na zastaw pap. publicznych	„	512361175.74
Korespondenci—dłużnicy	„	9519325650.70
Pozatem poręczenia Mk. 364259835.04		
Rachunek z Oddziałami Banku	„	3496941747.76
Weksle do inkasa	„	1914152254.60
Inkaso u Korespondentów	„	769491463.23
Nieruchomości	„	60561726.22
Wydatki bieżące	„	479156131.27
Rachunki przechodnie	„	159653692.81
	Mk.	21347242945.73

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy	Mk.	162000000.—
Fundusz rezerwowy	„	81000000.—
Rezerwa specjalna	„	61703831.40
Wkłady: a) rachunki czekowe	„	2350946733.39
b) lokacje	„	354774318.86
Korespondenci—wierzyciele	„	10639054026.39
Pozatem poręczenia Mk. 364259835.04		
Weksle redyskontowane	„	870350225.63
Rachunek z Oddziałami Banku	„	3203516519.25
Różni za inkaso	„	2729255443.80
Dywidendy niepodniesione	„	9226113.90
Procenty i prowizje	„	611484344.70
Rachunki przechodnie	„	273931388.41
	Mk.	21347242945.73

R-ek Zysków i Strat za rok handlowy 1919 — 20 na dzień 1 lipca 1920 r. Spółki Pracowników Gastronomicznych (spółka z ogr. odp.) Marszałkowska 123, Sienna 2.

Rachunek spółki za poniesione straty		Mk. 1873.20
Rachunek administracji za rozchodowane	„ 478414.10	
Rachunek procentów za wypłac. proc. (saldo)	„ 1983.—	
Rachunek inwentarza za amortyzacje 10%	„ 18097.70	
Rachunek dywidendy za osiągnięty czysty zysk	„ 205043.50	Mk. 703538.30
		Mk. 705411.50

U rachunku gastronomji za osiągnięty zysk z obrotu	Mk. 705411.50
	Mk. 705411.50

Rachunek bilansu zamknięcia za rok handlowy 1919—20 na dzień 1 lipca 1920 r.

Rachunek kasy stan gotowizny	Mk. 72077.50	
Remanent towaru	„ 45085.—	
Rachunek inwentarza remanent	„ 162881.—	Mk. 280043.50
		Mk. 280043.50

Pozostałość zysków do podziału	Mk. 135043.50	
U rachunku udziałów obecny stan udziałów	„ 145000.—	Mk. 280043.50
		Mk. 280043.50

R-ek Zysków i Strat na rok handlowy 1920/21 na dzień 1 lipca 1921 r. Spółki Pracowników Gastronomicznych Marszałkowska 123.

Do R-ku kasy za straty wniesione w ciągu roku		Mk. 45300.—
Do r-ku zysków i strat za wyrównanie r-ku	Mk. 39700.—	
Do r-ku administracji za rozchodowane	„ 5284749.70	
Do rachunku dywidendy za osiągniety czysty zysk	„ 208708.50	„ 5533158.20
		Mk. 5578458.20

U r-ku kasy za zysk otrzym. w ciągu roku		Mk. 85000.—
U r-ku gastronomji za osiągnięty zysk z obrotu 19511726.20	Mk. 5453758.20	
U r-ku zysków za wyrównanie r-ku	„ 39700.—	„ 5493458.20
		Mk. 5578458.20

Bilans zamknięcia na dzień 1 lipca 1921 r.

Do r-ku kasy za stan gotowizny	Mk. 8300.—	
Do r-ku gastronomji za remanent towaru	„ 1300425.—	
Do r-ku inwentarza za remanent	„ 424987.—	
Do r-ku dywidendy za nadbrane w ciągu roku	„ 62248.—	
Do r-ku papierów wartościowych za portfel	„ 4040.—	Mk. 1800000.—
		Mk. 1800000.—

U r-ku udziałów obecny stan udziałów	Mk. 1800000.—
	Mk. 1800000.—

Stan Rachunków Banku Zachodniego w Warszawie, ulica Fredry (Kotzebue) 6.

Filja w Łodzi: ul. Piotrkowska 52; Filja w Radomiu: ul. Lubelska 31; I Oddział Miejski: ul. Marszałkowska 98 (róg Al. Jerozol.): II Oddział Miejski: Nowy-Świat 51; III Oddział Miejski: Nalewki 25.

	Na dzień 1-go sierpnia 1921 r.	Na dzień 1-go września 1921 r.	Na dzień 1-go październ. 1921 r.
	Marki i fenigi		
STAN CZYNNY.			
Gotowizna w kasie	121.666.607·15	77.527.209·81	208.448.322·59
Pozostałość w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej	179.961.731·32	162.770.034·29	171.261.568·66
Pieniądze zagraniczne	43.743.452·51	53.403.412·84	35.251.913·53
Przekazy i weksle zagraniczne	3.056.673·60	3.203.486·48	7.726.136·73
Papiery % własne: a) państwowe polskie	176.358.507·89	127.379.615·94	127.254.510·94
b) rosyjskie, hipoteczne, komunalne, akcje	154.964.684·89	158.013.047·44	156.981.370·43
Weksle zdyskontowane	538.528.084·45	561.316.878·05	549.189.589·06
R-ki otwartego kredytu zabezpieczone hipotecznie i różn. wartościami	461.558.825·97	437.990.433·70	341.697.707·30
Pożyczki terminowe zabezpieczone różnemi wartościami	7.277.662·41	5.858.760·41	3.894.440·41
Rachunki korespondentów (Loro)	566.823.508·49	638.975.240·05	767.555.383·07
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro)	272.801.166·46	458.103.180·48	646.459.404·23
Nieruchomości	62.932.026·18	57.669.003·18	29.076.598·58
Koszty handlowe	38.822.703·01	47.022.798·02	62.124.525·84
Inkaso weksli	130.840.396·07	110.675.310·65	175.130.415·71
Rachunki z oddziałami	310.105.158·49	375.924.904·95	263.352.373·48
Różne rachunki	8.623.132·51	45.941.812·53	46.465.567·39
	3.078.064.321·40	3.321.775.128·82	3.591.870.827·95
STAN BIERNY.			
Kapitał zakładowy	97.200.000·—	97.200.000·—	97.200.000·—
Kapitał zapasowy ustawowy	47.566.660·13	47.969.825·81	47.969.825·81
Specjalny kapitał zapasowy	— —	3.240.000·—	3.240.000·—
Inne rezerwy	1.222.684·37	1.222.684·37	1.222.684·37
Wkłady: a) terminowe	38.084.006·91	29.130.847·77	87.673.685·45
b) r-ki czekowe	552.604.826·35	592.999.702·78	602.680.850·21
Redyskonto weksli	17.138.703·10	42.304.568·10	98.472.265·10
Rachunki korespondentów (Loro)	1.516.126.959·68	1.436.775.884·77	1.537.420.186·86
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro)	129.291.609·50	288.826.750·24	254.697.796·12
Procenty i prowizje	44.783.897·76	57.444.132·93	74.603.831·63
Różni za inkaso	201.072.510·97	187.505.309·78	232.619.591·35
Rachunki z oddziałami	278.606.075·68	307.131.230·07	309.197.070·03
Różne rachunki	133.856.257·37	230.024.192·20	244.873.041·02
Zysk za 1920 r.	20.510.131·58	— —	— —
	3.078.064.321·40	3.321.775.128·82	3.591.870.827·95

Stan Rachunków Banku Towarowego S. A. na d. 1 grudnia 1921 r.

Instytucja Centralna — Warszawa, Miodowa 8. Oddziały: we Lwowie, w Krakowie, Ekspozytura w Kołomyji.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie	Mk.	9.217.313·92
Pozostałość w P. K. K. P.	„	74.878·23
Pozostałość w P. K. O.	„	18.946·13
Pozostałość w bankach	„	10.000·—
Pieniądze zagraniczne	„	124.000·—
Papiery procentowe własne	„	12.044.849·75
Weksle zdyskontowane	„	131.432.871·84
Rachunki otwartego kredytu	„	62.618.902·24
Rachunki korespondentów krajowych C-to Loro	„	28.871.546·61
Rachunki nasze u korespondentów krajowych C-to Nostro	„	2.213.544·57
Rachunki nasze u korespondentów zagranicznych C-to Nostro	„	3.584.217·02
Inkaso weksli	„	658.717·20
Inkaso u korespondentów	„	1.290.413·—
Urządzenia i ruchomości	„	3.724.303·70
Koszty handlowe	„	14.904.394·56
Koszty organizacji	„	7.109.671·55
Rachunki z oddziałami	„	33.685.909·—
Różne rachunki	„	4.960.267·77
	Mk.	316.544.747·09

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy	Mk.	50.000.000·—
Otwarty kredyt w P. K. K. P.	„	8.000.000·—
Wkłady	„	46.690.322·21
Redyskonto weksli	„	79.848.833·—
Rachunki korespondentów krajowych C-to Loro	„	7.681.811·43
Rachunki nasze u korespondentów krajowych C-to Nostro	„	60.042.441·32
Przekazy niezapłacone	„	1.115.000·—
Procenty i prowizje	„	26.041.466·09
Należności skarbowe	„	20.331·07
Różni za inkaso	„	1.949.130·20
Rachunki z oddziałami	„	24.810.852·—
Różne rachunki	„	10.344.559·77
	Mk.	316.544.747·09

STAN RACHUNKÓW BANKU KUPIECKIEGO ŁÓDZKIEGO

na dzień 30 listopada 1921 r.

STAN CZYNNY.	Łódź	Warszawa	Razem
Gotowizna w kasie	21074744.12	46186769.—	67261513.12
Pozostałość w P.K.K.P.	11281949.19	27863000.—	39144949.19
Pieniądze zagraniczne	10686202.70	118018555.66	128704758.36
Przekazy i weksle zagraniczne	661555.50		661555.50
Papiery procentowe własne:			
a) papiery Państwowe	1037493.58	6125526.38	7163019.96
b) papiery hypoteczne i komun.	1485037.80	488893.71	1973931.51
c) akcje	117938.16	8042397.31	8160335.47
Papiery procent. i kapitału zapasowego	5266942.67		5266942.67
Weksle zdyskontowane	97533160.98	40670945.05	138204106.03
Rachunki otwartego kredytu:			
a) zabezpieczone papier. publiczn.	126302.05	27772766.66	27899068.71
b) zabezpieczone wekslami			
c) zabezpieczone innemi wartośc.			
Pożyczki terminowe:			
a) zabezpieczone papier. publiczn.		14708.39	14708.39
b) zabezpieczone innemi wartośc.			
Rachunki korespond. (Loro):			
a) korespond. krajowi	35992467.56	212590542.90	248583010.46
b) korespond. zagraniczni		49257277.32	49257277.32
Rachunki nasze u korespond. (Nostro):			
a) w bankach krajowych		18172463.93	18172463.93
b) w bankach zagranicznych	9031032.83	110708602.67	119739635.50
Nieruchomości	64857.56		64857.56
Koszty handlowe	14996209.49	32261724.98	47257934.47
Inkaso weksli		23964607.—	23964607.—
Rachunki z Filją w Warszawie			
Różne rachunki	14359631.38	26937381.98	41297013.36
Koszty handlowe 1922		280800.—	280800.—
	223715525.57	749356962.94	973072488.51

STAN BIERNY.	Łódź	Warszawa	Razem
Kapitał zakładowy	54000000.—	54000000.—	108000000.—
Kapitał zapasowy ustawowy	8328596.34	8700000.—	17028596.34
Wkłady:			
a) terminowe	269144.62	44569236.32	44838380.94
b) rachunki czekowe	45887093.16	59908361.16	105795454.32
Redyskonto weksli	16679870.—	2446098.54	19125968.54
Rachunki korespond. (Loro):			
a) korespond. krajowi	21270304.65	58885661.47	80155966.12
b) korespond. zagraniczni		98508700.32	98508700.32
Rachunki nasze u korespond. (Nostro):			
a) w bankach krajowych		8498010.13	8498010.13
b) w bankach zagranicznych	14111308.64	310066698.81	324178007.45
Procenty i prowizje	26732286.08	18279910.86	45012196.94
Różni za inkaso		28042158.20	28042158.20
Rachunki z Filją w Warszawie	2447484.67	34465350.54	36912835.21
Różne rachunki	32669380.51	22986776.59	55656157.10
Rach. zysk. i strat	1320056.90		1320056.90
	223715525.57	749356962.94	973072488.51

NOWO-KORCZYŃSKIE TOWARZYsTWO KREDYTOWE.

Bilans na 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY.	
Gotówka	Rb. 1108.21
Lokacja	„ 6005.—
Pożyczki	„ 52561.74
Towary nabyte	„ 164.75
Straty	„ 2907.63
	Rb. 62747.33

STAN BIERNY.	
Kapitał własny	Rb. 1465.14
„ wypożycz. w Banku Państ.	„ 2000.—
„ od rozmaitych	„ 672.—
„ zapasowy	„ 536.41
„ specjalny	„ 272.54
Wkłady oszczędnościowe	„ 53433.56
Długi Towarzystwa	„ 1300.—
% od wkładów	„ 3067.68
	Rb. 62747.33

Bilans na 31 grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.	
Gotówka	Rb. 1535.28
Lokacja	„ 9245.73
Pożyczki	„ 57402.36
Towary nabyte	„ 164.75
Straty	„ 6582.69
	Rb. 74930.81

STAN BIERNY.	
Kapitał własny	Rb. 1465.14
„ wypożycz. w Banku Państw.	„ 2000.—
„ od rozmaitych	„ 672.—
„ zapasowy	„ 536.41
„ specjalny	„ 272.54
Wkłady oszczędnościowe	„ 64404.59
Długi Towarzystwa	„ 1300.—
% od wkładów	„ 4280.13
	Rb. 74930.81

Towarzystwo Akcyjne Budowy Maszyn i Urządzeń Sanitarnych Drzewiecki i Jeziorański

BILANSE

AKTYWA	na dniu 31 grudnia 1916 r.	na dniu 31 grudnia 1917 r.	na dniu 31 grudnia 1918 r.	na dniu 31 grudnia 1919 r.
	Ruble			
Plac i budynki fabryczne	366985 14	369092 90	369092 90	369092 90
Maszyny, ruchomości, narzędzia	170699 93	167033 08	167033 08	169238 28
Zapasy materjałów	82377 33	60948 76	116703 22	209201 10
Kasa	16212 63	3218 74	12743 42	175085 48
Dłużnicy	800603 02	482764 77	465662 71	854806 75
Kaucje	223794 46	146359 76	76413 86	237778 80
Papiery procentowe	11547 60	44399 87	44399 57	20415 —
Weksle	17807 59	8407 —	6747 —	3997 —
Roboty rozpoczęte	180318 88	251768 57	292031 58	226184 04
Straty	7229 37	37927 60	16462 43	— —
	1877576 37	1571921 05	1567290 07	2265799 05

PASSYWA	na dniu 31 grudnia 1916 r.	na dniu 31 grudnia 1917 r.	na dniu 31 grudnia 1918 r.	na dniu 31 grudnia 1919 r.
	Ruble			
Kapitał zakładowy	750000 —	750000 —	750000 —	750000 —
Kapitał zapasowy	6153 —	6153 —	6153 —	6153 —
Fundusz amortyzacyjny	66283 30	66283 30	66283 30	66283 30
Wierzyciele	620935 85	378080 53	448141 55	924940 85
Bilety lokacyjne	— —	— —	— —	217147 —
Akcepty kaucyjne	377454 22	315104 22	237404 22	215615 —
Depozyty	7250 —	6800 —	6800 —	6800 —
Dywidenda (za rok 1915)	45000 —	45000 —	45000 —	45000 —
Sumy przechodnie	4500 —	4500 —	7508 —	4479 36
Zysk	— —	— —	— —	29380 54
	1877576 37	1571921 05	1567290 07	2265799 05

RACHUNKI STRAT i ZYSKÓW

WINIEN	na dniu 31 grudnia 1916 r.	na dniu 31 grudnia 1917 r.	na dniu 31 grudnia 1918 r.	na dniu 31 grudnia 1919 r.
	Ruble			
Koszty handlowe	79375 02	76891 19	93752 74	186614 66
Zysk netto	— —	— —	21465 17	45842 97
	79375 02	76891 19	115217 91	232457 63

MA	na dniu 31 grudnia 1916 r.	na dniu 31 grudnia 1917 r.	na dniu 31 grudnia 1918 r.	na dniu 31 grudnia 1919 r.
	Ruble			
Zysk brutto	72145 23	46193 38	115217 91	232457 63
Strata	7229 79	30697 81	— —	— —
	79375 02	76891 19	115217 91	232457 63

POLSKI BANK KOMUNALNY

SPÓŁKA AKCYJNA.

Stan rachunków brutto na dzień 31-go grudnia 1921 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w Kasie	mk. 11,615,120.80	Kapitał zakładowy	mk. 17,432,000.—
Pozostałość w P. K. K. P.	„ 9,503,652.24	Kapitał zapasowy ustawowy	„ 36,820.46
Pozostałość w P. K. O.	„ 16,949,398.15	Obligacje w obiegu	„ 160,569,000.—
Przekazy i weksle zagraniczne	„ 168,150.—	Wkłady	„ 292,380,353.92
Papiery procentowe własne	„ 2,751,814.—	Redyskonto weksli	„ 34,000,000.—
Pożyczki długoterm. w obligacjach	„ 160,568,375.—	R-ki korespon. (Loro) kraj. 6313752.39	
Weksle zdyskontowane	„ 34,000,000.—	zagrn. 900000 =	„ 7,213,752.39
Pożyczki terminowe	„ 200,915,000.—	Procenty i prowizje	„ 20,067,429.95
R-ki korespondentów (Loro)	„ 26,797,919.06	Różne rachunki	„ 9,519,628.24
R-ki nasze u korespondentów (Nostro)	„ 5,521,940.95		
Nieruchomości	„ 45,848,609.75		
Koszty handlowe	„ 16,628,387.46		
Różne rachunki	„ 9,950,617.55		
Razem	mk. 541,218,984.96	Razem	mk. 541,218,984.96

Dom Handlowy L. Pogorzelski i S-ka, Spółka z ogr. odp. w Warszawie, ul. Trębacka 4.

Bilans na dzień 31 grudnia 1919 r.

RACHUNEK.	Mk. i fen.	RACHUNEK.	Mk. i fen.
Kasa	13075.06	Kapitał zakładowy	1000000.—
Waluty zagraniczne	77659.25	Banki	461856.14
Towary	3865863.91	Akcepty	1554989.60
„ komisowe	1107826.57	Weksle gwarancyjne	800000.—
Dostawcy	625116.76	Wspólnicy	1019128.85
Odbiorcy	62787.45	Zyski i Straty	1192015.60
Różni	240837.69		
Ruchomości	13075.—		
Sumy przechodnie	21748.50		
	6027990.19		6027990.19

Rachunek Zysków i Strat.

na dzień 31 grudnia 1919 roku.

		Mk. i fen.		Mk. i fen.
Koszty handlowe		1245369.28	Dochód na udziałach	15000.—
Procenty		77317.34	„ ze sprzedaży towarów	620561.83
Podział zysku:			„ za pośrednictwo w sprzedaży	60419.45
Fundusz zapasowy na różnice kursowe	215000.—		Różnica kursu	1818720.94
Dywidenda i żetonowe dla udziałowców	613400.—			
Tantjema dla członków zarządu	363000.—			
Pozostałość zysku do przeniesienia za rok 1920	615.60	1192015.60		
		2514702.22		2514702.22

Bilans na dzień 30 listopada 1920 roku.

RACHUNEK.	Mk. i fen.	RACHUNEK	Mk. i fen.
Kasa	538415.65	Kapitał zakładowy	1000000.—
Waluty zagraniczne	171026.75	Banki	19027483.60
Papiery procentowe	170000.—	Wspólnicy	5667199.30
Towary	27709823.65	Zyski i Straty	8543443.06
„ komisowe	312037.45		
Dostawcy	2310185.41		
Odbiorcy	1725681.96		
Sumy przechodnie	1296880.09		
Ruchomości	4075.—		
	34238125.96		34238125.96

Rachunek Zysków i Strat.

na dzień 30 listopada 1920 roku.

	Mk. i fen.		Mk. i fen.
Koszty handlowe	2573372.89	Pozostałość zysku z roku 1920	615.60
Procenty	1720270.80	Dochód ze sprzedaży towarów	16070617.27
Przewóz towarów	2248123.03		
Różnice kursu	986023.09		
Zysk — należność udziałowców Domu Handlowego L. Pogorzelski i S-ka z tytułu likwidacji interesu	8543443.06		
	16071232.87		16071232.87

Bilans Tow. Poż. Oszczędn. w Karczewie za 1920 r. Passywa: udziały 105278.80, fund. własne 24298.04, wkłady 355797.17, długi 304589.38, inne 10030.46. Bilans 799993.85. Aktywa: gotówka 115.66, lokaty i pap. %% 24742.81, pożyczki 757297.60, ruchom. 844.19, inne 15720.—. R-k zysków i strat: dochody 82774.10, wydatki 84047.72, stratę 1273.62 postanowiono pokryć z funduszu zasobowego.

Bilans Spółki Akcyjnej „Dom Handlowo-Przemysłowy FRANCISZEK FUCHS i Synowie" za 1921 rok.

STAN CZYNNY.

Rachunek Kasy	Mk.	9763886.86
„ Papierów Procentowych	„	7429596.14
„ Nieruchomości	„	13634612.43
„ Ruchomości	„	31018434.56
„ Inkasa (frachty w bankach)	„	4374775.—
„ Dłużników	„	70760686.47
„ Dostawców	„	10997043.89
„ Zaliczeń	„	1161035.—
„ Towarów	„	81452352.06
„ Sum Przechodnich	„	1000.—
	Mk.	230593422.41

STAN BIERNY.

Rachunek Kapitału Akcyjnego (obecnie 80 milj.)	Mk.	40000000.—
Rachunek Kapitału Zapasowego	„	1184676.—
„ Kapitału Amortyzacyjnego	„	5221037.52
„ Kapitału Asekuracyjnego	„	2000000.—
„ Towarzystwa Kredyt. Miejsk.	„	53009.92
„ Reklamacji	„	977.18
„ Sum Przechodnich	„	115480.61
„ Kosztów III-ej Emisji Akcji	„	503000.—
„ Komisowy	„	13897290.—
„ Wierzycieli	„	83466993.90
„ Dostawców	„	5730235.32
„ Zysków z 1920 r. pozostałość	„	443301.88
„ Zysków za 1921 r.	„	77977420.08
	Mk.	230593422.41

RACHUNEK CZYSTEGO ZYSKU.

WINIEN.

Podatek skarbowy	Mk.	22000000.—
Dodatkowe wynagrodzenie pracownikom	„	6325518.—
Wynagrodzenie Zarządu i Komisji Rewizyjnej	„	9221165.—
10% Kapitał Zapasowy	„	7797742.—
Dywidenda	„	16000000.—
Na cele publiczne	„	1000000.—
Kapitał Asekuracyjny	„	10000000.—
Pozostałość zysków na 1922 rok	„	5632995.08
	Mk.	77977420.08

M A.

Zysk	Mk.	77977420.08
	Mk.	77977420.08

Zarząd: Edward Simmler, Franciszek, Stanisław, Stefan Fuchsowie i Alfred Ramisch. Komisja Rewizyjna: Edmund Werner, Edward Lilpop, Józef Temler, Stanisław Miłodrowski i Karol Olszowski. Główny Księgowy: Władysław Wojterski.

Bilans Akc. Tow. Skład. Tow. „WARRANT" w Łodzi na 31 Grudnia 1919 roku.

AKTYWA.

Gotowizna w kasie			Rb.	298554.75
Weksle			„	61678.75
Weksle inkasowe			„	3323.35
Papiery procentowe			„	138223.69
Protesty			„	90716.71
Depozyty			„	132140.—
Ruchomości			„	32445.93
Nieruchomości:				
a) place	Rb.	268104.—		
b) budynki	„	469800.—		
c) bocznica kol.	„	110283.64	„	848187.64
Dłużnicy			„	3471339.73
			Rb.	5076609.95

PASYWA.

Kapitał zakładowy	Rb.	682500.—
Kapitał amortyzacyjny	„	117668.56
Fundusz rezerwowy	„	9985.80
Akcepty	„	132140.—
7½% podatek skarbowy	„	262.40
Sumy przechodnie	„	439376.33
Wierzyciele	„	3675367.33
Zysk	„	19309.53
	Rb.	5076609 95

Rachunek Zysków i Strat.

WINIEN.

Koszty handlowe	Rb.	70001.15
Podatki	„	5945 68
Strata na towarach	„	92410.68
Koszty protestu	„	256 42
Strata na rublach	„	27972.35
Procent z weksli	„	1261.52
Procenty	„	15334.81
Prowizja	„	13180.73
Sumy spisane	„	1650.45
Zysk przenies. na rok następny	„	19309.53
	Rb.	247323 32

M A.

Pozostałość zysku z r. 1918	Rb.	2407.36
Procent wydz. warrantowego	„	19897.23
Dochód z posesji	„	13636.22
Prowizja wydziału warrant.	„	20889.25
Składowe	„	190493.26
	Rb	247323.32

Bilans Polskiego Spółdzielczego Stowarzyszenia w Cisiu na dzień 1 stycznia 1921 roku.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie	Mk.	7768.10
Remanent w dziale wytwórczym	„	55856.75
	Mk.	63624 85

STAN BIERNY.

Udziały	Mk.	25515.—
Pożyczka	„	20000.—
	Mk.	45515.—

Bilans Towarzystwa Akcyjnego Zakładów Mechanicznych „BORMAN, SZWEDE, i S-ka“

w dniu 1 listopada 1921 roku.

STAN CZYNNY.	Mk. i fen.
Kasa — gotowizną w Warszawie	327784.50
Place w Warszawie	2320526.20
„ w Aleksandrowsku	513593.13
Budynki w Warszawie	3737855.06
„ w Aleksandrowsku	1205108.93
Maszyny, narzędzia i urządzenia w Warszawie	7939649.73
„ „ „ w Aleksandrowsku	2656381.76
Modele w Warszawie	50760.—
„ w Aleksandrowsku	21600.—
Rysunki i Archiwum w Warszawie	43200 —
Ruchomości biurowe i wozy w Warszawie	40226.52
„ „ w Aleksandrowsku	31536.—
Udziały i papiery procentowe w Warszawie	99132.12
„ „ „ w Aleksandrowsku	97286.40
Kaucje w instytucjach na zabezpieczenia	1587659.03
Weksle obce i przekazy w Warszawie	84208.68
„ „ „ Aleksandrowsku	62640.—
Zaliczenia kolejowe	366.08
Zapasy fabryczne w Warszawie	67055536.59
„ „ w Aleksandrowsku	1615663.84
Dłużnicy w Warszawie	23991840.23
„ w Aleksandrowsku	765521.75
W Bankach do dyspozycji Warszawskiej Fabryki	347982.86
„ „ „ „ Aleksandrowskiej Fabryki	947505.60
Depozyty Zarządu	400000.—
Straty Wojenne Zarejestrowane	381389.58
	116324954.59

STAN BIERNY.	Mk. i fen.
Kapitał Zakładowy	14400000.—
„ Zapasowy	2492661.06
„ Amortyzacyjny	3873423.—
Rezerwa Specjalna	12000000.—
Wierzyciele w Warszawie	6215525.48
„ w Aleksandrowsku	1836000.—
Weksle wystawione w Warszawie	1554827.—
„ „ w Aleksandrowsku	432000.—
Rachunki przechodnie dostawców i odbiorców w Warszawie	66998002.75
Kaucje Zarządu	400000.—
Rachunki nieodebranej dywidendy:	
Za rok operacyjny 1912/1913	216.—
„ „ „ 1913/1914	259.20
„ „ „ 1914/1915	5400.—
„ „ „ 1915/1916	12830.40
„ „ „ 1916/1917	7484.40
„ „ „ 1917/1918	9622.80
„ „ „ 1918/1919	4544.10
„ „ „ 1919/1920	23814.—
Zysk	6058344.40
	116324954.59

Rachunek Strat i Zysków za rok operacyjny 1920/1921.

Osiągnięty zysk ze sprzedaży fabryki przy ul. Kolejowej	Mk.	2799174.51
W ciągu 1920/1921 r. wykonano i sprzedano w Warszawie za sumę (dochód brutto)	„	98210339.26
	Mk.	101009513.77
Wydatkowano w Warszawie	„	94676269.22
	Mk.	6333244.55
Odpisano wątpliwe należności od dłużników	„	274900.15
Zysk	Mk.	6058344.40

Stosownie do uchwały Walnego Zgromadzenia z dn. 27 kwietnia r. b. wypłata dywidendy w sumie mk. 1000.— od akcji, wartości nominalnej 4000.— marek, dokonywana będzie od dnia 27 kwietnia r. b. w Kasie T-wa w Warszawie, ul. Srebrna Nr. 16, przy okazaniu akcji za ostemplowaniem.

Bilans Polskiego Zrzeszenia Dystylatorów oraz Wytwórców wódek i likierów w Warszawie

za okres czasu od 1 lipca 1920 r. do 30 czerwca 1921 r.

STAN CZYNNY.		
Gotówka w kasie		2085665.49
Członkowie Zrzeszenia		2944331.05
Korespondenci		5400085.15
Banki:		
Bk. Tow. Spółdzielczych	2368.—	
„ Kredytowy	3043000.—	
„ Ziemiański	6674936.65	
Polska Kr. Kasa Pożyczkowa	6808.42	
Pocztowa Kasa Oszczędność.	3107334.86	12834447.93
Ruchomości biurowe		39036.50
Marki Stemplowe		13564.80
Wszechpolski Zw. Zawod. (10 udziałów)		500.—
Różni		10000.—
Obce Papiery Procentowe		8834100.—
Izba Skarbowa (R-k Depozytów)		8834100.—
Odbiorcy		12129903.86
Sumy Przechodnie		172721.25
		53298456.03

STAN BIERNY.		
Kapitały:		
Kapitał Udziałowy	82250.—	
„ Specjalny	6119400.—	
„ Zapasowy	180600.65	
Fundusz Specjaln. Kosztów	4260.—	6386510.65
Koszta Zjazdu Dystylatorów		1042.35
Członkowie Zrzeszenia		13709759.03
Korespondenci		4384516.85
Sprzedaż Towarów		208722.50
Bank Handlowy w Warszawie		220750.—
Odbiorcy		119223.85
Różni		1643102.—
Członkowie Rk. 5%-ej Poż. Państw.		8834100 —
Izba Skarb. Rk. Kred. Spirytusu		8424000.—
Kaucje i Gwarancje		8834100.—
Sumy Przechodnie		532628.80
		53298456.03

Warszawa, dn. 28 grudnia 1921 r.
(podpisał) buchalter J. Zmigrodzki

podpisali: Polskie Zrzeszenie Dystylatorów oraz Wytwórców wódek i likierów
Zarząd: Sk. Drewnowski, W. Jankowski, St. Brunnor

Komisja Rewizyjna
podpisano: M. Chein, S. Łuba

Bilans T-wa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Wodyniach za rok operacyjny 1920.

STAN CZYNNY.	
Gotówka w kasie	17841.67
Lokaty i papiery procentowe	141628.21
Pożyczki	402550.96
Majątek	101.60
Razem	562122.44

STAN BIERNY.	
Kapitały: zakładowy, zapasowy i specjalne	32565.66
Wkłady	410722.46
Długi	110757.08
Inne (sumy przechodnie)	6877.24
Zyski	1200.—
Razem	562122.44

B. Towarzystwo Pożyczkowo-Oszczędnościowe w Sosnowcu.

Bilans za 1919 rok.

WINIEN.

	Ruble i kopiejki.	
Kasa		458998.70
Pożyczki zw. za poręcz.	513784.53	
Pożyczki hipoteczne	263519.46	
Pożyczki ewikcyjne	30150.—	
Pożyczki lombardowe	23718.07	831172.06
Bank handlowy		97.—
Bank Towarzystw Spółdziel.		200579.87
Tow. Pożyczkowo-Oszczędnościowe		3625.43
Nieruchomość		180773.75
Ruchomość		2560.54
Papiery procentowe		19004.18
Akcje i udziały		42822.50
Dłużnicy		19025.57
Rach. strat i zysku		136698.01
		1895357.61

MA.

	Ruble i kopiejki.	
Kapitał udziałowy	250204.17	
Kapitał rezerwowy	11022.72	
Wkłady	1544122.22	
Bank Towarzystw Spółdziel.	77028.25	
Wierzyciele	12980.25	1895357.61
		1895357.61

Rachunek i Zysków i Strat.

	Ruble i kopiejki.	
Niedobór z lat ubiegłych	160277.46	
Procenty bieżące	9822.23	
Procenty od wkładów za 1919 r.	42274.09	
Wydatki z nieruchomości	16263 60	
Koszty administracyjne	33655.82	
Podatki	972.84	263267.04
		263267.04

		Ruble i kopiejki.
Procenty bieżące		67628.96
Dochody z nieruchomości		22901.23
Koszty sądowe		541.81
Komisowe		1042.77
Pożyczki spisane na straty		699 51
Kap. zap. spis. na pokr. str. z l. ub.		33754.75
Niedobór za 1915 r.	46728.91	
„ „ 1916 r.	54479 40	
„ „ 1917 r.	49561.05	
„ „ 1918 r.	9508.10	
	160277.46	
Pokr. kap. zapas.	33754.75	126522.71
Niedobór za 1919 r.	10175.30	136698.01
		263267.04

Bilans za 1920 rok.

WINIEN.

Kasa		387390.06
Pożyczki zw. za poręczen.	928134.56	
Pożyczki hipoteczne	329283.56	
Pożyczki ewikcyjne	10800.—	
Pożyczki lombardowe	245203.30	1513421.42
Dłużnicy		229086.28
Papiery procentowe		135539.03
Akcje i udziały		172746.60
Nieruchomości		390471.30
Ruchowości		4111.64
R-ki bieżące		5166196.49
		7998962 82

MA.

Kapitał udziałowy	535015.76	
Kapitał rezerwowy	23809.08	
Kapitał zapasowy	1200.—	
Wkłady	6044687.70	
Banki	715395.42	
Wierzyciele	113277.07	
Sumy przechodnie	506741.01	7940126.04
Zyski za rok 1920		58836.78
		7998962.82

Rachunek Zysków i Strat.

Niedobór z lat ubiegłych		295267.70
Procenty bieżące	235380.97	
Procenty od wkładów za 1920 r.	122192.74	
Wydatki z nieruchomości	174085.09	
Koszty administracyjne	561931.46	
Podatki	63353 49	
Odpis. na str. za nieureg. świat.	104.97	1157048.72
Zysk czysty		58836.78
		1511153.20

Procenty bieżące	585014.64
Dochody z nieruchomości	163570.36
Komisowe i prowizja	761578.90
Koszty sądowe	351.66
Pożyczki spis. na str. z lat ub.	19.44
Różne odpisy	618.20
	1511153.20

Bilans Stowarzyszenia Rolniczo-Handlowego w Ciechanowie za 1920 rok.

STAN CZYNNY: Gotówka 15407.70, towary 554676.52, dłużnicy 749753.09, ruchomości 84655.80, filja № 1 285433.21, nieruchomości 257343.10, udział w Wz. Kred. w Ciechanowie 5000.—, papiery procentowe 50266.67, strata 466962.14. STAN BIERNY: Las w Sulmierzu 83283.—, wierzyciele 974189 42, udziały 452275.—, udziałowcy lasu 747400.—, straty i zysk. 175330.81, fundusz zasobowy 37020.—, bilans 2469498.23 RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW: Dochód na towarach 41766.13, filja № 1 97848.92, procenty 232 75, komorne 1930.—. Wydatki: koszta handlowe 286384.10, procenty 9782.—, straty z powodu inwazji bol. 311873.84, straty 466962.14.

Stowarzyszenie Rolniczo-Handlowe w Radomsku.

Rachuuek Strat i Zysków za 1919 rok.

Koszta Handlowe:	Ruble i kopiejki			Ruble i kopiejki
Pensja pracowników Centrali .	144044 02		Zysk na towarach . . .	561274 77
Kasa przezorności lit. B. . .	7021 08			
Pomoc lekarska	906 54			
Pensja pracowników, koszta organizacji i różne na Filjach .	43723 22			
Materjały piśmienne . . .	12504 97			
Lokale, światło, opał . . .	12577 42			
Asekuracja towarów Centr. i Filji	5672 43			
Podatki	2240 50			
Remont nieruchomości . .	1025 69			
Telefony, depesze, pocztowe i różne wydatki	23785 69	253501 56		
Rezerwa wątpliwych należności		14710 46		
Procenty wierzycielom . .		29336 48		
Utrzymanie koni i samochodu .		10459 76		
Manco na towarach . . .		746 05		
Amortyzacja ruchomości . .	22782 58			
„ nieruchomości .	7030 28	29812 86		
Straty bieżące		935 38		
Czysty zysk		221772 22		
		561274 77		561274 77

Bilans w dniu 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY. — STAN BIERNY.

	Ruble i kopiejki			Ruble i kopiejki
Kasa		24230 20	Kapitał udziałowy . . .	108357 50
Dłużnicy	504010 01		„ rezerwowy . . .	52500 54
„ wątpliwi . . .	14710 46	518720 47	Wpłaty na udziały po 1/I 1919 r. .	7370 —
Dostawcy		560787 27	Kasa przezorności pracowników Stowarzyszenia . . .	18243 54
P. C. Z. w Piotrkowie . .		15160 89	Wierzyciele	1458013 31
Sumy przechodnie . . .		9714 85	Wydział Zbożowy . . .	455948 98
Garnitur młocarniany . .	7480 —		Rezerwa wątpliwych należności	14710 46
Samochód	29700 —		Do rozporządzenia Ogólnego Zebrania	221772 22
Ruchomości biurowe, sklepowe i magazynowe w Radomsku .	21932 23			
Szopy i parkany w Radomsku .	863 21	59975 44		
Zadatek na nieruchomość w Pajęcznie i materjały budowl. .	5569 57			
Ruchomości filji w Pajęcznie .	1752 38	7321 95		
Nieruchomość filji w Gidlach .	10210 63			
Ruchomości „ „ .	1413 90	11624 53		
Nieruchomość filji w Koniecpolu i nowe budynki . . .	66609 35			
Ruchomości filji w Koniecpolu .	883 27	67492 62		
Nieruchomość w Przedborzu .		47765 81		
Inwentarz żywy w Radomsku .		6192 75		
Filja w Przedborzu za towary .	203909 40			
„ Koniecpolu „ „ .	169559 95			
„ Gidlach „ „ .	75585 61			
„ Pajęcznie „ „ .	124117 06			
„ Brzeźnicy „ „ .	1659 —	574831 02		
Remanent towarów w Radomsku		433098 75		
		2336916 55		2336916 55

Stowarzyszenie Spożywców „GIECZNOWIANKA" w Giecznie, gm. Rogoźno.

Bilans na dn. 1 stycznia 1921 r.

STAN CZYNNY.			STAN BIERNY.		
Gotowizna w kasie		34164.90	Udziały		25641.57
Ruchomości		2446.39	Fundusze:		
Nieruchomości		10136.66	a) zapasowy . . .	3352.43	
Remanent towarów po cenie kosztu		113478.69	b) społeczny . . .	18444.92	21797.35
Różni: a) Warszawa . .	276.60		Różni:		
b) Łódź . . .	3080.--		a) pożyczki . . .	153854.86	
c) Łęczyca, udział w Związku	7000.-		b) kaucje . . .	8000.—	
d) inne należności . .	101725 28	112081.88	c) inne zobowiązania .	2113.61	163968.47
			Czysta nadwyżka		60900.32
Ogółem .		272307.71	Ogółem .		272307.71

Stowarzyszenie Rolniczo-Handlowe w Radomsku.

Bilans na 31 grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.

	Marki i fenigi	
Kasa: pozostałość w Centrali na 31/XII-20	312925 25	
pozostałość na filjach na 31/XII-20	408068 04	720993 29
Weksle		3065000 —
Papiery %%		255000 —
Dłużnicy: Centrala	9924745 15	
Filje	1207711 97	11132457 12
Inwentarz żywy		35443 39
Lokomobila i młocarnia		184887 60
Samochód		164326 44
Bocznica kolejowa		6000 —
Zboże za nawozy sztuczne		127071 40
Nieruchomości		9710661 60
Szopy i parkany		17268 90
Ruchomości		359720 37
Remanent towarów:		
Centrala	13046648 83	
filja Przedbórz	1779343 01	
„ Pajęczno	1810836 59	
„ Koniecpol	2068533 77	
„ Gidle	1482766 16	
„ Brzeźnica	1001131 93	21189260 29
		46968090 40

STAN BIERNY.

	Marki i fenigi
Kapitał udziałowy	6957092 81
„ rezerwowy	216747 78
Wpłaty na udziały	1911 60
Kasa przezorności pracowników	189391 29
Akcepta	9387000 —
Wierzyciele	24423678 75
Wydział zbożowy	1853400 12
Sumy przechodnie	1114550 35
Czysty zysk	2824317 70
	46968090 40

Rachunek Strat i Zysków na 31 grudnia 1920 r.

Debet.

	Marki i fenigi	
Koszta handlowe:		
Wynagrodzenie urzędników	1453209 35	
„ robotników	178795 99	
Kasa przezorności lit. B	93685 36	
Materjały piśmienne	144117 45	
Lokale, światło i opał	31301 64	
Pomoc lekarska	17929 50	
Porto, stemple, prenumerata i telefony	12028 90	
Różne ofiary	25959 75	
Podatki	37257 86	
Asekuracja towarów	61342 57	
Wydatki wojenne	181510 15	
Utrzymanie filji Przedbórz	151086 20	
„ „ Pajęczno	152351 34	
„ „ Koniecpol	136828 73	
„ „ Gidle	94759 52	
„ „ Brzeźnica	75575 34	
Różne wydatki	215825 77	3063565 42
Utrzymanie koni i stajni		35705 52
%% Bankowe		560144 37
Czysty zysk		2824317 70
		6483733 01

Credit.

	Marki i fenigi
Pozostałość zysku z 1919 r.	9267 11
Zysk brutto na towarach	6474465 90
	6483733 01

Bilans Banku Powszechnego w Piotrkowie Spółki Akcyjnej.

STAN CZYNNY	Na dzień 1/XII 1921 r. Mk.	f.	Na dzień 1/I 1922 r. Mk.	f.
Gotowizna w kasie	1374674	85	1270473	40
R-k przekazowy w P. K. K. P.	2195610	—	3293110	—
Pocztowa Kasa Oszczędności	43668	85	31228	05
Papiery procentowe:				
a) papiery państwowe	1072398	40	1088598	40
b) akcje	548460	—	524960	—
Weksle zdyskontowane	2330000	—	2434000	—
Spejal. R-ki bieżące	1792819	36	1346699	35
Nieruchomość	1753444	36	1762668	06
Skarbiec z kasetk. i ruchom.	932000	—	932000	—
Koszty handlowe	998581	60	1151170	60
Różne rachunki	936840	39	1021844	89
	13978497	80	14856752	75

STAN BIERNY	Na dzień 1/XII 1921 Mk.	f.	Na dzień 1/I 1922 r. Mk.	f.
Kapitał zakładowy	5000000	—	5000000	—
Lokacje terminowe	2526406	—	2526406	—
Rachunki bieżące	1369737	28	2709737	28
Redyskonto weksli	100000	—	—	—
Relombardowane papiery %	703000	—	703000	—
Korespondenci (Loro)	1226565	87	780612	87
Korespondenci (Nostro)	141894	20	—	—
Waluty i dewizy zagran.	304559	30	280959	30
Procenty i prowizje	2201221	31	2249319	71
Różne rachunki	405113	84	606717	59
	13978497	80	14856752	75

Towarzystwo Akcyjne Fabryki Transmisji, Maszyn i Odlewów Żelaznych „J. JOHN" w Łodzi

za 14-ty rok operacyjny t. j. za czas od 2-go października 1919 r. do 2-go października 1920 r.

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT.

Zysk brutto wynosi			Mk. 5276258.41
Należy potrącić na:			
Amortyzację budynków murowanych i urządzeń fabrycznych 5%	Mk.	270081.53	
Amortyzację domów drewnianych 10%	„	5605.—	
Amortyzację maszyn, aparatów i urządzeń ruchomych 10%	„	935191.90	
Kapitał zapasowy 5%	„	263812.91	
Tantjemy dla członków zarządu	„	15000.—	
Gratyfikację dla urzędników	„	1000000.—	„ 2489691.35
Czysty zysk			Mk. 2786567 06
Pozostałość zysku z roku 1919			„ 299515.10
			„ 3086082.16
Z sumy tej otrzymują akcjonarjusze jako dywidendę			„ 2556800.—
A pozostałość w sumie			Mk. 529282.16

Zarezerwowano na podatek od zysku i na przeniesienie na rok 1920—21.

Bilans z dniem 2-go października 1920 r.

STAN CZYNNY.

Grunta fabryczne	Mk.	10781840.—
Budynki murowane i urządzenia fabryczne	„	5401630.75
Budynki drewniane	„	56050.—
Maszyny, aparaty i urządzenia ruchome	„	9351919.01
Kasa	„	690431.37
Weksle i papiery wartościowe	„	1482338.25
Dłużnicy	„	8376591 33
Zapasy (fabrykaty i materjały	„	53372067.18
	Mk	89512867.89

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy			Mk. 17000000.—
Kapitał zapasowy			„ 602516.99
Kapitał amortyzacyjny			„ 2857429.65
Hipoteki			„ 259200.—
Wierzyciele			„ 17844408.31
Rezerwa walutowa			„ 45038536.36
Fundusz ubezpieczenia robotników od nieszczęśliwych wypadków			„ 86400.—
Fundusz dla wdów i sierot			„ 101600.—
Fundusz zapasowy specjalny			„ 147003.07
Zysk:			
Pozostałość z roku 1918/19	Mk.	299515.10	
Za 1919 20	„	5276258.41	„ 5575773.51
			Mk. 89512867 89

Towarzystwo Akcyjne Fabryki Transmisji, Maszyn i Odlewów Żelaznych „J. JOHN" w Łodzi

za — rok operacyjny t. j. za czas od 1-go października 1920 r. do 31-go grudnia 1920 r.

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT.

Zysk brutto wynosi			Mk. 9326115.61
Należy potrącić na:			
Amortyzację budynków murowanych i urządzeń fabrycznych 5%	Mk.	67520.38	
Amortyzację domów drewnianych 10%	„	1401.25	
Amortyzację maszyn, aparatów i urządzeń ruchomych 10%	„	240371.33	
Kapitał zapasowy 5%	„	466305.80	
Wynagrodzenie dla Komisii Rewizyjnej	„	150000.—	
Gratyfikację dla urzędników	„	1000000.—	
Fundusz rezerwowy	„	1852996 93	„ 3778595.69
Czysty zysk wynosi			Mk. 5547519.92
Pozostałość zysku z roku 1919/20			„ 529282.16
			„ 6076802.08
Z sumy tej otrzymują akcjonarjusze jako dywidendę			„ 4760000.—
A pozostałość w sumie			Mk. 1316802.08

Przenosi się jako rezerwa dla podatku od zysku i przeniesienie na rok 1921.

Bilans z dniem 31-go grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.

Grunta fabryczne	Mk.	10781840.—
Budynki murowane i urządzenia fabryczne	„	5401630.75
Budynki drewniane	„	56050.—
Maszyny, aparaty i urządzenia ruchome	„	9614853.31
Kasa	„	417071.42
Weksle i papiery wartościowe	„	1774101.31
Dłużnicy	„	25999153 60
Zapasy (fabrykaty i materjały)	„	77235012 26
	Mk.	131279712.65

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy			Mk 17000000 —
Kapitał zapasowy			„ 866329.91
Kapitał amortyzacyjny			„ 4068308.08
Hipoteki			„ 259200.—
Wierzyciele			„ 22425387.46
Rezerwa walutowa			„ 72897786.36
Fundusz ubezpieczenia robotników od nieszczęśliwych wypadków			„ 86400.—
Fundusz dla wdów i sierot			„ 101600.—
Fundusz zapasowy specjalny			„ 147003.07
Niewypłacona dywidenda, gratyf. i tant. za rok 1919/20			„ 3571800.—
Zysk:			
Pozostałość z roku 1919/20	Mk.	529282.16	
Za 1920 rok	„	9326115.61	„ 9855397.77
			Mk. 131279712.65

Bilans Stowarzyszenia Spożywczego „Jaskółka" w Sancygniowie za operacyjny rok 1920.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie		Mk. 37488 f. 30
Ruchomości		„ 6044 „ 09
Nieruchomości		„ — —
Remanent towar. po cenie kosztu w sklepach i magazynach	Mk. 83899 f. 02	
Remanent w dziale wytwórczym		„ 83899 „ 02
Dłużnicy (za towary)		„ 15348 „ 80
Różni:		
a) udział w Związku	Mk. 7980 „ —	
b) inne należności	„ 1007 „ 15	„ 8987 „ 15
Ogółem		Mk. 151767 f. 36

STAN BIERRNY.

Udziały		Mk. 37674 f. —
Fundusze:		
a) zapasowy	Mk. — f. —	
b) społeczny	„ 8271 „ 90	
c) specjalne	„ 2669 „ 29	„ 10941 „ 19
Wkładki oszczędnościowe		„ 59344 „ —
Różni:		
a) należn. dostawcom	Mk. — f. —	
b) pożyczki	„ — „ —	
c) kaucje	„ — „ —	
d) inne zobowiązania	„ 11101 „ 58	„ 11101 „ 58
Czysta nadwyżka		„ 32706 „ 59
Ogółem		Mk. 151767 f. 36

Bilans Spółki Akcyjnej „POLSKA CENTRALA HANDLOWA" w dniu 31 grudnia 1921 r.

STAN CZYNNY.	Mk. i fen.
1. Kasa. Pozostałość gotówki	628003.05
2. Ruchomości. Wartość ruchomości	610180.90
3. Towary. Wartość remanentów p/g spisu towarów	60427027.16
4. Banki. Salda n/należności	10171357.78
5. Różni dłużnicy. Salda n/należności	5109875.42
6. Papiery procentowe. Wartość papierów procentowych	3047370 18
7. Kaucje. Saldo kaucji własnych	415242.80
	80409057.29

STAN BIERNY.	Mk. i fen.
1. Kapitał akcyjny. Suma kapitału	20000000.—
2. Kapitał zapasowy. Suma kapitału	2239407.87
3. Banki. Salda ich należności	16314319.96
4. Różni wierzyciele. Salda ich należności	8650408.46
Zysk netto	33204921.—
	80409057.29

Projekt Podziału Zysku za 1921 rok.

Czysty zysk			Mk.	33204921.—
Na kapitał zapasowy 5%	Mk.	1660246.—		
40% dywidendy	„	8000000.—		
15% Rada i Zarząd	„	4551701.—		
Gratyfikacja dla pracowników	„	1600000.—		
Na cele społeczne	„	500000.—	„	16311947.—
Reszta po pokryciu podatku przemysłowego, dochodowego i daniny państw. przeznacza się na kapitał zapasowy			Mk.	16892974.—

Towarzystwo Akcyjne Warszawskiej Fabryki Dywanów, Spółka Akc.

Bilans za okres od 1 stycznia 1915 r. do 1 stycznia 1921 r.

STAN CZYNNY.		
Gotowizna	Mk.	469011.64
Papiery procentowe	„	1208408.45
Budowle i maszyny	„	1458877.48
Debitorzy	„	3407602.61
Towary	„	488887.90
	Mk.	7032788.08

STAN BIERNY.		
Kapitał akcyjny	Mk.	1080000.—
„ amortyzaoyjny	„	724588.20
„ rezerwowy	„	62910.71
Wierzyciele	„	3131255.61
Reszta zysku z r. 1914 r.	„	32052.11
Zysk 1915 r. do 1920 r. włącznie	„	2001981.45
	Mk.	7032788.08

Rachunek Strat i Zysków.

Koszty przy sprzedaży	Mk.	230090.33	Dochody z produkcji	Mk.	6538614.03
„ „ fabrykacji	„	646701.89			
„ „ handlowe ogólne	„	3202133.87			
Straty u dłużników	„	457706 49			
Zysk do podziału	„	2001981.45			
	Mk.	6538614.03		Mk.	6538614.03

Podział Zysków.

Na kapitał amortyzacyjny	Mk.	102967.03	Reszta zysku z r. 1914	Mk.	32052.11
„ „ rezerwowy	„	100089.05	Zysk za okres 1915 r. do 1920 r. włoznie	„	2001981.45
„ wynagrodzenie zarządu i urzędników	„	650000.—			
„ rezerwę na podatki	„	300000.—			
Przeniesiono na rok	„	880977.48			
	Mk.	2034033 56		Mk.	2034033.56

Stan Rachunków Rutkowskiego Kredytowego Towarzystwa w Rutkach, gminy Koszaki-Rutki pow. Łomżyńskiego,

po dzień 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY.				
Lokaty w instytucjach pieniężnych	mk.	35790	f.	64
Papiery % zabran. do Rosji	„	4293	„	82
pożyczki	„	74613	„	57
Wydatki straty i %%	„	5386	„	80
Gotówka w kasie	„	19498	„	10
Razem	mk.	139582	f.	93

STAN BIERNY.				
Kapitały zapasowy, własny i specjalny	mk.	11344	f.	40
wkłady	„	121275	„	98
zyak i %%	„	6962	„	55
Razem	mk.	139582	f.	93

po dzień 31 grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.				
Lokaty w instytucjach pieniężnych	mk.	21758	f.	71
pożyczki	„	190234	„	29
wydatki i straty	„	11299	„	81
gotówka w kasie	„	4251	„	89
Razem	mk.	227544	f.	70

STAN BIERNY.				
Kapitał zapasowy własny i specjalny	mk.	12389	f.	85
wkłady	„	201246	„	79
zyski i %%	„	13909	„	06
Razem	mk.	227544	f.	70

BILANS
Piekarni Współdz. „CHLEB” w Siedlcu za 1920 r.

	Stan Czynny		Stan Bierny	
	Marki i fenigi			
Gotówka w kasie	12752	62		
Zapasy towarów	49800	—		
Zapasy kosztów ruchu	11100	—		
Dłużnicy	12540	—		
Nieruchomość	101746	—		
Udziały			128519	98
Kapitał zapasowy			5639	61
Kapitał specjalny			2122	87
Zysk			51656	16
	187938	62	187938	62

Rachunek Strat i Zysków.

	Straty		Zyski	
	Marki i fenigi			
Zysk brutto z pieczywa			240301	16
Koszta ruchu	183789	86		
Amortyzacja nieruchomości	5355	14		
Inne (dochód z przeszacowania udziału)			500	—
Zysk	51656	16		
	240801	16	240801	16

Bilans Stow. Zbożowego „MŁYN-PIEKARNIA” w Siedlcu
za czas od 1 stycznia 1921 r. do 31 grudnia 1921 r.

	Stan Czynny		Stan Bierny	
	Marki i fenigi			
Gotówka w kasie	4867	—		
Zapasy towarów	150000	—		
Zapasy kosztów ruchu	20000	—		
Dłużnicy	37397	—		
Nieruchomości i ruchomości	7983900	—		
Wierzyciele			2168101	—
Udziały			5832905	—
Kapitał zapasowy			129814	—
Kapitał specjalny			2123	—
Zysk			63221	—
	8196164	—	8196164	—

Rachunek Strat i Zysków.

	Straty		Zyski	
	Marki i fenigi			
Zysk brutto z pieczywa i przemiału			3325891	—
Koszta ruchu	3099734	—		
Amortyzacja nieruchomości i ruchomości	162937	—		
Zysk	63221	—		
	3325891	-	3325891	—

Sprawozdanie Stowarzyszenia Spożywczego „BRATNIA POMOC“ w Lipie za 1919 i 1920 r.

Bilans na dn. 1 stycznia 1920 r.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie	Kor.	307.71
Nieruchomości	„	430.—
Remanent towarów po cenie kosztu: w sklepach i magazynach	„	5809.49
	Kor.	6547.20

STAN BIERNY.

Fundusz specjalny	Kor.	176.50
Kaucja	Kor.	738.70
Czysta nadwyżka	„	2102.—
Udziały	„	3530.—
	Kor.	6547.20

Bilans na dn. 1 stycznia 1921 r.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie		Mk.	21377.—
Ruchomości		„	653.40
Remanent towarów po cenie kosztu: w sklepach i magazynach	Mk. 40117.56	„	40117.56
Inne należności	„ 2394.70	„	2394.70
		Mk.	64542.66

STAN BIERNY.

Udziały		Mk.	39239.25
Fundusz zapasowy	Mk. 240.—		
„ społeczny	„ 2154.70		
Wkładki oszczędnościowe		„	2394 70
Czysta nadwyżka		„	22908 71
		Mk.	64542.66

Fabryka Konfekcji i Składy Sukna TADEUSZ KRAFFT, Spółka Akcyjna w Warszawie, Marszałkowska 153.

ZESTAWIENIE ZYSKÓW I STRAT ZA ROK OPERACYJNY 1920/21.

Przychód	Mk.	39113018.64
Rozchód	„	27202693.58
Czysty zysk	„	11910325.06

BILANS NA DZIEŃ 31 LIPCA 1921 ROKU.

AKTYWA.

Kasa	Mk.	2904322.25
Towary	„	27125118 —
Odbiorcy	„	16693582 93
Dostawcy	„	23335.35
Nieruchomość	„	2000000.—
Ruchomości	„	3944400.—
Maszyny i motory	„	2623269.83
Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, papiery %% w zastawie	„	4500000.—
Papiery %%, akcje i udziały	„	4681455.—
Kaucje złożone w gotowiźnie i pap. %%	„	230200.—
Akcje członków zarządu	„	150000.—
Koszty handlowe okresu przyszłego	„	783150.—
	Mk.	65658833.36

PASYWA.

Kapitał akcyjny	Mk.	15000000.—
Wpłaty na 2-ą emisję	„	2542900.—
Instytucje kredytowe	„	10689278.—
Odbiorcy	„	933928.90
Dostawcy	„	18160608.75
Akcepty	„	500216.—
Papiery %% w zastawie	„	4500000.—
Papiery %% złożone na kaucje	„	100000.—
Członkowie Zarządu za złożone akcje	„	150000.—
Koszty handlowe okresu przeszłego	„	1171576 65
Zysk	„	11910325.06
	Mk.	65658833.36

Towarzystwo Akcyjne Widzewskiej Manufaktury Bawełnianej dawniej HEINZEL i KUNITZER w Łodzi.

BILANS W DNIU 31 GRUDNIA 1919 ROKU.

STAN CZYNNY.

Grunta		Rb. 2435809.88
Budynki fabryczne i domy mieszkalne		„ 2340214.38
Maszyny i urządzenia		„ 4324216.63
Przybory		„ 52065.94
Towary		„ 8025118.54
Bawełna		„ 25037083.63
Przędza i materjały		„ 16985204.95
Gotówka		„ 648385.80
Obligacje nie puszczone w obieg		„ 41000.—
Weksle		„ 500.—
Dłużnicy:		
a) Banki	Rb. 11023527.59	
b) Różni	„ 5945239.53	„ 16968767.12
Sumy przechodnie		„ 43913.68
Papiery wartościowe		„ 620814.27
		Rb. 77523094.82

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy		Rb. 6000000.—
Kapitał rezerwowy		„ 842372.54
Kapitał amortyzacyjny na 31 grudnia 1917 r.		„ 6016924.66
Dług obligacyjny:		
Pierwotny	Rb. 2000000.—	
Wylosowane obligacje	„ 1797000.—	„ 203000.—
Wylosowane, a nie przedstawione do zapłacenia obl.		„ 194500.—
Wierzyciele:		
a) Rembursy	Rb. 50504544.44	
b) Wkłady	„ 284888.84	
c) Różne	„ 12427267.03	„ 63216700.31
Fundusz na cele dobroczynne im. J. Kunitzera		„ 96415.93
Nieodebrana dywidenda		„ 1312.50
Fundusz asekuracyjny		„ 101214.07
Pozostałość zysku z 1918 r.		„ 125088.23
Zysk roku 1919		„ 725566.58
		Rb. 77523094.82

Na rachunków zysków i strat pozostało z 1918 r.	Rb. 125088.23
Zysk roku 1919	„ 725566.58
Do podziału:	Rb. 850654.81

Ogólne Zebranie, odbyte w dniu 30 października r. b. bilans powyższy zatwierdziło i postanowiło wypłacić 5% dywidendę (Mk. 27 = Rb. 12.50) z 250 Rb. nominalnej wartości i akcji.

Towarzystwo Akcyjne Widzewskiej Manufaktury Bawełnianej dawniej HEINZEL i KUNITZER w Łodzi.

BILANS W DNIU 31 GRUDNIA 1920 ROKU.

STAN CZYNNY.

Grunta		Rb. 2435809.88
Budynki fabryczne i domy mieszkalne		„ 2340214.38
Maszyny i urządzenia		„ 4452157.63
Przybory		„ 64113.13
Towary		„ 301585075.66
Bawełna		„ 93927514.61
Przędza i materjały		„ 162279039.60
Gotówka		„ 585376.42
Weksle i czeki		„ 2076786.70
Dłużnicy:		
a) Banki	Rb. 6736597.75	
b) Różni	„ 85511689.29	„ 92248287.04
Sumy przechodnie		„ 96344.07
Papiery wartościowe		„ 1803068.01
		Rb. 663893787.13

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy		Rb. 6000000.—
Kapitał rezerwowy		r 893855.54
Kapitał amortyzacyjny na d. 31 grudnia 1919 r.		„ 6352749.51
Obligacje wylosowane, a nie przedstawione do zapłacenia		„ 266500.—
Wierzyciele:		
a) Rembursy i baw.	Rb. 157562405.98	
b) Różni	„ 489565215.19	„ 647127621.17
Fundusz na cele dobroczynne im. J. Kunitzera		„ 126911.07
Nieodebrana dywidenda		„ 192710.50
Fundusz asekuracyjny		„ 151214.07
Kasa przezorności dla urzędników		„ 25000.—
Pozostałość zysku z 1919 roku.		„ 28346.96
Zysk z roku 1920		„ 2728878.31
		Rb. 663893787.13

Na rachunku zysków i strat pozostało z 1919 roku	Rb. 28346.96
Zysk roku 1920	„ 2728878.31
Do podziału:	Rb. 2757225.27

Ogólne Zebranie, odbyte w dniu 24 listopada r. b., zatwierdzając powyższy bilans, postanowiło wypłacić 30% dywidendy, t. j. Mk. 162.— = Rb. 75.— od 1 akcji wartości nominalnej Rb. 250.

Sprawozdanie Stowarzyszenia Spożywczego Kooperatywy Nauczycielskiej „PRZYSZŁOŚĆ"

za czas od dn. 7 stycznia 1919 r. do dn. 31 grudnia 1919 r.

Bilans na dz. 1 stycznia 1920 r.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie	Kor. 3741.72
Ruchomości	„ 9111.38
Remanent towarów po cenie kosztu	„ 113305.25
Różni	„ 524.69
Razem	Kor. 126683.04

STAN BIERNY.

Udziały	Kor. 21299.—
Kapitał rezerwowy	„ 1112.—
Inne rachunki	„ 84244.23
Czysty zysk	„ 20027.81
Razem	Kor. 126683.04

Bilans Stow. Spoż. „GWIAZDA" w Woli Makowskiej za rok 1920.

STAN CZYNNY.	Marki.	STAN BIERNY.	Marki.
Gotowizna	24507.79	Udziały	11375.—
Ruchomości	861.30	Kap. społeczny	595.—
Towary	28518 30	Pożyczki	1400.—
		Zyski za 1920 rok	40517 39
	53887 39		53887 39

Bilans Stow. Spoż. „KRAKUS" w Zagości na dz. 1 stycznia 1921 r.

STAN CZYNNY.			STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie		26751.01	Udziały	16537.—
Ruchomości		553.50	Wkładki oszczędnościowe	19580 96
Remanent towarów po cenie kosztu		50667.78	Czysta nadwyżka	50939.33
Różni: a) udział w Związku	8085.—			
„ b) inne należności	1000.—	9085.—		
	Ogółem Mk.	87057.29	Ogółem Mk.	87057.29

Bilans Stow. Spoż. „JASKÓŁKA" w Sancygniowie za rok operacyjny 1919.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie	4796.—	Udziały	16260.—
Ruchomości	1350.—	Kapitał zapasowy	1564.56
Remanent towarów po cenie kosztu	26492.40	Kapitał rezerwowy	312.—
Dłużnicy za towary	2573.27	Należności dostawcom	217.—
		Pożyczki	1605.—
		Czysty zysk	15253.11
Razem Kor.	35211.67	Razem Kor.	35211.67

Bilans Stow. Spoż. „GŁUCHÓW" w Głuchowie na dz. 1 stycznia 1921 r.

STAN CZYNNY.			STAN BIERNY.		
Gotowizna w kasie		41394.64	Udziały		31984.47
Ruchomości		4469.40	Fundusze: a) zapasowy	2353.39	
Nieruchomości		11371.32	b) społeczny	19000.68	21354.07
Remanent towarów po cenie kosztu		29551.85	Różni: a) pożyczki	12750.—	
Różni: a) udział w Związku	7288.01		b) inne zobowiązania	223.30	12973.30
„ b) inne należności	21000.57	28288.58	R-k Przechodni		3733.20
R-k		4032.48	Czysta nadwyżka		49063.23
	Ogółem Mk.	119108.27		Ogółem Mk.	119108.27

Bilans Stowarzyszenia Spożywczego „PIAST" w Puszy Marjańskiej na dzień 1 stycznia 1921 roku.

STAN CZYNNY:		STAN BIERNY:	
Gotowizna w kasie	17743.39	Udziały	31425.—
Ruchomości	3095.—	Kapitał zapasowy	915.86
Remanent w dziale wytwórczym	39417.03	„ społeczny	7183.70
Inne należności	39124.74	Pożyczki	31000.—
		Czysta nadwyżka	28855.60
Ogółem Mk.	99380.16	Ogółem Mk.	99380.16

Bilans Zamojskiego Stowarzyszenia Spożywców na dzień 30 września 1919 r.

STAN CZYNNY:		STAN BIERNY:	
Gotówka	1270.62	Udziały	19217.77
Towarów (po cenie kupnej)	163758.57	Kapitał zapasowy	14460.14
Różni (korespondenci)	40811.75	„ rezerwowy	30774.16
Ruchomości	10992 41	Różni (korespondenci)	85515.19
Dłużnicy	652.41	Czysty zysk	67989.30
Inne rachunki	470 80		
Ogółem Kr.	217956.56	Ogółem Kr	217956 56

Bilans Zamojskiego Okręgowego Stowarzyszenia Spożywców na dzień 1 stycznia 1920 r.

STAN CZYNNY:		STAN BIERNY:	
Gotówki w kasach	10543.43	Udziały	49979.78
Towary (po cenie kupnej)	315604.75	Różni (korespondenci)	165496.90
Różni (korespondenci)	68242.90	Kapitał społeczny	50761.64
Ruchomości *)	16053.24	Fudusz bud. domu lud. na Nowym Mieście	40000.—
Inne rachunki (koszty sądowe)	770.80	Inne rachunki (stypendja i t. p.)	8500.—
		Czysty zysk	96476.80
Ogółem Kr.	411215.12	Ogółem Kr.	411215.12

*) Ruchomości przedstawiają obecnie wartość 2000000.— Mk.

Sprawozdanie Sp. Akc. „REKLAMA POLSKA" w Warszawie

Za czas od 1 września 1919 r. do 31 grudnia 1920 r.

B I L A N S

STAN CZYNNY.	Marki.
Gotowizna w kasie	225141.48
Waluta zagraniczna	552.—
Rachunki bieżące w bankach	162711.78
Papiery procentowe własne	888489.40
Udziały Konsorcjalne	540000.—
Rachunki z Oddziałami	1488864.59
Dłużnicy	3880200.97
Wierzyciele	160859.44
Ruchomości	1.—
Sumy przechodnie	193526.25
	7540346.91

STAN BIERNY.	Marki.
Kapitał zakładowy	1000000.—
Należności bankowe	1656190.—
Wierzyciele	3188531.81
Dłużnicy	196500.06
Kasa przezorności pracowników	63158.—
Sumy przechodnie	287676.96
Zysk do podziału	1148290.08
	7540346.91

Buchalter (—) S. Paudyn.

Dyrektorzy: (—) H. Butkiewicz (—) T. Pudłowski.

S T R A T Y i Z Y S K I

Ruchomości Oddziałów	72166.—
Organizacja Centrali oraz Koszty Handlowe	3028121.45
Prowizje i procenty	1102709.77
Dłużnicy wątpliwi	92010.75
Zysk czysty	1148290.08
	5443298.05

Wpływy ogólne z wydawnictw i ogłoszeń	5443298.08
	5443298.08

Sprawozdanie za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1921 r.

B I L A N S

STAN CZYNNY	
Gotowizna w kasie	110331.41
Waluta zagraniczna	14168.—
Rachunki bieżące w bankach	1404826.38
Papiery procentowe	830425.97
Udziały Konsorcjalne	760000.—
Kaucje i depozyty własne	167900.—
Rachunki z Oddziałami	7180312.86
Dłużnicy	19714661.73
Ruchomości	1.—
Depozyty obce	37925.—
	30220552.35

STAN BIERNY	
Kapitał zakładowy	1000000.—
Kapitał zapasowy	114800.
Należności bankowe	2332065.07
Akcepty	750000.—
Wierzyciele	10810923.44
Sumy przechodnie	9022111.83
Kasa Przezorności	517850.15
Rezerwa na należności	3000000.—
Deponenci	37925.—
Zysk do podziału	2634876.86
	30220552.35

S T R A T Y i Z Y S K I

Drukowanie ogłoszeń	88626920.87
Ruchomości	453485.—
Koszty organizacji oddziałów	890050.—
Koszty handlowe	20814877.54
Prowizje i procenty	10484562.21
Rezerwa na należności	3000000.—
Zysk czysty	2634876.86
	126904772.48

Wpływy ogólne z wydawnictw i ogłoszeń	122859789.23
Straty odzyskane	31318.15
Zysk z Oddziału Poznańskiego	4004575.02
Pozostałość zysków z r. 1920	9090.08
	126904772.48

R A D A i Z A R Z Ą D

Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego „Kasa Staromiejska" zawiadamiają pp. członków Towarzystwa, że w dn. **10 czerwca 1922 roku** o godzinie 12-ej w południe odbędzie się Ogólne Zebranie członków Towarzystwa w lokalu Kasy Staromiejskiej Stare-miasto 38 w pierwszym terminie, a w drugim terminie w tymże lokalu i dniu o godzinie 7-ej popołudniu; porządek dnia: zatwierdzenie sprawozdania i bilansu, likwidacja Towarzystwa, budżet na rok 1922, wybory. — Stosownie do art. 75 punkt 5 ustawy o Spółdzielniach drugie kolejne Ogólne Zebranie członków Towarzystwa odbędzie się w dniu 24 czerwca 1922 roku o godzinie 7-ej popołudniu w lokalu wyżejwymienionym z porządkiem dnia: likwidacja Towarzystwa.

Komisja Likwidacyjna Warszawskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego zawiadamia, że pomienione Towarzystwo, mocą uchwały Ogólnego Zebrania członków, zapadłej w dniu 6 listopada 1920 roku, zostało rozwiązane; przeto wzywa się wierzycieli Towarzystwa do zgłaszania swych roszczeń do dnia 1 października 1922 roku do lokalu Towarzystwa, Stare-miasto 38.

Komisja Likwidacyjna Tow. Pożyczkowo-Oszczędnościowego „Kredyt Warszawski" zawiadamia, że pomienione Towarzystwo, mocą uchwały Ogólnego Zebrania członków, zapadłej w dniu 12 października, a potwierdzonej w dniu 26 października 1921 roku, zostało rozwiązane; przeto wzywa się wierzycieli Towarzystwa do zgłoszenia swych roszczeń do dnia 1 października 1922 roku do lokalu Towarzystwa Stare-miasto 38.

Komisja Likwidacyjna Warszawskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego „Społem" zawiadamia, że pomienione Towarzystwo, mocą uchwały Ogólnego Zebrania członków, zapadłej w dniu 6 listopada 1920 r., zostało rozwiązane; przeto wzywa się wierzycieli Towyrzystwa do zgłoszenia swych roszczeń do dnia 1 października 1922 r. w biurze Towarzystwa, Stare-miasto 38.

Komisja Likwidacyjna Warszawskiej Kasy Pożyczkowo-Oszczędnościowej Ś-go Aleksandra, Stare-miasto 38, zawiadamia, że pomieniona Kasa, mocą uchwały Oglnego Zebrania członków, zapadłej w dniu 10 października, a potwierdzonej 24 października 1921 r., została rozwiązana; przeto wzywa się wierzycieli Towarzystwa do zgłoszenia swych roszczeń do dnia 1 października 1922 r.

Komisja Likwidacyjna Sielecko - Mokotowskiego Towarzystwa Pożyczkowo - Oszczędnościowego, Stare-miasto 38, zawiadamia, że pomienione Towarzystwo, mocą uchwały Ogólnego Zebrania, zapadłej w dniu 8 października, a potwierdzonej w dniu 22 października 1921 r., zostało rozwiązane; przeto wzywa się wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń do dnia 1 października 1922 roku.

RADA i ZARZĄD

Towarzystwa Pożyczkowo - Oszczędnościowego „Przemysł Spożywczy” zawiadamiają pp. członków Towarzystwa, że w dniu 11 czerwca 1922 roku o godz. 12-ej w południe odbędzie się Ogólne Zebranie członków w pierwszym terminie w lokalu Kasy Staromiejskiej, Stare-miasto 38, w drugim terminie odbędzie się w tymże lokalu i dniu o godz. 1-ej po południu; porządek dnia następujący: zatwierdzenie sprawozdania i bilansu, likwidacja Towarzystwa, budżet na 1922 r., wybory. Stosownie do art. 75 punktu 5 Ustawy o Spółdzielniach drugie kolejne Ogólne Zebranie członków Towarzystwa odbędzie się w dniu 25 czerwca 1922 roku o godzinie 12-tej w południe w lokalu wyżej wymienionym z porządkiem dnia: likwidacja Towarzystwa.

Bilans Tow. Poż. Oszczędn. w Karczewie za 1919 r.

Passywa: Udziały i fund. własne mk. 44047.16, wkłady 334381.94, długi 73089, inne 4038.27. Aktywa: gotówka 87.11, pap. %% 7894.64, pożyczki 453404.84, ruchom 844.16, bilans 462230 75. R-k zysków i strat: dochody 44771.42, wydatki 38097,42, zysk 6674.— podzielono na fund. zasob. 4500.—, na umorzenie pożyczek wątpliwych 1000.—, na kupno nieruchom. 1000.—, na biednych 174.—.

Spraw. Sp. Akc. Cukrowni i Rafinerji „NIELEDEW” za r. 1920-21.

BILANS NA DZIEŃ 31 MARCA 1921 ROKU.

Stan czynny.

Nieruchomości i plac	Mk.	915000.—
Maszyny i aparaty	„	999061.69
Inwentarz martwy	„	6575455.77
Inwentarz żywy	„	1270474.40
Produkty	„	750000.—
Koszty odbudowy fabryki	„	24821606.43
Dłużnicy	„	10797256.67
Kasa fabryczna	„	252518.28
Instytucje kredytowe — udziały	„	2160.—
Papiery %% własne	„	4066480.—
Sumy przechodnie	„	5045550.48
Instytucje kredytowe za weksle kaucyjne	„	12000000.—
Zyski i Straty	„	678398.97
	Mk.	68173962.69

Stan bierny.

Kapitał akcyjny	Mk.	10000000.—
Kapitał amortyzacyjny	„	270633.59
Instytucje kredytowe	„	41373797.—
Wierzyciele	„	3898440.43
Stypendjum im. ś. p. E. Świeżawskiego	„	4346.82
Dywidenda niepodniesiona	„	5832.—
Kasa Przezorności lit. „C“	„	5875.93
Sumy przechodnie	„	615036 92
Weksle kaucyjne	„	12000000.—
	Mk.	68173962.69

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT.

Winien.

Koszty kompanji 1920/21 r.	Mk.	8360052.99
Strata na inwentarzu żywym	„	33000.—
Straty wojenne poniesione w 1920 r.	„	779874.09
	Mk.	9172927.08

Ma.

Wartość produktów otrzymanych z kampanji 1920/21 r.	Mk.	750000.—
Premja otrzymana za pośrednictwem związku cukr.	„	7500000.—
Zysk na różnicy kursu papierów %% i walut obcych	„	244528.11
Strata na roku operacyjnym	„	678398.97
	Mk.	9172927.08

Komisja likwidacyjna Stowarzyszenia Spożywczego „ŁĄCZNOŚĆ“ w Jordanowicach (Grodzisk).

Na podstawie uchwały 2-go Nadzwyczajnego Zebrania ogólnego Członkow z dnia 14 maja 1922 r. zgodnie z którą postanowioną została likwidacja Stowarzyszenia Spożywczego „Łączność“ wzywa wszystkich wierzycieli Stowarzyszenia, aby zgłaszali się po odbiór wierzytelności w godzinach pomiędzy 5—7 po południu codziennie do p. Piotra Krupińskiego zamieszkałego w Grodzisku w domu własnym.

Jordanowice-Grodzisk, dnia 20 maja 1922 r.

Komisja Likwidacyjna

Florjan Janiszewski, Piotr Krupiński, Franciszek Przeździecki.

Bilans Stowarzyszenia Spożywczego „ŁĄCZNOŚĆ“ w Jordanowicach na dn. 31 grudnia 1921 r.

Aktywa: Kasa mk. 56.59, nieruchomości i ruchomości 41216.07, różni 2543.43. Pasywa: Udziały 3013.20, różni 31851.73, przechodni 8815.—, pozostałość zysku z 1920 r. 136.16. Bilans 43816.09.

Bilans Stowarzyszenia Spożywczego „ŁĄCZNOŚĆ“ w Jordanowicach od 1 stycznia do 14 maja 1922 r.

Aktywa: Kasa mk. 739804.47, różni 543.43. Pasywa: Udziały 3013.20, różni 11551.73, przechodni 10000.—, nadwyżka 715782.97. Bjlans 740347.90

Zarząd Warszawskiego Akcyjnego Towarzystwa Pożyczkowego na zastaw ruchomości.

Na zasadzie § 23 statutu ma zaszczyt prosić p.p. akcjonarjuszów na nadzwyczajne walne zebranie mające się odbyć **14 czerwca 1922 r.** o godzinie 7-ej wieczorem w lokalu Towarzystwa Pożyczkowego w Warszawie przy placu Napoleona Nr. 2 — z następującym porządkiem dziennym:

1) Powiększenie kapitału zakładowego;
2) Zmiana niektórych §§ statutu;
3) Wnioski zarządu i akcjonarjuszów złożone w myśl § 42 statutu.

W razie nieprzybycia przepisanej w § 43 statutu liczby akcjonarjuszów, powtórne walne zebranie odbędzie się w dniu 28 czerwca 1922 r. o godzinie 7-ej wieczorem w tymże lokalu, dla zdecydowania tychże spraw przyczem zebranie to będzie prawomocne bez względu na liczbę przybyłych akcjonarjuszów. Akcjonarjusze pragnący wziąć udział w zebraniu, winni nie później jak na 7 dni przed zebraniem złożyć w zarządzie Warszawskiego Akcyjnego Towarzystwa Pożyczkowego na zastaw ruchomości przy placu (Wareckim) Napoleona Nr. 2, swoje akcje lub świadectwa tymczasowe albo kwity właściwych instytucji kredytowych.

WALNE ZROMADZENIE

podpisanej Spółki odbędzie się w niedzielę **dnia 11 czerwca** b. r. o godz. 4 po południu w Sali Rady powiatowej.

Porządek obrad:

1. Zagajenie.
2. Odczytanie protokółu ostatniego Walnego Zgromadzenia.
3. Sprawozdanie Dyrekcji i Rady Nadzorczej.
4. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej i wniosek na udzielenie absolutorjum Dyrekcji i Radzie Nadzorczej.
5. Wniosek Rady Nadzorczej na podział zysku.
6. Uzupełnienie wyborów członków Rady Nadzorczej.
7. Wniosek Rady Nadzorczej na zmianę statutu i przystąpienie do Związku Rewizyjnego w Warszawie, a wystąpienie ze Związku—Lwów.
8. Wnioski członków.

Sprawozdanie kasowe za r. 1921, wyłożone jest w lokalu Spółki.

Mielec, dnia 25 maja 1922 r.

Spółka Spożywcza
URZĘDNIKÓW I NAUCZYCIELI
w Mielcu.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 22, № 17681. 23-V 1922